

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE RAAD DER GEMEENTE
HAARLEM OP WOENSDAG 15 FEBRUARI 2006 TE 13.30 UUR

Voorzitter: de heer mr. J.J.H. Pop, burgemeester.
Griffier: de heer B. Nijman.
Wethouders: de heren P.H.M. Barnhoorn, M. Divendal en R.P. Grondel, mevrouw B.F. Martini, mevrouw A.M. Rietdijk en de heer J.J. Visser.

Aanwezig zijn 35 leden: mevrouw L.J.H. Blesgraaf-Beltermann (Haarlem Liberaal Lokaal), de heren W.A. Catsman (CDA) en drs. P.G.M. Elbers (SP), mevrouw M.F. Funnekotter-Noordam (VVD), de heer M.L. Hagen (VVD), mevrouw M.H. van Hoeijen (Lijst Van Hoeijen), mevrouw A.L.M.G. de Jong (GLH), de heer C. Kaatee (PvdA), mevrouw M.J.M. Keesstra-Tiggelman (CDA), de heren H.M. Klaassen (D66), A.J.G. de Lange (PvdA) en dr. mr. F.W. Lantink (VVD), mevrouw M. Lodeweegs (PvdA), de heer A.P. Marselje (D66), mevrouw drs. M.Th. Meijs (GLH), mevrouw H. van der Molen (SP), de heren ir. P. Moltmaker (VVD), L.J. Mulder (GLH), J. Nieuwenburg (PvdA), A. Oass (GLH), T. Onur (CDA), J.A.H.M. van Os (VVD), A. Overbeek (PvdA) en O. Özcan (PvdA), mevrouw C.M.I. Raeven (Lijst Raeven), mevrouw M. Rasoelbaks (CDA), de heren F.H. Reeskamp (D66), J.A. de Ridder (PvdA), W.H. Seelen (GLH), C. van Velzen (VVD), J. Verhagen (CDA), mr. T.J. Vreugdenhil (CU-SGP), C.A.S. de Vries (Partij Spaarnestad), mevrouw A. Walters (Haarlem Liberaal Lokaal) en mevrouw M. Zoon (PvdA).

Afwezig zijn: mevrouw J. Cnossen (StpLH) en de heren W. van Dijk (StpLH), M.C. bij de Vaate (StpLH) en mr. J.P. van Vulpen (StpLH).

De VOORZITTER: Ik open de raadsvergadering.

Dames en heren. Afgelopen zaterdagmiddag gaf het Haarlems Bach Ensemble een mooi concert, dat was opgedragen aan u, aan de stad. Het Haarlems Bach Ensemble zong - u zult het nauwelijks kunnen geloven - de Ratswahl Kantate van Bach!

Mevrouw MEIJS: Ik was ook bij dat concert en ik vond het heel jammer dat u de aan u gerichte uitnodiging niet aannam.

De VOORZITTER: Ik ga nog even verder met mijn betoog, dan zult u het naar ik aanneem met mij eens zijn.

Bach heeft die cantate gecomponeerd voor de gemeente Muhlhausen en later voor Leipzig. Ik mag nu constateren dat bij de uitvoering van afgelopen zaterdagmiddag één raadslid en één kandidaat-raadslid aanwezig waren, al heb ik u helaas niet gezien, mevrouw Meijs. De voorzitter van het Haarlems Bach Ensemble bood aan dat dit topgezelschap, dat zo blij is met de gemeentelijke subsidie voor koren - begrijp me goed! -, ook iets zou schrijven voor de nieuwe gemeenteraad. Ik sprak er toen mijn twijfel over uit of een en ander op elkaar zou passen, maar ik ga u niet letterlijk vertellen wat ik heb gezegd, want dat zou hier weer niet passen. Begrijpt u wel, mevrouw Meijs?

Mevrouw MEIJS: Het is dat dit uw twee na laatste raadsvergadering is, mijnheer de voorzitter. Anders zou ik hier wel herhalen wat u daar hebt gezegd!

De VOORZITTER: Dat vind ik toch wel buitengewoon laf!

De heer MARSELJE: Mevrouw Meijs, wij verwachten uw bijdrage!

Mevrouw MEIJS: Ik meen mij te herinneren dat u iets over de kwaliteit van beide partijen zei...

De VOORZITTER: Oké, hoe lang bent u nog lid van de raad? Minder lang dan ik, denk ik! Goed, mevrouw Meijs, dat hebben we ook weer met elkaar geregeld. Het is overigens goed te weten hoe dat muziekgezelschap u in gedachten had.

1. VRAGENUUR

De heer ELBERS: Mijnheer de voorzitter. Ik stel mijn vragen naar aanleiding van de melding dat een vrouw, bang dat zij haar uitkering zou verliezen, haar kind alleen had gelaten voor het bijwonen van een voorlichtingsbijeenkomst van de gemeente waartoe zij verschillende keren was gemaand. Dit bericht heeft ons verbijsterd. Wij moeten er niet aan denken dat met haar kind van 2 jaar, dat in bed was gelegd en alleen thuis bleef, iets zou zijn gebeurd. Wij hebben daarom onderzoek gedaan en hebben daarbij gemerkt dat er echt heel moeilijke situaties zijn, waarover ik hier iets naar voren wil brengen. Daarbij gaat het ons om het vinden van een oplossing en niet zozeer om het iemand aanvallen of iets dergelijks. Ik stel eerst een aantal vragen over de toepassing van de WWB.

1. Bent u het met de SP eens dat de toepassing van de WWB in het geval van alleenstaande ouders met erg jonge kinderen vereist, dat het college zich genoegzaam overtuigt van de beschikbaarheid van passende kinderopvang, toepassing van voldoende scholing en de belastbaarheid van de betrokkene? Wij hebben de tekst van de betreffende WWB-artikelen bijgevoegd met een uitgebreide interpretatie daarvan, die indertijd tot in de Senaat toe is behandeld, onder anderen door mevrouw Hannie van Leeuwen en een SP-senator.
2. Op welke wijze voldoet het college aan zorgvuldige toetsing van de drie genoemde aspecten?
3. Vindt u het juist dat, als alleenstaande ouders in specifieke omstandigheden geen opvang voor hun jonge kinderen kunnen regelen, de gemeente hen schrijft dat ze daarmee niet akkoord kan gaan en de ouders er bij herhaling met grote klem op wijst dat hieruit sancties kunnen voortvloeien?
4. Vindt u het acceptabel dat de gemeente alleenstaande en vaak sociaal nogal geïsoleerde moeders, die uitdrukkelijk aangeven dat zij niet beschikken over formele of informele kinderopvang voor hun kinderen om informatiebijeenkomsten en scholingsbijeenkomsten te kunnen bijwonen, briefjes schrijft met de opmerking dat zij hun "sociale netwerken" maar moeten inschakelen – als zij die term al kennen - en een verwijzing naar de sancties die optreden als zij niet komen opdagen?
5. Bent u zich ervan bewust dat door deze bejegening alleenstaande moeders zich gedwongen zien, uit angst voor verlies van bijstand, in 's hemelsnaam toch maar te verschijnen voor voorlichting of scholing en hun kinderen een aantal uurtjes alleen achter te laten, met alle risico's van dien?
6. Bent u bereid gebruik te maken van de mogelijkheden die de wet u biedt om alleenstaande ouders in specifieke omstandigheden de gelegenheid te geven adequaat voor hun kinderen onder de 4 jaar te zorgen en bestuurlijke instructies voor dit doel te doen uitgaan naar de uitvoerende instanties?

Vervolgens stel ik nog enkele vragen over lastenverlichting.

1. Bent u op de hoogte van de onverwacht ernstige financiële problemen die bij jonge mensen in de Hartekampgroep met een WAJONG-uitkering optreden na de verhoging van de eigen bijdrage tot € 540,68 per maand en zo ja, wat is uw mening hierover?

2. Wilt u de mogelijkheden benutten die de wet u toestaat voor een lastenverlichting in de vorm van bijzondere bijstand voor deze kwetsbare groep en daartoe de nodige bestuurlijke instructies geven?

De heer BARNHOORN (wethouder): Mijnheer de voorzitter. In het kader van de Wet Werk en Bijstand zijn alleenstaande ouders niet meer vrijgesteld van arbeidsverplichtingen, maar wij hebben bij de invoering van de WWB bepaald dat rekening moet worden gehouden met de omstandigheden van ouders met jonge kinderen die geen kinderopvang kunnen krijgen. Wij hebben in de richtlijnen opgenomen dat ouders in die omstandigheden een ontheffing van de arbeidsverplichting krijgen, dus niet worden verplicht te gaan werken. In het algemeen geldt echter dat ouders met kleine kinderen, die daartoe de mogelijkheid hebben, in principe de arbeidsmarkt op moeten gaan. In die situaties wordt de kinderopvang voor 97% vergoed, zodat een eigen bijdrage van 3% resteert. Ouders met jonge kinderen in omstandigheden waarop de heer Elbers duidt, hoeven zich dus niet heel erg nerveus te maken of zich onder druk gezet te voelen. Wij gaan hiermee zeer zorgvuldig om, overeenkomstig de zojuist verwoorde doelstelling.

De heer ELBERS: Mijnheer de voorzitter. Wilt u de vragen laten beantwoorden die ik heb gesteld?

De VOORZITTER: Ik hoef dat de wethouder niet op te dragen, hij is mondig genoeg om zelf te bepalen hoe hij dat wil doen.

De heer ELBERS: Ik heb als volksvertegenwoordiger acht vragen aan de wethouder gesteld, waarop ik antwoorden wil krijgen zoals dat betaamt. Bij mijn vragen heb ik de wethouder een tekst van de desbetreffende artikelen van de WWB en de interpretatie daarvan gegeven. Hij is als wethouder verplicht de wet zorgvuldig toe te passen.

De heer BARNHOORN (wethouder): Ik wil uw vragen wel doornemen. In het kader van de Wet Werk en Bijstand hebben wij in de reïntegratieverordening rekening gehouden met de situatie van ouders met kleine kinderen. Als zij niet over kinderopvang kunnen beschikken, is de missive dat zij ontheffing krijgen van de arbeidsplicht, wat wij baseren op de jurisprudentie, die aangeeft dat de arbeidsplicht niet te allen tijde hoeft te worden opgelegd. Op de vraag hoe het college aan de zorgvuldige toetsing voldoet, kan ik antwoorden dat intakegesprekken met betrokkenen worden gevoerd waarbij informatie wordt gegeven over de Wet Werk en Bijstand en de rechten en plichten in dat kader. De grondhouding is, nogmaals gezegd, dat ouders die in staat zijn te werken, verplicht zijn inspanningen te verrichten om aan werk te komen. Zijn ouders niet tot werken in staat, omdat zij geen kinderopvang voor hun kinderen hebben, dan zullen wij hen daartoe niet verplichten. De volgende vraag luidt of het tot sancties leidt als ouders zich niet beschikbaar stellen voor het verrichten van arbeid omdat zij voor hun kinderen geen kinderopvang kunnen regelen. In antwoord op de vorige vraag heb ik al verteld dat voor ouders die niet beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt omdat zij in redelijkheid niet in staat zijn opvang voor hun kinderen te regelen, geen sancties gelden.

Vervolgens duidt de heer Elbers op briefjes aan alleenstaande moeders waarin wordt gesteld, dat zij hun sociale netwerken moeten inschakelen en wordt gedreigd met sancties. Ik weet niet waar de heer Elbers die informatie vandaan heeft, maar wel weet ik dat Sociale Zaken ouders van kleine kinderen uitnodigt en hen op een adequate en zorgvuldige wijze informeert over de Wet Werk en Bijstand en over hun rechten en plichten, waarbij op geen enkele wijze oneigenlijk druk wordt uitgeoefend.

De heer ELBERS: Ik heb hier een brief van de Publieksdienst van Haarlem, die onder uw instructie werkt, waarin staat: "Wij vernamen dat u niet bij deze bijeenkomst aanwezig kon zijn omdat u problemen hebt met de kinderopvang en ook geen mogelijkheid ziet om aan scholingsbijeenkomsten deel te nemen. Wij kunnen hier absoluut niet mee akkoord gaan. Wij willen u erop wijzen dat, als u niet meewerkt aan een traject, hieraan sancties verbonden kunnen worden. Wij wijzen u nogmaals op onze brief van 2 november, die geen misverstanden oplevert." Dit is gewoon onder druk zetten. U zegt dat ouders, die echt niet in staat zijn kinderopvang voor het bijwonen van dit soort bijeenkomsten te regelen, niet worden gedwongen die bijeenkomsten bij te wonen, maar dat worden zij dus wel. Als dat volgens u niet zo is, wordt u door uw dienst niet goed geïnformeerd. Ik heb hier de stukken die dat bewijzen en die, als u dit blijft volhouden, rechtstreeks naar de Tweede Kamer gaan. Dan gaan wij daar wel aan de gang!

De heer BARNHOORN (wethouder): Ik kan nu niet ingaan op de casuïstiek, maar ik zal deze informatie meenemen naar de Publieksdienst. Nogmaals, ik kan mij niet voorstellen dat men daar mensen op een onheuse manier onder druk zet, omdat dat niet het uitgangspunt en de insteek van het beleid is. Wij betrachten alleszins de redelijkheid die de WWB mogelijk maakt en behoren wat dit betreft tot de rekkelijken onder de gemeenten. Ik kom bij de vraag of wij bereid zijn gebruik te maken van de mogelijkheid die de wet biedt om alleenstaande ouders in specifieke omstandigheden in de gelegenheid te stellen zelf voor hun kinderen tot de leeftijd van 4 jaar te zorgen. Zoals gezegd, willen wij de Wet Werk en Bijstand op een adequate manier uitvoeren, maar vallen ouders van jonge kinderen die niet in staat zijn kinderopvang te regelen, buiten de arbeidsverplichting. Dat kan ik u echt verzekeren.

De heer Elbers heeft ook vragen gesteld over jongeren met een WAJONG-uitkering. Op zich is het heel charmant dat hij aandacht vraagt voor de financiële problemen van deze groep, maar er zijn natuurlijk meer groepen te noemen die het financieel moeilijk hebben. Dit is echter niet het moment en de plek om financiële toezeggingen te doen over bijzondere bijstand. Sinds een aantal jaren maken wij optimaal gebruik van het budget bijzonder bijstand, zodat geen sprake meer is van onderschrijding van dat budget. Wilt u in het bijzondere-bijstandsbeleid iets veranderen ten behoeve van specifieke doelgroepen, dan zult u dat bij de behandeling van de kadernota moeten inbrengen. Op dit moment is er geen financiële ruimte om dat te honoreren.

De heer HAGEN: Is de wethouder het met de VVD eens dat de enkele mededeling van een cliënt, dat zij niet over kinderopvang beschikt, niet voldoende kan zijn om een reïntegratietraject of wat voor traject dan ook stop te zetten?

De heer BARNHOORN (wethouder): Ik meen voldoende helder te zijn geweest. Ouders met jonge kinderen zijn ten principale arbeidsplichtig, dat is het uitgangspunt, totdat is bewezen dat zij wegens het niet kunnen beschikken over kinderopvang niet in staat zijn aan die verplichting te voldoen. In dat geval gaan wij daar in redelijkheid mee om.

De VOORZITTER: Voordat we met de agenda doorgaan, wijs ik u nog even op de strenge spreektijdsregeling, die vandaag ook weer hard nodig is. Ik kan u melden dat de griffier een vreselijk griezelig apparaat heeft waarop uw spreektijd wordt geregistreerd die in het geheugen blijft zitten, zodat we over honderd jaar nog kunnen nagaan wat u nu verkeerd hebt gedaan. Kortom, wij houden secuur bij of u allen, ook de leden van het college, zich aan de spreektijden houdt.

2. VASTSTELLING VAN DE AGENDA

De heer MARSELJE: Mijnheer de voorzitter. Punt 26, het Handhavingsprogramma, verhuist wat ons betreft naar de bespreekpunten, omdat wij anders niet in staat zijn daarover een motie in te dienen.

Verder vragen wij ons af waarom aan het stuk over de UPC-gelden, agendapunt 21, geen raadsbesluit is toegevoegd. Wellicht kan het college voorafgaand aan de behandeling van dat punt mondeling alsnog een conceptradsbesluit formuleren.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de raad geen bezwaar heeft tegen verplaatsing van punt 26 naar de bespreekpunten.

Wij zullen bekijken welk besluit bij agendapunt 21 hoort, zodat wij u op het moment dat dit punt aan de orde komt, kunnen melden wat er te besluiten valt.

De heer HAGEN: Mijnheer de voorzitter. Ik heb een vraag aan mevrouw Rietdijk over het punt waaronder de Woonvisie Haarlem is geagendeerd. Volgens de agenda is daarbij raadsstuk 41 aan de orde, maar bij de stukken bevinden zich een raadsstuk 41 en een raadsstuk 42 over de Woonvisie.

De VOORZITTER: Raadsstuk 41 is het goede stuk, het andere kunt u weggooien.

De heer CATSMAN: Het CDA zou hamerstuk 9 graag verplaatsen naar de rubriek hamerstukken met stemverklaring.

De VOORZITTER: Ik constateer dat daartegen geen bezwaar bestaat.

Ik moet u verder melden dat het stuk van het college onder agendapunt 25 is afgevoerd, zodat het de vraag is of u dit punt nog wilt bespreken.

De heer KAATEE: Wat ons betreft kan het worden afgevoerd.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de raad met afvoeren van dit agendapunt en agendering voor een volgende raadsvergadering kan instemmen.

De heer LANTINK: Ik mag toch aannemen, dat het niet voor de eerstvolgende raad zal worden geagendeerd, maar voor een raadsvergadering na de verkiezingen?

De VOORZITTER: Het wordt voor *een* volgende raadsvergadering geagendeerd, maar inderdaad niet voor de eerstvolgende.

Mevrouw RIETDIJK (wethouder): Mijnheer de voorzitter. In aanvulling op uw antwoord op de vraag van de heer Hagen welk raadsstuk bij de Woonvisie hoort, kan ik nog mededelen dat boven raadsstuk 42 weliswaar ook "Woonvisie" staat, maar dit stuk gaat over het raamwerk voor het nieuwe convenant, dat onder de hamerstukken met stemverklaring is geagendeerd. Stuk 42 moet u dus niet weggooien, maar daarop de aanduiding "Woonvisie" veranderen in "Convenant met de corporaties".

De heer HAGEN: Met de laatste toezending van stukken hebben wij een gewijzigd exemplaar van raadsstuk 42, behorende bij het agendapunt over het convenant met de corporaties, ontvangen, zodat het oude raadsstuk 42 naar ik verwacht toch kan vervallen en het stuk 42 waarboven "gewijzigd exemplaar" staat, bij agendapunt 27 behoort.

Mevrouw RIETDIJK (wethouder): Ja.

De agenda wordt vastgesteld, met dien verstande dat

- agendapunt 9 wordt verplaatst van de hamerstukken naar de hamerstukken met stemverklaring,
- agendapunt 25 wordt afgevoerd en
- agendapunt 26 wordt verplaatst van de hamerstukken met stemverklaring naar de besprekpunten.

3. VASTSTELLING ONTWERP-NOTULEN VAN DE VERGADERING VAN WOENSDAG 25 JANUARI 2006 OM 13.30 UUR

De heer DE VRIES: Mijnheer de voorzitter. Allereerst een compliment aan de notulisten. Ik moet een kleine verandering voorstellen op pagina 10. U vindt daar een kort debatje dat ik met mevrouw De Jong voerde over het nieuwe Stadskantoor. Ongeveer halverwege de pagina staat: "Mevrouw De Jong benadrukt heel extreem dat het nieuwe Stadskantoor een enorm duur pand zal worden." Dat zou ongetwijfeld een heel duur pand worden als het zou worden gerealiseerd - gelukkig gaat dat niet door -, maar ik heb gezegd: "...een enorm duurzaam pand...". GroenLinks heeft altijd het begrip "duurzaam" in gedachten en vergeet dat het daardoor ook zeer duur wordt. Het woord "duur" in die zin moet dus "duurzaam" zijn.

De VOORZITTER: Dat zal worden veranderd.

De Raad besluit overeenkomstig het voorstel, met inachtneming van de wijziging op pagina 10.

4. INGEKOMEN STUKKEN

- I Voorgesteld wordt enige stukken voor kennisgeving aan te nemen
- a. Uitnodiging Regionale Samenwerking Amsterdam inzake verkiezingen 2006: regionale inzet d.d. 14 februari 2006
 - b. Brief van de gemeente Loon op Zand d.d. 2 januari 2006 inzake motie aanpak armoede
 - c. Brief van COS Noord-Holland en de VNG d.d. 27 januari 2006 inzake 'dertig gemeenten over acht milleniumdoelen'
 - d. Brief van IWI d.d. 27 januari 2006 inzake toezending verkennende studie "Implementatie eerstelijnstoezicht Wet kinderopvang 2005"
 - e. Brief van VNG d.d. 30 januari 2006 inzake agenda 2006
 - f. Brief van GATS-platform d.d. 30 januari 2006 inzake reactie GATS-platform op VNG-brief GATS
 - g. Nieuwsbrief voor Wijk Heiliglanden-De Kamp van februari 2006

De Raad besluit overeenkomstig het voorstel.

- II Voorgesteld wordt enige stukken in handen te stellen van het college van burgemeester en wethouders

- III Voorgesteld wordt enige stukken in handen te stellen van het college van burgemeester en wethouders ter afdoening

- a. Brief van Raad van State d.d. 19 januari 2006 inzake bestemmingsplannen 2005 (stuk nr. 27/Rietdijk)
- b. Brief van het Bestuur van de Ontdekplek d.d. 20 januari 2006 inzake beschikking tot beëindiging subsidie (stuk nr. 28/Grondel)
- c. Brief van de buurtnetwerken Schalkwijk, Europawijk en Boerhaavewijk d.d. 19 januari 2006 inzake opheffen coördinatie buurtnetwerk jeugdhulpverlening Schalkwijk (stuk nr. 29/Divendal)
- d. Brief van VNG d.d. 18 januari 2006 inzake cameratoezicht op openbare plaatsen (Stuk nr. 30/Pop)
- e. Brief van Concertkoor Haarlem d.d. 17 januari 2006 inzake bezwaarschrift subsidieverordening amateurkunst (stuk nr. 31/Grondel)
- f. Brief van Vocaal Ensemble Puisque Tout Passe d.d. 19 januari 2006 inzake subsidieverordening amateurkunst (stuk nr. 32/Grondel)
- g. Brief van Rijksdienst voor Monumentenzorg d.d. 27 januari 2006 inzake aanwijzingsvoorstel beschermd gezicht Haarlem Zuid-West (stuk nr. 33/Rietdijk)
- h. Brief van Rijksdienst voor Monumentenzorg d.d. 27 januari 2006 inzake aanwijzingsvoorstel beschermd gezicht Haarlem Zuid-West (stuk nr. 34/Rietdijk)
- i. Brief van Advocatenkantoor Fischer d.d. 12 januari 2006 inzake Wet maatschappelijke ondersteuning (stuk nr. 35/Barnhoorn)
- j. Brief van Stichting Islamitische Scholen El Amal d.d. 31 januari 2006 inzake verzoek om eerste nieuwbouw Islamitische basisschool Al Ikhlâas (stuk nr. 36/Divendal)
- k. Brief van Stichting Islamitische Scholen El Amal d.d. 28 januari 2006 inzake verzoek tot opnemning in het Plan van Scholen Primair Onderwijs/doorstart (stuk nr. 37/Divendal)
- l. Brief van Raad van State d.d. 30 januari 2006 inzake bestemmingsplan Garenkokerskwartier (stuk nr. 38/Rietdijk)
- m. Brief van Vrouwenkoor Malle Babbe d.d. 31 januari 2006 inzake concept-subsidieverordening amateurkunst (stuk nr. 39/Grondel)
- n. Brief van Stg. Haarlems Kinderkoor d.d. 28 januari 2006 inzake concept-subsidieverordening amateurkunst (stuk nr. 40/Grondel)
- o. Brief van Stg. Stadsorgel Haarlem “Het Kunkels Orgel” d.d. 2 februari 2006 inzake bezwaar tegen de beschikking 2007, subsidievermindering (stuk nr. 41/Grondel)
- p. Brief van Wijkraad Transvaal en Patrimonium d.d. 4 februari 2006 inzake herinrichting Bolwerken Kenaupark (stuk nr. 42/Martini)
- q. Brief van Volkstuindersvereniging ‘Nooit Rust’ d.d. 5 februari 2006 inzake volkstuin ‘Nooit Rust’ (stuk nr. 43/Martini)
- r. Brief van Koorschool St. Bavo Muziek Instituut d.d. 6 februari 2006 inzake bezwaarschrift (stuk nr. 44/Grondel)
- s. Brief van Raad van State d.d. 8 februari 2006 inzake uitspraak bestemmingsplan Meerwijk Centrum (stuk nr. 45/Rietdijk)
- t. Brief van W. van Straaten d.d. 7 februari 2006 inzake kaalslag bomen in Haarlem (stuk nr. 46/Martini)

De Raad besluit overeenkomstig het voorstel.

IV Voorgesteld wordt enige stukken in handen te stellen van de burgemeester ter afdoening.

- V Voorgesteld wordt enige stukken in handen te stellen van het college van burgemeester en wethouders of de burgemeester ter afdoening via de raadscommissie

- VI Ingevolge artikel 38 Reglement van Orde ligt ter lezing de beantwoording van vragen:
 - a. van de heren Klaassen, Marselje en Reeskamp inzake functie Stadsarchitect (Gedrukt stuk nr. 49/Rietdijk)
 - b. van dhr. Klaassen inzake renovatie/restauratie Houtvaart (Gedrukt stuk nr. 50/Barnhoorn)
 - c. van mevr. Meijs inzake parkeerterrein bij ziekenhuis Kennemer Gasthuis locatie EG (Gedrukt stuk nr. 51/Martini)
 - d. van mevr. De Jong inzake ID-banen (Gedrukt stuk nr. 52/Barnhoorn)
- VII Beantwoording van brieven gericht aan de raad namens het college van burgemeester en wethouders
 - a. Beantwoording brief van de Haarlemse Jachtclub d.d. 7 februari 2006 inzake HJC/Plan land in Zicht en gesprek (SO/PM/2005/1073 en SP/PM/2006/15)
- 5. VERZOEK TOT HET HOUDEN VAN EEN INTERPELLATIE (O.G.V. ARTIKEL 39 R.V.O.) DOOR DE FRACTIE VAN DE VVD INZAKE VOORNEMEN VERKOOP SCHILDERIJEN FRANS HALS MUSEUM

De Raad besluit het interpellatieverzoek te honoreren en de interpellatie aan het eind van de vergadering te doen houden.

HAMERSTUKKEN

- 6. PLANSCHADEVERZOEKEN ZIJLSINGEL 2 (PATRONAAT)
 - A. PLANSCHADEVERZOEK ZIJLSINGEL 2 VAN EIGENAAR RUYCHAUVERSTRAAT 9 (Gedrukt stuk nr. 26/Rietdijk)
 - B. PLANSCHADEVERZOEK ZIJLSINGEL 2 VAN EIGENAAR RUYCHAUVERSTRAAT 11 (Gedrukt stuk nr. 27/Rietdijk)
- 7. VERNIEUWING FEEST- EN SFEERVERLICHTING BINNENSTAD (Gedrukt stuk nr. 28/Martini)
- 8. PRESTATIEPLAN 2006 STICHTING HAARLEM WERKT – LOKETONTWIKKELING (Gedrukt stuk nr. 29/Grondel)

Agendapunt 9 is toegevoegd aan de hamerstukken met stemverklaring

- 10. INTREKKEN VAN DE ‘VERORDENING REKENKAMERCOMMISSIE’ EN HET IN WERKING LATEN TREDEN VAN DE NIEUWE ‘VERORDENING REKENKAMERCOMMISSIE’
 - A. INTREKKEN EN IN WERKING LATEN TREDEN VAN DE VERORDENING
 - B. BENOEMING (Gedrukt stuk nr. 47/Pop)

11. WIJZIGING ARTIKELEN VAN DE VERORDENING ‘ALGEMENE COMMISSIEVERORDENING’ (Gedrukt stuk nr. 33/Pop)
12. WIJZIGING ARTIKELEN VAN DE VERORDENING ‘REGLEMENT VAN ORDE VOOR DE VERGADERINGEN VAN DE GEMEENTERAAD VAN HAARLEM’
(Gedrukt stuk nr. 34/Pop)
13. KREDIETAANVRAAG PROGRAMMAMANAGEMENT ZOMERZONE
(Gedrukt stuk nr. 39/Rietdijk)
14. KREDIETAANVRAAG OOSTPOORT FASE 1, UITVOERING OPENBARE RUIMTE
(Gedrukt stuk nr. 40/Rietdijk)
15. UITVOERINGSKREDIET VERLEGGEN VAN DER AARTWEG
(Gedrukt stuk nr. 43/Rietdijk)
16. WIJZIGINGEN HUISVESTINGSVERORDENING ZUID-KENNEMERLAND 1999 VAN FEBRUARI 2006 (Gedrukt stuk nr. 44/Rietdijk)
17. PROVINCIALE SUBSIDIE UNA-GELDEN, NIEUWE ENERGIE
(Gedrukt stuk nr. 46/Martini)
18. STADSDEELHART SCHALKWIJK: VOORBEREIDINGSKREDIET 2006
(Gedrukt stuk nr. 48/Visser)
19. WAARDERPOLDER: VOORBEREIDINGSBESLUIT STROOK SPOORZONE
(Gedrukt stuk nr. 38/Rietdijk)

De Raad besluit overeenkomstig de voorstellen.

BESPREEKPUNTEN

De VOORZITTER: Omdat wethouder Divendal op dit moment op twee punten speelt, aangezien hij toestemming van ons heeft gekregen ook een andere sessie bij te wonen die voor hem van belang is, stel ik voor punt 20 even te laten rusten en eerst punt 21 te behandelen.

Agendapunt 20 wordt tot een later tijdstip in de vergadering aangehouden.

21. BESTEDEN UPC GELDEN 2006 (Gedrukt stuk nr. 32/Grondel)

De VOORZITTER: Wethouder Grondel zal eerst antwoorden op de vraag van de heer Marselje welk besluit bij dit agendapunt hoort.

De heer GRONDEL (wethouder): De heer Marselje heeft gelijk: bij dit stuk ontbreekt een formeel conceptraadsbesluit. We hebben indertijd voor deze zaak een procedure afgesproken en op grond daarvan zou het best kunnen zijn - zo staat het mij in ieder geval bij - dat de raad wordt gevraagd in te stemmen met een voorstel van het college.

15 februari 2006

De heer MARSELJE: Formeel moet deze raad een besluit nemen, dat door de voorzitter moet worden geformuleerd of op papier moet staan.

De heer GRONDEL (wethouder): Ik stel voor dat wij de voorzitter voorstellen het raadsbesluit als volgt te formuleren: “De Raad stemt in met de voorstellen van het college”.

De heer MARSELJE: Dat is dus het conceptbesluit, waar wij nu als raad tegenin gaan praten!

De heer GRONDEL (wethouder): Inderdaad, u kunt daarop amendementen, moties enzovoort indienen.

De heer KLAASSEN: Zijn dat de projectaanvragen 1 tot en met 7 zoals geformuleerd in de commissie?

De heer GRONDEL (wethouder): Ja.

De heer NIEUWENBURG: Mijnheer de voorzitter. Zoals u zelf in het stuk opmerkt, is dit voorstel een uitvloeisel van de begrotingsbehandeling van afgelopen november, op grond waarvan u nu met concrete voorstellen komt. Als Partij van de Arbeid hebben wij de voorstellen getoetst op de mogelijkheid ze in het jaar 2006 daadwerkelijk te kunnen uitvoeren. Dit geld is voor 2006 bedoeld en wat ons betreft dient het ook in dit jaar te worden aangewend, uiteraard binnen de randvoorwaarden van de bestedingsvoorstellen. Ik kan het kort houden, omdat in de commissie al over dit voorstel is gediscussieerd, en meteen overgaan tot indiening van een amendement, dat betrekking heeft op bestedingsvoorstel 6. Uw voorstel komt naar onze mening neer op het vormen van een potje voor het komend jaar, waarbij het college aangeeft dat het nog bekijkt hoe dat geld goed in de stad terecht kan komen, om het wat plastisch te zeggen. Dit gaat ons niet ver genoeg en wij stellen daarom bij amendement voor de daarvoor gereserveerde € 25.000,- eruit te halen en te betrekken bij de bestedingsvoorstellen voor 2007. Op zichzelf vinden wij uw voorstel wel sympathiek, maar wij willen het geld nu nog niet aanwenden voor het aangegeven doel.

De afgelopen maanden hebben ons als PvdA-fractie berichten bereikt - anderen hebben in de afgelopen week daarvan ook kennis kunnen nemen - dat het voortbestaan van de Digitale Wijkkrant in Oost ernstig onder vuur ligt. U probeert als college al een tijd daaraan iets te doen, maar dat gaat binnen de huidige financiële mogelijkheden kennelijk niet helemaal lukken. Dit is een doel waarvoor we dit geld meteen concreet kunnen aanwenden, bij wijze van spreken volgende week, zodat die site de komende week alweer de lucht in kan. Hiervoor is een gemeentelijke bijdrage nodig, omdat dit wat ons betreft tevens een pilot is voor de manier waarop we als gemeentebestuur in de toekomst met gebruikmaking van nieuwe media ook in andere stadsdelen met bewoners kunnen communiceren. Ons is ook duidelijk geworden dat een groot aantal participanten graag op die basis met medewerking van de gemeente wil instappen. Vandaar ons amendement, dat in ieder geval al wordt gesteund door het CDA. Ik hoop van harte dat ook andere fracties dit amendement zullen ondersteunen.

De heer ELBERS: Wij steunen natuurlijk het voortbestaan van de Digitale Wijkkrant in Oost, maar u stelt voor het geld daarvoor te halen uit een potje dat bedoeld is om de grote podia, onder andere het Concertgebouw en de Toneelschuur, ook toegankelijk te maken

voor minder draagkrachtige gezinnen. Dit project, waarover het college heeft nagedacht, beoogt de mogelijkheid te scheppen dat ook gezinnen met weinig geld via de Haarlempas of andere projecten de voorstellingen en uitvoeringen op deze podia kunnen bezoeken. Is het niet beter dat project te laten doorgaan, maar dan bijvoorbeeld uit de impuls gelden voor 2006, omdat dit immers een impulsproject is?

De heer NIEUWENBURG: Het laatste kunnen wij onderschrijven, maar dat ligt nu in principe niet voor. We spreken op dit moment over geld dat het college als onderzoeksbudget wil bestemmen. Ik heb in mijn betoog geprobeerd uiteen te zetten dat wij als Partij van de Arbeid niet zoveel voelen voor aanwijzing van een onderzoeksbudget dat we nog in 2006 moeten besteden - het gaat alleen over 2006 -, terwijl wij voortzetting in 2007 van dit initiatief, dat een uitvloeisel is uit de cultuurnota, heel erg belangrijk vinden. Het voorstel van het college is sympathiek en wij willen ook dat het wordt uitgevoerd, maar de vraag is of dat in 2006 al kan en moet. Eigenlijk gaat het alleen om een vorm van een onderzoeksbudget.

De heer OASS: Volgens mij houdt het collegevoorstel niet in dat dit geld bedoeld is voor een onderzoek, maar is het bedoeld voor een fonds cultuurparticipatie, waarop via de Haarlempas een beroep kan worden gedaan. Dat geld gaat dus direct naar de doelgroep.

De heer NIEUWENBURG: Het college stelt in het bestedingsvoorstel tegelijkertijd dat eerst nog moet worden onderzocht op welke wijze dat kan.

De heer OASS: Dit geld is niet bestemd voor dat onderzoek.

De heer NIEUWENBURG: Nee, maar het college zegt wel dat het pas kan worden aangewend nadat daarover een concreet voorstel aan de raad is voorgelegd.

Door de heer Nieuwenburg c.s. is het volgende amendement ingediend.

Amendement besteding UPC-gelden digitale wijkkrant

“De gemeenteraad van Haarlem, bijeen op woensdag 15 februari 2006; overwegende:

- dat het college met zeven voorstellen komt voor besteding van UPC-gelden in 2006;
- dat deze voorstellen goed passen in de daarvoor geschikte criteria voor besteding van deze gelden;
- dat voor project 6 – toegankelijkheidsfonds Cultuurparticipatie – een bedrag groot € 25.000,- wordt gereserveerd;
- dat de gemeenteraad het van belang vindt dat deze gelden direct kunnen worden aangewend;
- dat het college inzake bestedingsvoorstel 6 stelt, dat nu nog moet worden onderzocht hoe dit fonds kan worden aangewend;
- dat mede daarom een beroep op dit fonds nu niet direct noodzakelijk en mogelijk is;
- dat de gemeenteraad de afgelopen maanden kennis heeft genomen van het dringende verzoek van Haarlems Dagblad en participanten in Haarlem-Oost om een beperkte gemeentelijke bijdrage om de zgn. Digitale Wijkkrant het komend jaar te continueren;
- dat dit nu noodzakelijk is, omdat zonder deze bijdrage dat niet het geval zal zijn en de Digitale Wijkkrant zal ophouden te bestaan

- dat deze krant het afgelopen jaar aantoonbaar waardevol is geweest voor nieuwsuitwisseling in en met de buurten in Haarlem-Oost en het de bedoeling van participanten is dit initiatief te verbreden in de buurten en daarbuiten;
- dat besteding van deze gelden tevens voldoet aan de daarvoor geldende criteria voor besteding van UPC-gelden;

besluit:

- het gereserveerde voor project 6 een bedrag groot € 25.000,- te besteden aan een directe bijdrage aan de Digitale Wijkkrant Haarlem-Oost;
 - project 6 te betrekken bij de bestedingsvoorstellen voor UPC-gelden in 2007 en het college te verzoeken in 2006 onderzoek te doen naar de wijze waarop de toegankelijkheid van culturele activiteiten kan worden bevorderd overeenkomstig de beschreven ambities in de cultuurnota 2005-2008 en te bezien of een regeling daarvoor noodzakelijk is;
- en gaat over tot de orde van de dag.” (amendement nr. 1)

De heer HAGEN: Mijnheer de voorzitter. De VVD zou deze discussie eigenlijk liever niet hebben gevoerd. Wij zouden de voorkeur hebben gegeven aan een situatie waarin de Haarlemse kabeltarieven stabiel zouden zijn gebleven. Dan zouden wij vandaag niet hebben hoeven praten over geld uit een soort schikking waarmee wij eigenlijk niet blij zijn. Gegeven echter het feit dat het is gelopen zoals het gelopen is, hoezeer wij dat ook betreuren, moeten we toch wat.

Kijkend naar het voorstel van het college valt de VVD een tweetal dingen op.

Het eerste is dat het eigenlijk voor een belangrijk deel gaat om herfinanciering van al bestaande projecten. Alles wat in het voorstel van het college wordt genoemd, is er al. U wilt daar hier en daar wat snippertjes bij doen, wat uiteindelijk neerkomt op het vullen van structurele gaten met incidenteel geld.

Ten tweede valt het de VVD op dat het voorstel eigenlijk bezieling mist, wat wij jammer vinden. Er zijn grote problemen in Haarlem en daarom legt de VVD een alternatief voorstel in de vorm van een amendement aan de raad voor om aan één van die problemen iets te doen. Het aantal daklozen in Haarlem neemt vrij onverwacht toe, waarmee we in de begroting eigenlijk geen rekening hebben gehouden. De VVD vindt het onaanvaardbaar - ik neem aan dat u dat met ons eens bent - dat mensen in droevige omstandigheden op straat leven.

De heer KAATEE: Neem me niet kwalijk, ik wil niet in een heel flauw “this for that”-debatje met u terechtkomen, maar kan het u werkelijk verbazen, gezien het beleid van deze landelijke regering waarvan uw partij de belangrijkste steunpilaar is, dat het aantal daklozen toeneemt?

De heer HAGEN: Dakloosheid ontstaat door huisuitzetting...

De heer KAATEE: Omdat mensen hun huur niet meer kunnen betalen, doordat ze door uw regering worden gekort.

De heer HAGEN: Met name een preventief beleid om huisuitzetting te voorkomen, is een zaak van de gemeente en daarom kijk ik het college hierop aan. De lokale lasten voor Haarlemmers zijn met € 180,- gestegen, dat kunt u de landelijke regering niet verwijten, dat hebt u rechtstreeks zelf gedaan.

Wij stellen voor het volledige bedrag van de kabelgelden voor 2006 te besteden aan opvang en begeleiding van daklozen in Haarlem en daarbij met name te focussen op de groep die we nog niet kennen.

Door de heer Hagen is het volgende amendement ingediend.

Amendement 'besteding kabelgelden'

"De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op woensdag 15 februari 2006; heeft kennis genomen van het voorstel van het college tot besteding van de kabelgelden 2006;

overweegt:

- dat de voorstellen van het college vooral het karakter hebben van herfinanciering van reeds bestaande voorzieningen;
- dat de kabelgelden een niet-structureel karakter hebben;
- dat daarom inzet op acute en onvoorziene knelpunten, welke in afwachting verkeren van structurele oplossingen, meer voor de hand ligt;

overweegt:

- dat in Haarlem het aantal daklozen onverwacht toeneemt;
- dat in de begroting 2006 onvoldoende middelen zijn begroot om hier een adequaat antwoord op te bieden;

overweegt voorts:

- dat het onaanvaardbaar is dat dakloze Haarlemmers zonder opvang en/of aandacht in kommervolle omstandigheden op straat leven;
- dat het zeer passend is, gelet op de gevoelens van de raad, de kabelgelden aan de opvang van deze daklozen te besteden;

besluit daarom:

de kabelgelden 2006 te besteden aan de opvang en begeleiding van dakloze Haarlemmers in afwachting van voorstellen van het college deze problematiek structureel op te lossen; en gaat over tot de orde van de dag." (amendement nr. 2)

De heer KAATEE: Komt er dan ook een gebruikersruimte voor verslaafden?

De heer HAGEN: Ik heb het over de opvang en begeleiding van daklozen.

De heer KAATEE: Ik wilde daar nog iets bij halen, maar blijkbaar is dat in uw ogen iets anders.

De heer HAGEN: We hebben toch al een gebruikersruimte, of zie ik dat verkeerd?

De heer KAATEE: Ja, maar niet dankzij u!

De heer VREUGDENHIL: Mijnheer de voorzitter. Voor ons ligt het voorstel de UPC-gelden aan zeven projecten te besteden, waarin wij ons best wel kunnen vinden, al kun je er van mening over verschillen of ze allemaal een even hoge prioriteit hebben. Met betrekking tot het project voor de asielzoekers is dat wat mijn fractie betreft sowieso het geval en dat geldt ook voor punt 5, over de SMD, waarover eerder in een motie is neergelegd dat we daar ad hoc iets zullen repareren. Daarom ben ik het met de heer Hagen eens dat het voorstel een beetje het karakter heeft van een soort wondermiddel. We hebben geld tekort en nu komt er toevallig een potje langs dat we kunnen inzetten. In die zin tekent het voorstel ook een beetje de nood van de stad.

Ik onderschrijf eveneens wat de heer Hagen heeft gezegd over het grote probleem van de daklozen, waar ik mij toevallig deze week nog tegenaan heb bemoeid. Ik denk dat met betrekking tot die problematiek veel meer beleid moet worden ontwikkeld en daarvoor veel meer geld moet worden gereserveerd, maar ik ben het toch ook wel een beetje met de

heer Kaatee eens dat dit kabinet er niet echt voor zorgt dat de mensen het gemakkelijk hebben met de woonlasten enzovoort.

De heer ELBERS: Mijnheer de voorzitter. We moeten niet vergeten dat de gelden die we nu verdelen, zijn opgebracht door de burgers. Zij betalen te veel voor de CAI, waarvan tweederde bij UPC blijft en eenderde naar ons wordt teruggesluisd. Over de verdeling van dat geld, dat dus in feite van de burgers is, spreken we nu. U stelt voor een deel hiervan voor sociale projecten in te zetten, wat wij steunen.

Wat de Digitale Wijkkrant betreft willen wij u iets voorleggen waarover wij graag uw mening horen. Het potje dat is bedoeld om ook mensen die niet zo veel verdienen de gelegenheid te geven naar de grote podia te gaan, vinden wij buitengewoon goed en willen wij niet zomaar prijsgeven. Een digitaal project moet naar onze mening op den duur door vrijwilligers, dus zonder veel personele kosten, worden gedragen. Dat kan ook gemakkelijk, omdat er heel veel verenigingen en instellingen zijn...

De heer NIEUWENBURG: Dat is op zich misschien wel waar, maar in 2006 even niet. Ons voorstel is niet daarvoor een structureel bedrag voor de komende jaren beschikbaar te stellen, maar nu is het voortbestaan van de Digitale Wijkkrant een probleem zonder professionele steun.

De heer ELBERS: Wat ons betreft wordt uitgegaan van tijdelijke ondersteuning van dit project, met name om vrijwilligers op te leiden. Wij vinden het goed dat dat gebeurt, maar volgens ons kan dat beter worden bekostigd vanuit de impuls gelden, die bedoeld zijn voor het geven van ondersteuning aan dingen die in een wijk leven. Geprobeerd moet worden daarbij zoveel mogelijk mensen en instellingen te betrekken. Hierover dienen wij een motie in.

Door de heer Elbers is de volgende motie ingediend.

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen d.d. 15 februari 2006; gehoord de discussie over de besteding UPC-gelden; van mening dat:

- het project digitale wijkkrant in Haarlem-Oost (Amsterdamse Buurt) bij uitstek een project is dat aan alle eisen van de UPC-gelden voldoet;
- deze activiteit echt een impuls is voor het betrekken van de burgers bij wat er speelt in de wijk;

vernomen dat:

- met man en macht wordt gewerkt aan financiering door woningcorporaties en andere instellingen om een doorstart te waarborgen;
- desondanks er een tekort van $\pm$ € 25.000,- resteert

stelt het college voor:

- het tekort van € 25.000,- voor te financieren uit het totale impulsbudget voor het overgangsjaar 2006;
- meteen actief meerdere sponsors te werven uit bedrijfsleven, projectontwikkelaars en zorginstellingen, die actief zijn in Haarlem in het kader van het maatschappelijk ondernemen;
- een aantal naar het oordeel van de wijkraden daartoe geschikte vrijwilligers te laten opleiden tot webmaster, zodat op den duur het project zonder al te veel personeelskosten kan doordraaien;

en gaat over tot de orde van de dag.” (motie nr. 3)

De heer GRONDEL (wethouder): Kunt u voor de snelheid van de discussie heel kort aangeven wat de kern van deze motie is? Dan kan ik mij daarop alvast voorbereiden.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Wij stellen voor € 25.000,- beschikbaar te stellen voor de Digitale Wijkkrant, maar niet uit het potje waaruit de heer Nieuwenburg dat geld wil halen, maar uit de impuls gelden, omdat dit echt een impulsproject is.

Mevrouw DE JONG: Dit is een motie op een amendement. Het lijkt mij verstandiger hiervan een amendement te maken.

Mijnheer de voorzitter. GroenLinks heeft in principe ongeveer hetzelfde probleem met het amendement van de Partij van de Arbeid op punt 6. Het is één van onze speerpunten de cultuurinstellingen toegankelijk te maken voor de minder draagkrachtigen, terwijl wij ook de amateurkunstuitoefening willen stimuleren, waarvoor nu een potje wordt gecreëerd. Daarom vinden wij het belangrijk eerst van de wethouder te horen welke gevolgen het voor dit project zou hebben als het amendement van de Partij van de Arbeid wordt uitgevoerd.

De heer HAGEN: Vindt u cultuurparticipatie belangrijker of minder belangrijk dan daklozenopvang?

Mevrouw DE JONG: Het vervelende is natuurlijk dat het altijd weer om geld gaat. Wij vinden al deze dingen, ook de door u genoemde, hartstikke belangrijk, maar op een gegeven moment moet je een keus maken. Omdat er voor de daklozen al heel veel gebeurt - ik wijs bijvoorbeeld op het schakelstation - en het nu om incidenteel geld gaat, kiezen wij in dit geval voor het cultuurparticipatieproject. Wat u wilt is eigenlijk veel meer van structurele aard en dat moet je niet met incidenteel geld willen opvangen.

De heer HAGEN: Dat laatste bestrijd ik, want het gaat mij om het opvangen van de knelpunten in 2006 en dat is niet structureel. U kiest dus voor cultuurparticipatie, dat is helder.

Mevrouw RAEVEN: Mijnheer de voorzitter. Het college stelt voor incidenteel geld te gebruiken voor het incidenteel vullen van gaten.

De projectaanvragen 2 en 3 voldoen volgens mij niet aan de criteria, omdat in die gevallen het geld niet terecht komt bij de betreffende doelgroep.

Bij projectaanvraag 7 gaat het naar mening, evenals naar die van de VVD, over een heel grote prioriteit.

De heer KLAASSEN: Mijnheer de voorzitter. Je kunt hier spreken van een sigaar uit eigen doos, zoals de SP zojuist klip en klaar heeft aangegeven.

In de commissie hebben wij al te kennen gegeven dat wij problemen hebben met projectaanvraag 6. Die voldoet weliswaar aan de criteria, maar wij zijn van mening dat ook andere vormen van cultuur moeten worden gestimuleerd, waarin wij ons gesterkt voelen door onder andere SAMS. Daarom stellen wij voor het bedrag van € 25.000,- te halveren en de helft beschikbaar te stellen voor cultuur direct bij de burger, zoals ooit het project "In de roos" in het Rozenprieel. Hiertoe dienen wij een amendement in.

Door de heer Klaassen is het volgende amendement ingediend.

Amendement besteding kabelgeld 2006

“De raad van Haarlem, in vergadering bijeen op woensdag 15 februari 2006, sprekend over betreffend agendapunt;

overwegende:

- dat aan de raad is toegezegd, dat het college een voorstel zal doen over de definitieve besteding 2006;
- dat de criteria voor toekenning van de gelden helder zijn vastgesteld;
- dat de raad dit voorstel kan aanpassen;
- dat stadsdeel Schalkwijk een impuls kan gebruiken om in het kader van culturele activiteiten de sociale cohesie te vergroten;
- dat dit valt binnen de gestelde criteria;

spreekt de raad zich uit:

- dat de genoemde projectaanvraag nr. 6 ‘toegankelijkheidsfonds cultuurparticipatie’ van € 25.000,- moet worden gehalveerd;
- de vrijgekomen gelden, € 12.500,-, moet worden besteed aan culturele projecten in de wijken;

en gaat over tot de orde van de dag.” (amendement nr. 4)

De heer GRONDEL (wethouder): Mijnheer de voorzitter. De karakterisering van de aard van de bestedingen is mijns inziens juist. Die komt voort uit de criteria die wij met de raad hebben vastgesteld. Het gaat om incidentele impulsen die aansluiten bij eerder vastgestelde beleidsprioriteiten. Dat ze lijken op iets dat we al deden klopt dus, want dat was het criterium en dat het incidentele, dus ad hoc impulsen zijn klopt ook. Dat was de afspraak, omdat het gaat om weliswaar meerjarig, maar incidenteel geld.

We hebben ook met de raad afgesproken dat de raad de volle ruimte heeft voor het maken van eigen afwegingen binnen de criteria. Het debat in de raad over de vraag welke zaken we belangrijker vinden dan andere waardeer ik zeer.

Voor het ondersteunen van de gemaakte afwegingen is een antwoord nodig op de vragen over punt 6, waarin inderdaad het minst concreet is uitgewerkt wat er met het geld zal worden gedaan. In die zin is het ook niet onlogisch daarnaar te kijken voor een eventuele andere besteding. Terecht is in het interruptiedebat over punt 6 opgemerkt dat dit geld niet is bedoeld voor onderzoek. Wij willen dit geld beschikbaar hebben om meteen te kunnen starten als we hebben uitgewerkt hoe het fonds in elkaar moet zitten. Reserveren we hiervoor nu geen geld, dan betekent dat uitstel tot de volgende begroting en dan moeten we nog maar zien of we het geld hiervoor kunnen vinden. Er ligt dus nog geen plan op de plank dat niet doorgaat als dit geld voor iets anders wordt bestemd, maar wij willen het geld daarvoor wel graag op de plank hebben liggen, gezien hetgeen we hierover in de cultuurnota hebben vastgesteld. We zien als gevolg van de druk van de algemene prijsstijgingen een knelpunt ontstaan, in die zin dat het voor mensen met een laag inkomen lastiger wordt aan reguliere cultuuractiviteiten deel te nemen en daaraan moeten we iets doen. Dit is mijns inziens het zuivere antwoord dat ik met betrekking tot punt 6 moet geven. Er ligt nog geen uitgewerkt plan op de plank, maar wel bijna en het is aan de raad een afweging te maken.

De Digitale Krant is zonder enige twijfel een heel sympathiek doel, dat overigens bij de impuls gelden-discussie thuis hoort. Dit project werd uit de impuls gelden betaald en zou nu in feite uit de reguliere middelen van Radius moeten worden bekostigd. Daarmee is een dekking uit de impuls gelden een vestzak/broekzak-verhaal. Omdat Radius weinig ruimte heeft om dit soort dingen te betalen en wij nog een halfjaar op een lager niveau willen doorlopen, is het schuiven tussen twee potjes.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Wat u zegt klopt wel, maar het is natuurlijk een kwestie van prioriteiten stellen.

De heer GRONDEL (wethouder): Nogmaals: het is aan de raad hierover een besluit te nemen.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Als we de Digitale Krant uit de impuls gelden betalen, betekent dat uiteraard dat voor de wijken die aan dit project gaan meedoen minder impuls geld beschikbaar is. Dat is de consequentie van het voorstel.

De heer GRONDEL (wethouder): Dat is ook precies wat ik uitleg, we zijn dus het eens. Van het voorstel van de VVD moet ik eerlijk zeggen dat het een goedkoop karakter heeft, ik kan het niet anders zien. We onderschrijven denk ik allemaal het belang van pogingen meer inzet te plegen voor het oplossen van de problematiek van dak- en thuisloosheid, waaraan deze raad en dit college ook veel hebben gedaan. We zouden daaraan nog veel meer willen doen en zouden graag zien dat de middelen die het rijk hiervoor beschikbaar stelt aan de grote vier - overigens voor een deel virtueel - bijvoorbeeld ook bij ons voor deze doelgroep zouden kunnen worden besteed. Echter, het uit de losse pols incidenteel een enorm bedrag beschikbaar stellen waarmee geen enkele structurele voorziening kan worden opgebouwd omdat we niet het geld hebben om zo'n voorziening voort te zetten, is weliswaar een breed gebaar, maar de vraag is wat ik daarmee moet doen. Moet ik daarvan aan iedereen een warme jas uitreiken? De warme jassenvoorziening is echter al goed verzorgd, omdat we hier goede kledingprojecten hebben en zelden een dakloze in de kou zien rondlopen. Dit is dan ook een schijngebaar. Ik waardeer de politieke inzet van de VVD en ik hoop dat we de inzet op dit gebied in de volgende bestuursperiode met steun van de VVD verder kunnen doorzetten, maar dit lost echt weinig op. Als de VVD een concrete actie in het kader van een concreet project zou kunnen noemen, zou ze voldoen aan de criteria voor de besteding van de UPC-gelden en zouden wij daar ongetwijfeld voor zijn, maar dat was even niet in beeld. Met alle sympathie voor de gedachte dat dit een belangrijke doelgroep is, ontraad ik dit amendement met kracht. Het voorstel van D66 behelst in feite het storten van de helft van het bedrag in het Cultuurstimuleringsfonds - overigens ook een sympathiek doel -, aangezien daaruit de door D66 bedoelde activiteiten in de wijken worden gefinancierd. Daarvoor zijn dus middelen beschikbaar.

De heer MARSELJE: Wij willen die middelen oormerken. Het Cultuurstimuleringsfonds kent geen geoormerkte bedragen.

De heer GRONDEL (wethouder): Dat klopt, maar daarmee haalt u waarschijnlijk het bedrag, dat voor dit soort activiteiten beschikbaar is, omlaag. Men gaat dat geoormerkte bedrag dan zien als het potje dat voor die activiteiten bedoeld is, terwijl nu zonder schotten tussen de verschillende elementen sympathieke en krachtige projecten kunnen worden gehonoreerd. Nogmaals, het voorstel van D66 beoogt een sympathiek doel en het zou op zich kunnen, maar het lijkt mij op dit moment niet echt heel essentieel dit fonds te verhogen.

Kortom, het college heeft argumenten om te zeggen dat ons voorstel prima is, maar heeft geen bezwaar, en zou dat ook op geen enkele wijze kunnen hebben, tegen eventuele verschuivingen rond het punt van het Cultuurparticipatiefonds. Wij wachten met belangstelling de stemming af.

De heer HAGEN: Mijnheer de voorzitter. Het is erg lastig in tweede termijn te spreken zo lang nog niet alle amendementen en moties bekend zijn. Ik wil graag in de tweede termijn

reageren op hetgeen de anderen hebben ingebracht, maar ik heb de teksten nog niet gezien.

De VOORZITTER: De heer Nieuwenburg is de eerste die in tweede termijn het woord voert. Als hij is uitgesproken, zullen ook de nog niet uitgedeelde amendementen ongetwijfeld in uw bezit zijn.

De heer NIEUWENBURG: Mijnheer de voorzitter. De beantwoording door de wethouder sterkt ons in ons standpunt dat we dit geld in dit jaar moeten aanwenden. Ik ben er op zichzelf heel blij mee dat het college het voorstel van het CDA en de Partij van de Arbeid sympathiek vindt en onderkent dat het geld daarvoor direct kan worden aangewend. Uit de beantwoording heb ik ook geproefd dat het voorstel van de SP neerkomt op een vestzak/broekzak-verhaal. Ons initiatief leidt tot adequate en directe financiering. Wij hebben er niet zo veel behoefte aan dat een bedrag in een soort fondsje wordt gereserveerd, zoals het college voorstelt, op dit moment nog zonder te weten hoe het geld zal worden aangewend. Terecht wijst de SP op het belang van toegankelijkheid van de podia en wij zijn het als Partij van de Arbeid ook met de SP eens, dat de podia op dit moment voor veel mensen niet voldoende toegankelijk zijn, maar daarin kan op heel veel verschillende manieren verbetering worden gebracht en wij vinden het te vroeg om daarvoor nu al een fonds in het leven te roepen. Vandaar ons voorstel dat te betrekken bij de bestedingsvoorstellen voor 2007. Volgens de wethouder is het de vraag of hiervoor dan geld te vinden zal zijn, maar ook op dat moment zal daarvoor de ruimte aanwezig zijn. Wij vinden dit een sympathiek voorstel en willen nu al verklaren dat wij voor 2007 daaraan prioriteit willen geven, zodat in 2007 een voorziening kan worden getroffen voor de doelgroep die daarop recht heeft, wat dan wel op een gefundeerde manier zal moeten gebeuren. Als ons voorstel wordt gevolgd, kan direct tot besteding worden overgegaan en kunnen we meteen iets doen aan een belang dat niet alleen voor Oost speelt, maar tevens een pilot is voor de rest van de stad, waar men dergelijke initiatieven ook heel graag wil oppakken. In Oost wordt daarmee nu ervaring opgedaan, wat we als gemeente moeten koesteren. We hebben er ook als gemeente belang bij dat dit project wordt gecontinueerd, want als het van de baan is, kost het opnieuw opzetten ervan heel veel extra capaciteit, waarmee we dan weer maanden of misschien zelfs jaren verder zijn. Dat zou echt een gemiste kans zijn en ik doe dan ook een beroep op de andere fracties ons bestedingsvoorstel te steunen.

De heer KLAASSEN: Is dit project destijds niet vooral een initiatief geweest van het Haarlems Dagblad en is het ook niet meer een zaak van persoonlijk initiatief dan van de gemeente? Ik vraag me af of we hieraan gemeenschapsgeld moeten uitgeven.

De heer NIEUWENBURG: Dat is op zich een goede vraag. Het Haarlems Dagblad zet hiervoor dure capaciteit in en laat journalisten hieraan werken. Zoals mevrouw Van der Molen zojuist opmerkte, zal dit project worden uitgebreid tot heel Haarlem-Oost, dus niet alleen beperkt blijven tot de Slachthuisbuurt en de Amsterdamsebuurt. Ook Parkwijk, Zuiderpolder en het Reijnaldahuis willen heel graag aanhaken.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Ik wil er ook nog op wijzen dat met de digitale versie van de wijkkranten in de toekomst bezuinigingen zijn te halen. Het jaar 2006 is een overgangperiode. Wij stellen echter voor dit project uit de impuls gelden te ondersteunen, omdat het een impulsproject is.

De heer NIEUWENBURG: Dat is prima, over de strekking zijn we het ook volslagen eens, maar er moet nu gewoon een oplossing komen.

De heer ELBERS: Laten we dan ook niet kibbelen en met elkaar besluiten tot bekostiging vanuit de impuls gelden.

De heer NIEUWENBURG: Ik wil het hierbij laten, omdat het de heer Klaassen was die interrompeerde en ik daarop heb gereageerd.

De heer CATSMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik wil mij namens het CDA aansluiten bij wat de heer Nieuwenburg heeft gezegd. Ons spreekt in dit project aan dat de Haarlemmers er direct om vragen. Aangezien de communicatie in de Digitale Wijkkrant ook gaat over renovatie en herstructurering, willen wij graag van de wethouder weten of het gezellige fonds WWBS waarop we onlangs uitkwamen voor een structurele financiering een rol kan spelen, omdat dat fonds met huisvesting te maken heeft

De heer ELBERS: Mijnheer de voorzitter. Het pleidooi dat de VVD voor daklozen heeft gehouden is ons uit het hart gegrepen, maar voorzieningen ten behoeve van daklozen beschouwen wij als iets structureels. We hebben deze week het betoog gelezen dat de heer Groenendijk bij gelegenheid van zijn afscheid heeft gehouden, waarbij hij erover sprak dat 500 mensen die in een heel kwetsbare positie zitten, onder wie daklozen, structureel via een ketenvoorziening worden begeleid. Zo'n structurele benadering spreekt ons veel meer aan dan een incidenteel project voor deze mensen.

De heer KLAASSEN: Mijnheer de voorzitter. Op zich steunen wij best een digitale nieuwsvoorziening voor de Haarlemmers, maar wij vinden dat de tussenkomst van een commerciële krant de objectiviteit bedreigt, direct of indirect. Op een ander moment willen wij hierover best nog eens met collega-partijen spreken, maar financiering zoals die nu wordt voorgesteld, is naar onze mening niet de juiste weg.

Over ons amendement heeft de wethouder gezegd dat het mogelijk te veel verwarring zal geven, maar hij heeft ons niet van zijn standpunt kunnen overtuigen en wij blijven dan ook van mening dat deze gelden best kunnen worden geoormerkt. Wij voelen ons in onze opvatting gesteund door SAMS en handhaven ons amendement, dat wij graag in stemming willen zien gebracht.

De heer HAGEN: Mijnheer de voorzitter. Ik heb als raadslid niet vaak meegemaakt dat een wethouder geld weigert voor iets dat algemeen wordt gezien als een maatschappelijk probleem en vervolgens de raad daarmee instemt, zeggend dat we met dit geld structureel niets kunnen doen en daarom ook incidenteel maar niets moeten doen. Daarmee zijn de daklozen wél geholpen, dames en heren!

De heer KAATEE lacht.

De heer HAGEN: U kunt daar nu wel hartelijk om lachen, maar de facto doet u gewoon niets, daarop komt het neer.

De heer ÖZCAN: U zegt dat we niets doen, maar hoe verhoudt dit amendement zich tot de houding van de VVD in de afgelopen vier jaar? Wij hebben samen in de commissie OWSR gezeten en ik kan me verschillende momenten herinneren waarop u zei, dat dakloosheid een omstandigheid is waarvoor mensen zelf kiezen. U hebt de afgelopen vier

jaar geen poot uitgestoken voor daklozen en nu, op de valreep, wilt u geld voor daklozen beschikbaar stellen. Ik vind het schandalig!

De heer HAGEN: Ik daag u uit nu direct notulen waarin dit staat hier te presenteren. U steekt een verhaal af dat kant noch wal raakt, de VVD heeft altijd compassie getoond voor daklozen.

De heer OASS: Ik heb het ook gehoord, mijnheer Hagen!

De heer SEELEN: Ik kan het ook onderschrijven!

Mevrouw RAEVEN: Ik was er vaker dan u, mijnheer Seelen,...

De VOORZITTER: De heer Hagen gaat nu weer door met zijn betoog.

De heer HAGEN: De wethouder begon zijn beantwoording met de opmerking dat deze gelden zijn bedoeld om een impuls te geven, waarmee hij in mijn beleving totaal voorbij ging aan het argument van de VVD dat het bij deze projecten eigenlijk gaat om herfinanciering van dingen die er allemaal al zijn en dit voorstel saai, niet bezielend en niet groots is. Daarom roep ik u allen toch op ons voorstel te volgen. Ik wijs erop dat de nachtopvang van het Leger des Heils, de gaarkeuken aan de Oude Doelenmarkt en nog een heleboel andere instellingen in Haarlem, puur vanuit het volumeprobleem dat zich op dit moment aandient, iets extra's kunnen gebruiken. De wethouder zegt dat wij zelf met een concreet voorstel moeten komen, maar wij vinden het beter de instellingen te laten weten dat deze pot er is. Laten dan de clubs die op grond van het volumeprobleem behoefte aan extra middelen hebben, maar een verzoek om een bijdrage uit die pot doen. Dat is en blijft het voorstel van de VVD.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Hebt u het stuk van de directeur van de GGD in het Haarlems Dagblad gelezen, waarin staat dat er structurele gelden aankomen? Ik vind dit een beetje mooidoenerij, omdat wij het niet van de VVD gewend zijn dat ze in de rij staat om de daklozen te vertegenwoordigen. Het is voor het eerst dat ik u een pleidooi voor daklozen hoor houden en ik vind dit dan ook eigenlijk ongepast.

De heer HAGEN: U kunt dit nu allemaal roepen, maar de VVD heeft mede een voorstel ingediend over een werkhotel voor de opvang van zwerfjongeren. De stelling dat wij nu voor het eerst aandacht vragen voor dit probleem is heel erg SP, die denkt dat zij de enige is die zich over daklozen druk maakt.

Mevrouw DE JONG: Mijnheer de voorzitter. Ik heb het gevoel dat we ons op dit moment in de raad drukker maken over dit probleem dan we een tijd geleden zouden hebben gedaan en ik kan mij niet aan de indruk onttrekken, dat de komende verkiezingen hierin een rol spelen. We zouden natuurlijk nog heel veel andere ook heel erg leuke en belangrijke onderwerpen kunnen noemen, maar laten we dit geld nu niet helemaal gaan versnipperen door allemaal met onze eigen zeehondjes aan te komen en weer nieuwe dingen te bedenken.

Als GroenLinks volgen wij het collegevoorstel en geven wij steun aan de motie van de SP over de Digitale Wijkkrant, wat wij natuurlijk ook een sympathiek project vinden. Laten we niet met allerlei extra ideetjes komen, want er zijn er al genoeg en voor de uitvoering daarvan hebben we nog een heleboel tijd nodig.

De heer VREUGDENHIL: Mijnheer de voorzitter. Het meest verstrekkende voorstel is dat van de VVD, het voorstel alle projectaanvragen te vervangen door het besluit het totale bedrag ter beschikking te stellen ten behoeve van dak- en thuislozen. Ik vind dat voorstel op zich sympathiek, maar ik zou willen voorstellen projectaanvraag 6 te wijzigen in een voorstel tot toekenning van extra middelen voor hulp aan dak- en thuislozen, echter tot een bedrag van € 25.000,-. Dat is weinig, maar voor deze problematiek komen we altijd tekort en we kunnen dan ook ieder dubbeltje hiervoor gebruiken. Misschien kan ik in een derde termijn in die zin een gezamenlijke motie met de VVD construeren, waarin het bedrag wat wordt gematigd.

De heer HAGEN: Als u een motie van die strekking inbrengt en ons amendement het niet redt, zullen wij uw motie steunen.

De heer VREUGDENHIL: Ik heb daarvoor wel een derde termijn nodig, omdat ik die motie nu niet paraat heb.

Mevrouw VAN HOEIJEN: Mijnheer de voorzitter. De vraag bij dit agendapunt is waar de UPC-gelden naartoe moeten en die vraag leidt tot discussie, omdat we gezien de vele noden in Haarlem prioriteiten moeten stellen. Ik mag wel zeggen dat ik zeer verrast ben door het betoog van de VVD, dat ik niet had verwacht. Het is desalniettemin leuk dat de VVD met dit voorstel is gekomen en het is ook verkiezingstijd...

De heer KAATEE: Wilt u weer terug, mevrouw Van Hoeijen?

Mevrouw VAN HOEIJEN: Bijna wel!

Voor wat betreft het werkhotel, waaraan de heer Hagen zojuist refereerde, wil ik toch nog even de opmerking maken dat het voornamelijk de fractie Van Hoeijen was die daarin energie heeft gestoken, maar dat even terzijde.

De heer HAGEN: Dat idee komt uit de werkgroep Welzijn van de VVD.

De VOORZITTER: De verkiezingsstrijd kan buiten deze zaal worden gevoerd, we keren weer terug naar het onderwerp. We zijn de stad aan het besturen!

De heer HAGEN: Mijn interruptie in het betoog van mevrouw Van Hoeijen heeft niets te maken met verkiezingsstrijd, maar was gewoon bedoeld om erop te wijzen hoe het in werkelijkheid is gegaan.

De VOORZITTER: Goed, maar met het oog op de vergaderorde vraag ik aan mevrouw Van Hoeijen haar betoog nu voort te zetten.

Mevrouw VAN HOEIJEN: De werkgroep Welzijn had ik opgericht, maar goed, ook dat terzijde.

Ik ben hoe dan ook natuurlijk blij met het voorstel van de VVD. De wethouder wees erop dat het gaat om incidenteel geld en vroeg de VVD met een concreet bestedingsvoorstel te komen. Zoals de raad weet, hebben we sinds 1994 25 bedden in de nachtopvang. Is het een goed voorstel daaraan vijftien bedden toe te voegen en is de VVD-fractie bereid dat in haar amendement te verwerken? Ik steun in ieder geval het amendement van de VVD en als dat amendement het niet haalt, zal ik het voorstel van de SP steunen, maar ik wil eerst afwachten of een meerderheid ermee kan instemmen dat het totale bedrag van de UPC-gelden voor uitbreiding van het aantal bedden in de nachtopvang wordt besteed.

Mevrouw BLESGRAAF: Mijnheer de voorzitter. Wij steunen het amendement van de VVD.

Eigenlijk praten we nu over geld dat er niet had mogen zijn, maar daarover hoor ik niemand. Door elke keer de naam te noemen van de organisatie die er debet aan is dat we dit geld hebben, maken we eigenlijk al jarenlang onbedoeld reclame voor deze club. Daarom zou ik graag willen dat hierover op een andere manier wordt gesproken en deze gelden ook in de stukken anders worden aangeduid.

De heer MARSELJE: Zullen we voortaan spreken van kabelgelden in plaats van UPC-gelden?

Mevrouw BLESGRAAF: Dat zou een voorstel kunnen zijn.

De heer MARSELJE: Bij dezen.

Mevrouw BLESGRAAF: Nogmaals zeg ik, omdat niemand anders daarover praat, dat het bij dit punt gaat over geld dat hier niet had mogen zijn, omdat het bij de Haarlemmers had moeten blijven. Laten we daarom voor de besteding van dit geld kiezen voor de groep mensen die er het ergst aan toe is en het voorstel van de VVD steunen.

De heer NIEUWENBURG: Mijnheer de voorzitter. Ik stel u voor de beraadslagingen over dit punt even te schorsen. Er zijn verschillende initiatieven vanuit de raad naar voren gekomen, die vooral betrekking hebben op de Digitale Wijkkrant, maar van verschillende dekkingen uitgaan. Ik veronderstel dat partijen er wel uit kunnen komen en daarom vraag ik u dit punt even te parkeren en het volgende agendapunt aan de orde te stellen.

De VOORZITTER: Er is inderdaad een schorsing nodig, maar ik stel voor dat eerst de wethouder in tweede termijn reageert en we vervolgens de besluitvorming even aanhouden.

De heer VREUGDENHIL: Ik heb inmiddels een amendement geschreven, dat ik alsnog wil indienen.

Door de heer Vreugdenhil wordt het volgende amendement ingediend:

“De gemeenteraad, in vergadering bijeen op 15 februari 2006, betreffende besteding UPC-gelden;
overwegende de nood van daklozen;
stelt voor € 25.000,- te besteden voor hulp aan daklozen ter vervanging van project 6; besluit aldus.” (amendement 6)

De heer GRONDEL (wethouder): Mijnheer de voorzitter. Wij hebben de commissie een procedurevoorstel voorgelegd voor de manier waarop we met deze gelden zullen omgaan en de procedure is conform dat voorstel afgesproken. Ik vind het daarom heel vreemd dat sommigen nu uit de band springen en net doen alsof dit allemaal onzin is en het anders had moeten. Ik betreur dit ook echt, omdat hiermee tegelijkertijd de serieusheid van de andere voorstellen bij dit punt ernstig wordt aangetast. Wat nu voorligt komt precies overeen met wat is afgesproken, namelijk voorstellen die aansluiten bij de vastgestelde beleidsprioriteiten - daarom zijn ze saai: ze sluiten aan bij eerder genomen besluiten - en met een incidenteel karakter. Als ik structureel geld van de raad zou hebben gekregen,

zou ik bijvoorbeeld hebben voorgesteld het aantal bedden in de nachtopvang uit te breiden. Zetten we echter deze middelen om in structureel geld, dan gaat het om ongeveer € 15.000,- structureel en ik denk daarvoor geen vijftien bedden aan de nachtopvang te kunnen toevoegen. Voor één jaar vijftien bedden extra aan de nachtopvang toevoegen, doen we al in de noodsituatie van dit moment, dus dat lost nauwelijks iets op. De discussie wordt nu echt helemaal weggedraaid van een serieus gesprek over het gegeven, dat het absoluut noodzakelijk is meer te doen aan dak- en thuisloosheid en verslavingszorg. Ik durf te zeggen dat dit college daaraan bijzonder veel heeft gedaan en ook dingen op de rit heeft gezet om dat voort te zetten, met rijksmiddelen voor zover die er zijn en met eigen inzet. Door te roepen dat de wethouder geld voor dit doel weigert, wordt daarvan een karikatuur gemaakt en ik werp dat dan ook verre van mij.

Mevrouw VAN DER MOLEN: U hebt groot gelijk.

De heer GRONDEL (wethouder): Ik keer terug naar de inhoud van de voorstellen. Het lijkt mij echt aanbevelenswaardig dat de fracties even ordenen wat zij willen. Het college heeft geen bezwaar tegen besteding van dit geld voor de Digitale Wijkkrant, omdat dit past binnen de criteria. Wel wil ik opmerken dat het als “fondsje” wegzetten van het voorstel inzake cultuurparticipatie geen recht doet aan de gedachte...

De heer NIEUWENBURG: Dat is vanuit de Partij van de Arbeid ook niet gesuggereerd.

De heer GRONDEL (wethouder): U zei letterlijk “een soort fondsje”, daarvoor pak ik u even terug!

De heer NIEUWENBURG: Wij hebben bezwaar tegen vorming van een fonds zonder dat duidelijk is op welke wijze u dat geld te zijner tijd wilt besteden, daar gaat het om. U kunt dat ook in 2007 doen.

De heer GRONDEL (wethouder): Ik verzoek u mij mijn betoog even te laten afmaken. Ik had er bezwaar tegen dat u dit voorstel van het college wegzette als “een soort fondsje”, zoals u letterlijk zei. Ik pleit ervoor het idee van cultuurparticipatie in de aandacht te houden. Als u ons voorstel op dat punt nu schrappt, zullen we hiervoor alsnog geld moeten vinden als dit idee zal zijn uitgewerkt en zal later met de uitvoering worden gestart. Het is aan de raad de afweging te maken, maar dit is wel een serieus onderwerp en ik ben dan ook blij met de steun van de fracties die hebben gezegd dat we het geld niet moeten laten weglopen.

Voor het zojuist alsnog ingediende voorstel van de ChristenUnie geldt in sterkere mate dan voor het VVD-voorstel dat het heel prettig en sympathiek is een bedrag ten behoeve van de opvang van dak- en thuislozen beschikbaar te stellen, waarmee ook altijd iets nuttigs kan worden gedaan - wat dat betreft is er geen enkele aarzeling -, maar dit voorstel niet helemaal in de criteria past, aangezien het om een concreet bestedingsvoorstel moet gaan. Omdat ik echter zeker weet dat we dit geld nuttig kunnen besteden voor het aangegeven doel, wil ik het voorstel van de heer Vreugdenhil niet ontraden.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Wat vindt u van de motie van de SP? Daarover hebt u nog niets gezegd. Overigens moet het eigenlijk een amendement zijn.

De heer GRONDEL (wethouder): Ik ben in eerste termijn op de motie van de SP ingegaan en heb daarvan gezegd dat het daarin voorgestelde best kan, maar dit project dan wel in middelen wordt geduwd die hiervoor weliswaar aanvankelijk ook bestemd

waren, maar niet voldoende ruimte boden. Daarvoor kiezen betekent dus tegen iets anders kiezen, maar dat mag de raad en ik heb daar geen bezwaar tegen.

De heer HAGEN: Ik raak nu het spoor bijster. De wethouder zegt dat hij de € 25.000,- volgens het voorstel van de heer Vreugdenhil - dat wij overigens vreugdevol zullen steunen - goed kan gebruiken, maar hij de € 231.000,- van het voorstel van de VVD niet goed gebruiken kan!

De heer GRONDEL (wethouder): U maakt een karikatuur van wat ik zeg, wat gebruikelijk is in uw discussiestijl.

De heer HAGEN: Nee, ik herhaal precies wat u zegt.

De heer GRONDEL (wethouder): Ik wil wel even herhalen wat ik heb gezegd, namelijk dat ik het een leeg gebaar vind alle andere voorstellen, die serieus en nuttig voor de stad zijn en knelpunten oplossen, weg te vagen om één grote klont geld beschikbaar te kunnen stellen en daarbij de indruk te wekken dat daarmee iets kan worden opgelost, terwijl dat niet waar is. Natuurlijk kunnen we wel iets met dat geld doen, maar ik vraag mij af of ik die hoeveelheid geld alleen voor dat doel op een echt serieuze manier kan wegzetten, zodanig dat bijvoorbeeld de accountant kan zien of daarmee iets nuttigs is gedaan, of dat we hierover prestatiecontracten kunnen afsluiten met instellingen die iets met dat geld moeten doen. Het is een heel groot bedrag om incidenteel uit te geven, maar als we het omzetten in structureel geld is het € 15.000,- per jaar en dat is weer een heel beperkt bedrag, terwijl we dan alle andere dingen die wij voorstellen niet kunnen doen. Wat is dan de afweging? Met een klein incidenteel bedrag kan natuurlijk altijd iets worden gedaan, bijvoorbeeld een kleine verfbeurt of iets dergelijks, maar dat is alleen een leuk gebaar. We kunnen er geen dingen structureel mee aanpakken.

Op gezag van mijn deskundige collega antwoord ik op de vraag van het CDA dat het door de heer Catsman genoemde geld echt in de sfeer van de volkshuisvesting moet worden besteed. Het kan niet, zoals vroeger op grond van de ruime stadsvernieuwingscriteria wel mogelijk was, worden aangewend voor leuke dingen die met de volkshuisvesting samenhangen. Er zijn overigens wel andere dekkingsmiddelen voor dit project te vinden, wat de Partij van de Arbeid al opmerkte, en er wordt natuurlijk ook naar allerlei mogelijkheden gekeken, bijvoorbeeld naar participatiegelden en gelden van wijkraden, om de Digitale Wijkkrant in de lucht te houden, maar de gelden die het CDA noemde kunnen nu net even niet voor dit doel worden gebruikt.

De heer ÖZCAN: Ik wil u nog een vraag ter aanvulling en ter verduidelijking stellen. Begrijpen wij goed, dat u er geen bezwaar tegen hebt als het fonds voor cultuurparticipatie komt te vervallen ten faveure van de Digitale Wijkkrant?

De heer GRONDEL (wethouder): Zoals eerder is afgesproken, gaat het college niet in op de inhoudelijke afwegingen, maar toetst het alleen of de voorstellen binnen de criteria passen. Omdat het voorstel van de PvdA binnen de criteria past, hebben wij er geen bezwaar tegen, maar ik heb wel inhoudelijke argumenten genoemd op grond waarvan ook de door ons voorgestelde besteding een mooi doel is. Als de raad echter het voorstel van de PvdA wil volgen, dan zal het college zich daar in het geheel niet tegen verzetten, net zo min als tegen de motie van de SP.

De VOORZITTER: Ik wil nu de beraadslagingen over dit agendapunt opschorten, zodat u de gelegenheid hebt met elkaar na te gaan of amendementen in elkaar kunnen worden geschoven.

De beraadslagingen over agendapunt 21 worden tot een later tijdstip in de vergadering geschorst.

20. DE ORGANISATIE VAN HET VMBO EN DE BESTUURLIJKE
ONTWIKKELING VAN HET OPENBAAR ONDERWIJS HAARLEM (Gedrukt
stuk nr. 30/Divendal)

De heer CATSMAN: Mijnheer de voorzitter. Dit is een voorstel dat ons na aan het hart ligt en wij buitengewoon graag willen steunen.

Wij willen hierbij de Prof. Gunningschool en de Lieven de Keyschool nadrukkelijk in uw aandacht aanbevelen. Dit zijn scholen met een zeer speciaal publiek, die zeer speciale aandacht behoeven. Wij zouden het buitengewoon betreuren als deze scholen tussen de molenstenen van een dergelijke reorganisatie terecht zouden komen. Hun aanpak moet in stand kunnen blijven.

De heer KLAASSEN: Mijnheer de voorzitter. Onderwijsmensen voelen zich in het bijzonder door dit voorstel aangesproken en ik zou mij dan ook kunnen voorstellen dat straks ook mevrouw Meijs het woord zal voeren.

Als D66-fractie hebben wij de initiatieven van de PvdA-wethouder met belangstelling gevolgd. Regelmatig hebben we in de commissie verhitte debatten over dit onderwerp gevoerd, maar de overtuiging en de voortvarendheid waarmee deze wethouder de weg van dit dossier tot nu toe heeft bewandeld, verdient echt onze complimenten. De zorg die zojuist door het CDA is verwoord, wordt naar wij kunnen vaststellen door hem prima vertaald in een goed beleid, dat straks ook de zorg voor het kind alleen maar ten goede zal komen.

Voor D66 is het steeds belangrijk geweest dat een paletverbreding van onderwijsrichtingen tot stand komt. Dat de gelden uit de verkoop van de gronden voor het onderwijs beschikbaar komen, zien wij als een zeer belangrijke financiële impuls.

Een ander belangrijk punt is voor ons de zorg voor het in zijn ontwikkeling bedreigde kind. Daarom hebben wij er ook op gestaan dat er overzichtelijke units zouden komen, een strijd waarin wij steeds door het CDA zijn gesteund.

Daarnaast hebben wij er ons sterk voor gemaakt dat de toegankelijkheid van het openbaar onderwijs behouden blijft.

In de besluitpunten 1 tot en met 7 zoals die voorliggen, kunnen wij ons zeker vinden, maar wij hebben nog één vraag, die betrekking heeft op het toegankelijke en openbare karakter. In de stukken voor de commissie staat dat een bijzondere school die met de fusie meedoet zich conformeert aan de acceptatieplicht en algemene benoembaarheid. Hebt u als college daarop invloed, met name vanuit uw verantwoordelijkheid voor de toegankelijkheid? In de commissie hebben we over dat aspect gesproken, maar voor ons is dit punt nog een beetje diffuus, zodat wij daarover nog wat meer willen weten.

De Prof. Gunningschool wordt naar ons idee niet meegenomen in deze scholenvermenging en -verandering, maar deze school is voor een deel gelokaliseerd op een terrein van de Lieven de Keyschool. Als ons vermoeden juist is, wat gebeurt er dan met de Prof. Gunningschool als die gronden voor iets anders worden bestemd?

De heer HAGEN: Mijnheer de voorzitter. Het komt niet vaak voor dat de raad in één raadsperiode een bestuurscommissie instelt en ook weer opheft, zij het op dit moment voorwaardelijk.

In deze bestuursperiode is inderdaad heel veel gebeurd met het onderwijs in Haarlem en de VVD kan zich ook wel aansluiten bij de complimenten die de heer Klaassen heeft uitgesproken, omdat dat alles onder invloed van deze en de vorige wethouder tot stand is gekomen. Het voorstel dat er nu ligt heeft onze steun.

Zoals wij in de commissie al hebben verklaard, ligt het de VVD zeer na aan het hart dat het denken over de brede school en breder dan de brede school, zeg maar de maatschappelijke functie van schoolgebouwen, niet wordt beperkt door bestuurlijk-juridische manoeuvres. De wethouder heeft ons uitgelegd dat dit meer samenhangt met de doordecentralisatieovereenkomst en het aflopen daarvan dan met het huidige voorstel, waarmee wij vooralsnog genoeg hebben genomen.

De heer ELBERS: Mijnheer de voorzitter. Wij steunen dit voorstel van harte en willen eigenlijk veel meer intensieve samenwerking tussen openbare en bijzondere scholen, omdat de meeste openbare en bijzondere scholen eenzelfde publiek karakter hebben, met veel leerlingen van verschillende achtergronden, gelovig of ongelovig, humanistisch of anderszins. Onder die voorwaarde kun je met elkaar samenwerken. Naar aanleiding van dit stuk, dat wij buitengewoon goed vinden, evenals de richting die de wethouder volgt, willen wij vragen of hij kans ziet ook in allerlei andere vormen van voortgezet onderwijs en in het basisonderwijs dergelijke samenwerkingsverbanden tot stand te brengen. Hij heeft daarvoor onze steun.

Mevrouw DE JONG: Mijnheer de voorzitter. Ook de complimenten van GroenLinks nu eindelijk, na een behoorlijk hectische tijd, de fusie tussen het Damiate College en het Linnaeus College van de grond is gekomen, waardoor goed VMBO in Haarlem kan ontstaan.

Ik wil in dit verband kort ingaan op de schaalvergroting van de bestuurscommissie, een beetje een politiek item, dat misschien wat los staat van het besluit dat we nu nemen. Ik heb gisteren het pleidooi van minister Van der Hoeven gehoord om te waken voor al te grote megascholen en megaontwikkelingen, met name ook voor wat de bestuursvormen betreft. We weten allemaal wat er met de ROC's is gebeurd. De afstand tussen het bestuur en de werkvloer is daar dermate groot geworden dat niet meer goed wordt gecommuniceerd. Wij willen de waarschuwing laten horen dat we zo'n situatie in Haarlem niet moeten laten ontstaan. De ontwikkeling richting Haarlemmermeer en Kennemerland zullen wij dan ook kritisch volgen. Wij hopen dat ook de wethouder gevoelig is voor dit argument. De bestuurders moeten op niet te grote afstand van de werkvloer staan, omdat het anders helemaal mis gaat. Daarom spreken wij nu al uit dat wij zeer kritisch tegenover te grote besturen zullen staan.

Mevrouw WALTERS: Mijnheer de voorzitter. Wij zijn ook erg blij met de VMBO-scholen in Oost en West, maar Schalkwijk is vooral blij met het Teyler College. Toen we veertig jaar geleden naar Schalkwijk kwamen, waren daar nog helemaal geen voorzieningen, geen winkels, geen kerken en geen scholen, en elke nieuwe school is daar dan ook met een feestje begroet. Wij hoopten altijd dat we zouden kunnen houden wat we kregen. Het zag er aanvankelijk naar uit dat de scholen voor VMBO en HAVO uit Schalkwijk zouden verdwijnen, wat ik heel erg jammer voor die wijk zou hebben gevonden. Tot mijn grote vreugde is echter een oplossing gevonden waarmee dat is voorkomen, waarmee ik voor Schalkwijk en dus ook voor Haarlem heel gelukkig ben.

De heer DIVENDAL (wethouder): Mijnheer de voorzitter. Ik wil de raad bedanken voor de complimenten, waarbij ik moet opmerken dat het zonder de inzet van de schoolbesturen zelf, waarmee de afgelopen twee jaar intensief overleg is gepleegd, niet zou zijn gelukt. Ik ben blij dat we met elkaar zover zijn gekomen als we nu zijn. Het CDA heeft specifiek aandacht gevraagd voor de Prof. Gunningschool, die ook door D66 even ter sprake is gebracht. Het is de bedoeling dat deze school blijft bestaan, maar wat de locatie betreft wordt gedacht aan vestiging op de plek van de huidige Te Kleeschool, waarmee het een aparte voorziening zal zijn, maar wel redelijk in de buurt van de school. Of dat kan, zal bij de verdere uitwerking moeten blijken. In feite gaat het natuurlijk om wat de heer Catsman heeft gezegd over handhaving van de wijze van aanpak van de Lieven de Keyschool, wat in iets andere zin overigens ook geldt voor de Daaf Gelukschool en de Paulusschool. Leerlingen die leerwegondersteunend onderwijs of andere zorg nodig hebben, moeten deze zorg op een goede manier krijgen. Voor sommige leerlingen is dat mogelijk binnen het reguliere onderwijs, maar andere leerlingen hebben een wat meer beschermde omgeving nodig en daarvoor zal ook altijd moeten worden gezorgd.

Op de vraag van D66 over de toegankelijkheid en de benoembaarheid van docenten kan ik antwoorden dat wij daarop invloed hebben. Aan de ter inzage gelegde stukken zijn de statuten van de stichting toegevoegd, waarin een en ander is opgenomen en daarmee is gewaarborgd.

De heer Hagen heeft een opmerking over een belangrijk punt gemaakt, vooral ook gelet op de ontwikkelingen in de komende jaren rond de school als onderwijsvoorziening en de school als accommodatie, twee begrippen die soms erg door elkaar lopen. Voor mij is volstrekt duidelijk dat we in de toekomst in Haarlem wat de accommodaties betreft veel meer zullen moeten gaan denken aan enerzijds maatschappelijke voorzieningen waarvan een school onderdeel uitmaakt, en anderzijds scholen als onderwijsinstituut. Een en ander loopt in de discussie en ook in onze eigen regelgeving door elkaar, maar het kan niet anders dan dat we in de toekomst veel meer zullen toegaan naar accommodaties waarin scholen, kinderopvang en andere voorzieningen zijn ondergebracht.

De heer Elbers heeft gevraagd of er kans is op totstandkoming van meer van dit soort samenwerkingsverbanden, waarop ik kan antwoorden dat het de bedoeling is ook met betrekking tot andere onderwijsvormen tot meer samenwerking te komen.

Mevrouw De Jong heeft een waarschuwende opmerking over schaalvergroting gemaakt. Ik heb gisteren met enige verbazing de brief van de minister gelezen, vooral ook omdat daarin heel erg door elkaar wordt gehaald wat ieders positie is. Volgens mevrouw De Jong gaat het mis als de schoolbestuurders te ver afstaan van het personeel, maar ik zeg dat het pas mis gaat als de schoolbestuurders zich gaan bezighouden met de inhoud van het onderwijs. Bij schaalvergroting horen schoolbesturen die gaan over personeelsbeleid en financiën. Het personeel is daar blij mee, omdat er daardoor carrièreperspectief binnen de scholen is en ook op financieel gebied zijn de scholen hier blij mee, omdat een groter schoolbestuur de financiële middelen gericht kan inzetten. In de brief wordt ook gesproken over bureaucratie en overhead, maar dankzij de scholenfusie die nu aan de orde is, zullen op managementniveau twee functies vervallen. Het is dus niet waar dat schaalvergroting leidt tot meer bureaucratie en meer managementfuncties. Zoals ik stelde, moet met name worden voorkomen dat de bestuurders zich met de inhoud van het onderwijs gaan bezighouden. In dit verband merk ik bij wijze van voorbeeld op dat het voor ouders in Haarlem eigenlijk maar goed is dat zij niet weten, al is het ook geen geheim, dat het Coornhert Lyceum en de Schoter Scholengemeenschap onder één schoolbestuur vallen. Het is de school die het beleid bepaalt en dat gebeurt door de vakmensen op de school onder leiding van een directeur of rector wiens professie dat is.

Dat GroenLinks de ontwikkelingen op dit terrein kritisch wil blijven volgen vind ik alleen maar goed, want we moeten het zeker ook zo houden.

Mevrouw DE JONG: Betekent dit dat de besturen een aantal taken aan de directies van de scholen hebben gemandateerd?

De heer DIVENDAL (wethouder): Er zijn inderdaad mandaten aan de directies geregeld en dat moet ook blijven gebeuren. Ik kan mij uw zorg overigens voorstellen gezien de ROC-ontwikkelingen in sommige regio's, maar zo'n ontwikkeling is niet aan de orde in het voortgezet onderwijs.

Mevrouw Walters is vooral ook blij voor Schalkwijk, dat het VWO weer terugkrijgt. Twee dagen na een commissievergadering vond de eerste informatiebijeenkomst van de school in Haarlem-Zuid plaats, waar 350 belangstellenden naartoe kwamen. Aanstaande vrijdag is er een open dag, zodat ook de leerlingen kunnen zien hoe het onderwijs vorm zal krijgen op deze school, waarvoor men zich vanaf half maart zal kunnen aanmelden. Ik meen dat ik hiermee op alle vragen ben ingegaan.

Mevrouw BLESGRAAF: Vindt u dat met deze hele ontwikkeling van het VMBO en het Teyler College de fouten uit 1990 voor Schalkwijk zijn hersteld?

De heer DIVENDAL (wethouder): U moet me nu echt even helpen. Ik weet dat we bezig zijn met het herstellen van een aantal fouten, maar fouten uit 1990...

Mevrouw BLESGRAAF: Ik doel onder andere op het ontstaan van het Linnaeus College uit de Spaarne Scholengemeenschap, die liep als een trein, waaraan verschillende andere scholen werden toegevoegd. Die ontwikkeling is van het begin af aan bergafwaarts gegaan en heeft geleid tot het verdwijnen van het VWO/HAVO uit Schalkwijk. Daarom zijn wij zo blij dat het VWO/HAVO weer terug is in Schalkwijk. De fout uit 1990 is daarmee inderdaad hersteld, laat ik de vraag dan zelf maar beantwoorden.

De heer CATSMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik heb nog een nabrander. Ik meen mij te herinneren dat toen de bestuurscommissie werd ingevoerd, decentraal georganiseerd overleg is gevoerd. In het verslag van de commissievergadering lees ik dat dit ook nu weer gaande is, want daarin staat dat een dergelijk voorgenomen besluit aan het DGO moet worden voorgelegd. Is het antwoord van het DGO inmiddels binnen en is dat onontbeerlijk voor het nemen van dit besluit?

De heer DIVENDAL (wethouder): Dat antwoord is nog niet binnen. Raadpleging van het DGO is inderdaad een voorwaarde, maar gelet op het traject van de medezeggenschap, dat wel heeft plaatsgevonden, verwachten wij hiermee geen problemen.

De heer CATSMAN: Moeten we dan niet formeel een besluit nemen onder de voorwaarde van instemming door het DGO?

De heer DIVENDAL (wethouder): Als u hierin gelijk hebt, ben ik de eerste die bij u terugkomt.

Mevrouw DE JONG: Mijnheer de voorzitter. Ik wil heel kort terugkomen op het punt dat ik in eerste termijn ter sprake heb gebracht, omdat ik vind dat de wethouder wel heel erg gemakkelijk over de bezwaren tegen schaalvergroting heen stapt. Hij zegt dat het bestuur zich bezighoudt met het personeelsbeleid en de financiën en het bureaucratisch gehalte

minder wordt, omdat twee managementfuncties zullen vervallen. Daarom wil ik hier nog eens melden dat het ook voor een bestuur heel belangrijk is een persoonlijke binding te blijven houden met het personeel. Als dat wordt gevormd door ik weet niet hoeveel mensen, is er geen persoonlijke binding meer. Personeelsbeleid is mijns inziens afhankelijk van oog hebben voor de noden, de goede en ook de slechte dingen van het personeel, zodat pas goed personeelsbeleid kan worden gevoerd als men weet met wie men te maken heeft. De wethouder heeft gezegd dat hij blij is met het kritisch volgen van de ontwikkeling van onze kant, wij zijn blij dat hij daar blij mee is.

Mevrouw BLESGRAAF: Laten we blij zijn!

De Raad besluit overeenkomstig het voorstel.

22. VERANTWOORDING BELEIDSPROGRAMMA 2003-2006 (Gedrukt stuk nr 45/Pop)

De heer KAATEE: Mijnheer de voorzitter. Ik wil kort iets over dit agendapunt zeggen. Het is mijns inziens goed dat we in deze gemeenteraad steeds vaker niet alleen kijken naar de plannen die we hebben, maar vooral ook naar wat van onze plannen terecht is gekomen. We zijn deze periode gestart met een beleidsprogramma vol ambities en het is naar mijn mening ook in dit geval goed aan het eind van de periode even terug te blikken op wat we daarvan daadwerkelijk hebben gerealiseerd. Ik vind dat zeker geen verkiezingsstunt of iets dergelijks, ik vind het logisch dat we bekijken wat we van onze voornemens hebben bereikt.

Wij kunnen constateren dat veel van hetgeen het college zichzelf had voorgenomen en van hetgeen de raad het college heeft gevraagd te bewerkstelligen, is gelukt. Ik ben van mening dat het college daarvoor complimenten verdient. Vrij algemeen blijkt uit de verantwoording over het beleidsprogramma dat een groot deel van onze voornemens in deze periode is gehaald.

Op een ander terrein hebben wij echter nog een wat ongemakkelijk gevoel bij deze verantwoording, wat met name te maken heeft met het feit dat we dit voor de eerste keer zo doen. Ik bedoel hiermee dan ook geen kritiek te uiten op de gang van zaken in de afgelopen periode, maar ik zie hierin wel een leerpunt voor de toekomst. Dit beleidsprogramma heeft heel erg los gestaan van de discussies die we de afgelopen vier jaar in de raad hebben gevoerd. We hebben als gemeenteraad tot een omvangrijke bezuinigingsoperatie besloten en halverwege deze periode hebben we geprobeerd in ons beleid een enorme schuif te maken voor wat betreft de onderwerpen ontwikkeling en beheer. Dat zijn onderwerpen die eigenlijk aan dit beleidsprogramma voorbij zijn gegaan. De vraag is dan ook - dit is meteen een uitdaging voor een nieuw college, dat na de verkiezingen de stad zal gaan besturen, om op een slimme manier hierover na te denken - hoe we ervoor kunnen zorgen dat na de vaststelling van een beleidsprogramma niet pas aan het eind van de periode wordt bekeken wat ervan terecht is gekomen, maar het beleidsprogramma echt een sturingsinstrument is.

De heer ELBERS: Ik volg uw betoog met belangstelling, daarvoor zit ik hier, maar de meerderheid van de wethouders is niet in de raadzaal aanwezig nu u over de verantwoording over het beleidsprogramma spreekt. Wat vindt u daarvan?

De heer KAATEE: Ik wil niet tellen, maar ik heb het idee dat ook de raadsleden in meerderheid de zaal hebben verlaten. Het komt er eigenlijk op neer dat hier mensen staan

te praten tegen mensen die niet luisteren, waardoor het een beetje op de radio lijkt, maar ik vind dat ik wel over een zinnig punt spreek, dus buffel ik nog maar even door. Het zou ons een goed signaal lijken als we in de komende periode zouden proberen het beleidsprogramma veel meer te koppelen aan onze begroting en elk jaar in een soort hoofdstuk 1 van de begroting zou worden aangegeven wat de prioriteiten zijn en hoe we die gaan verwezenlijken. Als we op een gegeven moment besluiten de olietanker een paar graden te verleggen, is het naar onze mening logisch dat we dat ook in het beleidsprogramma terugzien.

De heer MOLTMAKER: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben de verantwoording van het college over het beleidsprogramma uiteraard met belangstelling gelezen, maar wij missen nog een hoofdstukje, namelijk: hoofdstuk 9, de slecht bestuurde stad.

De coalitie van PvdA, CDA, GroenLinks en D66 trad in 2002 aan, maar slaagde er door de interne verdeeldheid niet in voor 2003 met een gezamenlijk programma te komen. Dat betekent dat dit college pas bij de begroting 2004 daadwerkelijk kon gaan regeren, waarmee we eigenlijk twee bestuursjaren hebben verloren. Ik hoop dat het volgende college een stuk slagvaardiger zal zijn, zodat dit stuk in ieder geval kan worden beperkt tot: Beleidsprogramma 2004-2005, gewoon niets meer aan doen.

Bij het aantreden van het college lag er een portefeuille met € 76 miljoen aan achterstallig onderhoud en dat was ook de topprioriteit van de coalitie. Nu, in 2006, is de rekening opgelopen in plaats van afgenomen en zitten we op € 87 miljoen. Plannen om dit op te lossen zijn er niet, dat wordt overgelaten aan de bestuurders in de volgende periode. In plaats daarvan wordt veel geld gestopt in de slechtst werkende vorm van onkruidbestrijding, namelijk borstelen, waarvan het gevolg is dat voor de Haarlemse burger elke dag zichtbaar is wat dit college bereikt: het onkruid en het verval in de stad zijn overal aanwezig.

Diezelfde Haarlemse burger krijgt echter wel de rekening gepresenteerd. In de afgelopen jaren zijn de lokale lasten met bijna 10% gestegen, eigenaren van honden en tweeverdieners met twee auto's zijn nog slechter af en als klap op de vuurpijl is door de onkunde van het gemeentebestuur het kabeltarief bijna verdubbeld. Het enige lichtpuntje is dan nog afkomstig vanuit de landelijke politiek, omdat het kabinet van CDA, VVD en D66 de OZB voor woninggebruikers heeft afgeschaft. Desondanks worden door deze coalitie nog steeds pogingen gedaan ook dit voordeel voor de burger af te romen. Ook in de verkiezingsprogramma's, met name in dat van de Partij van de Arbeid, is het voornemen de OZB te verhogen gewoon opgenomen.

We hebben in deze bestuursperiode gezien dat de gemeentelijke financiën zich dramatisch ontwikkelen. Het college leek het spoor bijster en de gemeenteraad werd telkens opnieuw geconfronteerd met overschrijdingen op projecten en nieuwe tegenvallers. Inmiddels zijn alle reserves op en het parkeerfonds is zelfs niet meer toereikend voor de al in de plannen staande Oostgarage - daarvoor zal elders financiering moeten worden gevonden -, maar nog steeds begint men aan nieuwe projecten en worden bezuinigingen vooruit geschoven. Inmiddels dreigt ook de provincie in te grijpen. Tot slot start het college als finaal gebaar van minachting naar onze bevolking met de bouw van een nieuw stadhuis, dat € 87 miljoen kost, toevallig net het bedrag dat nodig is voor het wegwerken van het achterstallig onderhoud. Een politieke keuze heet dat. De gemeente verlaat de binnenstad, nadat men daar tal van historische gebouwen heeft gesloopt.

De heer OASS: Sorry, maar dit kan ik echt niet zomaar laten voorbijgaan. Dit soort verkiezingsretoriek slaat echt helemaal nergens op.

De heer MOLTMAKER: Hebt u het stuk dan niet gelezen?

De heer OASS: Wilt u beweren dat wij nog steeds ergens € 87 miljoen hebben staan?

De heer MOLTMAKER: Ik wil beweren dat je iets hebt uit te leggen als je dit soort politieke keuzes maakt.

De heer OASS: U koppelt het bedrag van € 87 miljoen aan het nieuwe Stadskantoor. Stel nu dat we zouden besluiten € 87 miljoen uit te geven aan achterstallig onderhoud, waar moet dat geld dan vandaan komen?

De heer MOLTMAKER: Het is een kwestie van keuzes maken, mijnheer Oass.

De heer OASS: Nee, ik vraag u waar dat geld vandaan moet komen.

De heer MOLTMAKER: Als u het antwoord niet wilt horen, ga ik gewoon verder met mijn verhaal.

De heer OASS: U weet dat de financiering van het Stadskantoor voortkomt uit verkoop van de panden die we nu hebben. Als we die panden zouden verkopen om aan geld te komen voor achterstallig onderhoud, zouden we geen huisvesting meer hebben voor de ambtenaren.

De heer MOLTMAKER: Nogmaals: het is een kwestie van keuzes maken. De Rekenkamer heeft voor ons uitgerekend dat we aan de stad een enorme schuld hebben, een schuld van € 87 miljoen, waarbij we een aantal dingen, bijvoorbeeld in de sector onderwijs, nog niet eens meerekenen. Die schuld van € 87 miljoen gaat alleen maar over het achterstallig onderhoud aan het openbaar gebied, dus straten, wegen, groen enzovoort. Als we daarnaast moeten kijken naar andere huisvesting voor onze ambtenaren, zijn we het wat de VVD betreft verplicht dat zo kosteneffectief mogelijk te doen. Ik zeg niet dat we daarmee € 87 miljoen zullen overhouden, dat zou natuurlijk onzin zijn, maar het is wel heel toevallig dat een nieuw stadskantoor voor € 87 miljoen zal worden gebouwd terwijl we datzelfde bedrag nodig hebben voor achterstallig onderhoud. Dat moet toch een stuk goedkoper kunnen? De VVD heeft daarvoor ook alternatieve voorstellen ontwikkeld. Wij hebben samen met de SP, of eigenlijk op voorzet van de SP, gekeken naar het belastingkantoor als alternatief voor nieuwbouw in Schalkwijk. Wij staan daar nog altijd achter, maar die optie is door het optreden van D66 inmiddels politiek op de achtergrond geraakt. Wij denken nog steeds aan andere mogelijkheden...

De heer REESKAMP: U begint het steeds gekker te maken!

De heer MOLTMAKER: De heer Van Velzen heeft een alternatief bedacht dat uitgaat van gebruikmaking van de huidige huisvesting met een kleine uitbreiding bij de Brinkmann, zodat de Westergracht kan worden verlaten. Ook daarvoor is geld nodig, maar geen € 87 miljoen. De VVD is serieus op zoek naar mogelijkheden om het geld te vinden dat we in de stad móeten besteden, omdat we een schuld aan de stad hebben.

De heer OASS: U kunt wel iedere keer met onmogelijke projecten aankomen en daaraan blijven vasthouden, ook al hebben het college en de deskundigen daarvan gezegd dat ze niet uitvoerbaar zijn, maar wat heeft dat voor zin?

De heer MOLTMAKER: Het college en de deskundigen zeggen na aanbieding van een alternatief plan meteen al de volgende dag dat het niet kan...

De heer OASS: Dan is wel héél duidelijk dat het een slecht plan is!

De heer MOLTMAKER: Of het is een heel slecht plan, of ze hebben er gewoon niet goed naar gekeken. Ik denk het laatste.

De heer OASS: U bent de afgelopen vijf jaar samen met de heer Van Velzen vijf of zes keer van standpunt veranderd. Hoe betrouwbaar is de VVD hier nog?

De heer MOLTMAKER: Dat is helemaal niet waar.

De heer OASS: Dat is wel waar en ik kan dat aantonen.

De heer MOLTMAKER: Sinds het rapport van de Rekenkamer openbaar is geworden waarmee duidelijk werd hoe erg het gesteld is met de financiën van de stad, hebben wij ervoor gekozen het benodigde geld serieus te gaan zoeken. Wij zijn met voorstellen gekomen om te snijden in de organisatie en dat zal ook moeten gebeuren, omdat de formatie voor een stad als Haarlem te groot is. Er moet serieus worden gekeken naar verkleining van de formatie en als de meerderheid van de raad daartoe niet bereid is, wordt dit probleem nog vier jaar doorgeschoven. Dan wordt Haarlem een artikel 12-gemeente en beslist iemand anders voor ons. Als we het zelf niet kunnen oplossen, keert de wal het schip wel.

De heer ELBERS: Mijnheer Moltmaker...

De VOORZITTER: Nee, nu gaat de heer Moltmaker door met zijn betoog.

De heer KAATEE: Ik wil de heer Moltmaker nog een andere vraag stellen als dat mag.

De VOORZITTER: Ik wil dat de heer Moltmaker nu zijn betoog voortzet, omdat hij al vier of vijf keer is onderbroken over hetzelfde punt in zijn betoog.

De heer MARSELJE: Wij willen allemaal met de heer Moltmaker in debat, mijnheer de voorzitter.

De VOORZITTER: U krijgt straks allemaal nog de kans te zeggen wat u wilt.

De heer ELBERS: Mag ik een vraag stellen?

De VOORZITTER: Nee, u mag geen vraag stellen, de heer Moltmaker gaat nu door met zijn betoog. Anders wordt het een ongeorganiseerde discussie.

De heer MARSELJE: Dat betekent dat ik niet met de VVD in debat kan en alleen GroenLinks die mogelijkheid heeft gehad.

De VOORZITTER: Ik wil dat de heer Moltmaker in ieder geval de kans krijgt verder te gaan met zijn betoog en een nieuw punt ter sprake te brengen. Wacht u dus nog even, de heer Moltmaker zal u ongetwijfeld ook op andere punten aanleiding geven te interrumperen, daartoe acht ik hem best in staat.

De heer MOLTMAKER: Ik blijf nog even bij het nieuwe Stads kantoor, waar wij dus niet voor zijn. De gemeente verlaat de binnenstad waar men tal van historische gebouwen heeft gesloopt en ongetwijfeld nog wil gaan slopen.

De heer MARSELJE: Waar haalt u dat vandaan, wat is dat nou voor onzin! Dit is verkiezingsretoriek van niks.

De heer MOLTMAKER: Ik rijd regelmatig van mijn huis naar hier langs de Raaks. Daar kun je het trieste resultaat zien.

De heer MARSELJE: U zegt dat er ongetwijfeld nog allerlei andere panden zullen worden gesloopt. Waar haalt u dat vandaan?

De heer MOLTMAKER: Ik heb plannen gezien voor de omgeving van het Frederikspark en het provinciehuis.

De heer MARSELJE: U had het over historische gebouwen.

De heer MOLTMAKER: Sorry, maar het provinciehuis lijkt mij toch wel een historisch gebouw.

Om iedereen de gelegenheid te geven in te haken, wil ik wat wethouders langslopen en heel kort een statement afgeven over wat zij hebben bereikt en in de afgelopen vier jaar gewoon hebben gedaan.

De wethouder van cultuur - wij komen op een later moment in de vergadering nog even bij hem terug - verkwanselt gewoon het cultureel erfgoed. Gewoon gedaan.

De wethouder van volkshuisvesting...

De heer OASS: Wilt u dat even uitleggen. Drie podia zijn gerealiseerd en het vierde staat op het punt gerealiseerd te worden. Hoezo verkwanselen?

De heer MOLTMAKER: Ik probeer het kort te houden.

De heer OASS: Nee, als u zoiets zegt, moet u dat motiveren.

De heer MOLTMAKER: Dat wil ik graag doen, als dat maar niet van onze spreektijd afgaat. Ik wijs in de eerste plaats op de gang van zaken rondom het Frans Hals Museum, waarover wij straks een interpellatie zullen houden. Gewoon gedaan, maar dat lijkt me toch niet zo goed. Dat de cultuurpodia zijn gerealiseerd is prima, maar ze zullen straks niet meer te betalen zijn, omdat het college daarin niet heeft kunnen voorzien. Gewoon gedaan. Wilt u nog voorbeelden?

De heer MARSELJE: Zal ik u een voorbeeld geven?

De VOORZITTER: Gaat u door, mijnheer Moltmaker.

De heer MOLTMAKER: De wethouder van volkshuisvesting doet vreselijk haar best en zij doet ook wel wat het college en de raad van haar vragen, maar bouwt daarmee wel elk stukje Haarlem vol. Gelukkig heb ik gisteren mogen constateren dat een draai is gemaakt bij de PvdA, haar eigen partij, waarmee ik heel blij ben. Dat deze wethouder in ieder

geval heeft gedaan wat haar is opgedragen, siert haar echter en het is dan ook een beetje jammer dat dit haar vervolgens de kop heeft gekost. Gewoon gedaan.

De wethouder van sport laat al vier jaar zwembad De Houtvaart dicht, met als argument dat hij op die manier binnen zijn budget blijft. Hoezo geen maatschappelijke kosten? Maar wel gewoon gedaan.

De wethouder van economische zaken en toerisme sloot om te beginnen de afdeling Economische Zaken en heeft nog steeds geen goede oplossing voor iets waarover de discussie vier jaar geleden al liep: de VVV, HAPRO en ATCB. Gewoon gedaan, maar niet heel veel gedaan, vrees ik.

Over de wethouder grote projecten heb ik zoëven al iets gezegd. Die sloopt gewoon de monumenten in onze stad.

De wethouder van financiën heeft ons aan de rand van een faillissement gebracht. Gewoon gedaan.

Dank u wel, college! De conclusie van de VVD over de afgelopen collegeperiode is: de Haarlemmer betaalt meer, krijgt minder en in ieder geval niet wat hij had gewenst. Wij dienen twee moties in.

Door de heer Moltmaker zijn de volgende moties ingediend.

Motie van Treurnis

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 15 februari 2006; betreurt het dat door het college de volgende zaken niet, onvolledig of onjuist zijn weergegeven in de ‘Verantwoording Beleidsprogramma 2003-2006:

1. in plaats van dat het achterstallig onderhoud is ingelopen of verminderd, is dit opgelopen tot een bedrag van € 87 mln;
2. de lasten voor alle Haarlemmers (ondermeer OZB) zijn meer dan trendmatig verhoogd, zonder een duidelijke verantwoording naar de stad waaraan het geld besteed wordt;
3. het opruimen van zwerfvuil en onkruid jaarlijks ander werd uitgevoerd, maar wel elk jaar ruim onvoldoende;
4. zonder overleg met de gemeenteraad werd het UPC-contract verkwanseld met als resultaat dat de kosten voor de Haarlemse kabelabonnee zo goed als verdubbeld zijn;
5. alle financiële reserves zoals algemene reserve, reserve grondbedrijf, maar ook het parkeerbonds zijn verdwenen;
6. ondanks het feit dat Haarlem in verhouding met vergelijkbare gemeenten veel ambtenaren heeft, is geen beleid ontwikkeld om te komen tot een daadwerkelijke vermindering van het ambtelijk apparaat;
7. van de voorgenomen fusie van onze Haarlemse reiniging met de Meerlanden, opdat de reinigingsheffing voor onze inwoners zou kunnen dalen, wordt gewoon niet meer vernomen;
8. er is de afgelopen 4 jaar geen voortgang geboekt met de bouw van een parkeergarage aan de oostkant van de stad;

en gaat over tot de orde van de dag.” (motie nr. 6)

Motie Willem Dreesplantsoen

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 15 februari 2006; constaterende dat het bouwbeleid van het college niet op een breed draagvlak in de gemeenteraad kan rekenen; overwegende dat het huidige bestemmingsplan bij het Willem Dreesplantsoen bebouwing toelaat;

overwegende dat onderdeel van het gewijzigde beleid zou moeten zijn, dat niet alle open plekken in de stad worden volgebouwd;
roept het college van B&W op stappen te ondernemen om evt. bouwvoornemens op de genoemde locatie op te schorten en voorbereidingen te treffen om het bestemmingsplan ter plaatse te wijzigen, zodat bebouwing niet meer mogelijk is;
en gaat over tot de orde van de dag.” (motie nr. 7)

De heer CATSMAN: Mijnheer de voorzitter. Dit college was transparant over tegenvallers en daarom mag het wat het CDA betreft ook transparant zijn over wat wel is gelukt. Wij willen het college een compliment geven omdat ondanks de financieel moeilijke omstandigheden nog zo veel is gerealiseerd. We begonnen al met € 7 miljoen aan niet gerealiseerde bezuinigingen uit een vorige periode met een VVD-wethouder op financiën. Vervolgens kregen we € 20 miljoen aan bezuinigingen uit “Trap af met het kabinet”. Desondanks zijn we er behoorlijk goed uitgekomen. We zitten in een moeilijke situatie, maar er is echt het beste van gemaakt.

Wij hebben wel een vraag naar aanleiding van bladzijde 43, “De bedrijvige stad”, van het rapport dat we hebben gekregen. Misschien kan de wethouder economische zaken ons uitleggen hoe het zit met een kennelijke economische identiteitscrisis van Haarlem, aangezien ik in de tweede alinea allereerst lees dat Haarlem bij de regio Amsterdam hoort en vervolgens onder het kolommetje op de tweede regel dat Haarlem onder Zuid-Kennemerland valt.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Tegen wie spreekt u eigenlijk? Tegen mijnheer Pop? Hij zit nog maar met twee wethouders achter de collegetafel. Kom op, jongens, het is jullie beleidsprogramma!

De heer CATSMAN: Ik richt mij op dit moment tot de wethouder economische zaken en zij is zo elegant aanwezig te zijn.

Op bladzijde 44 wordt gesteld dat de groei van de Haarlemse economie minder was dan in andere grote steden en heel Nederland er problemen mee heeft gehad de werkgelegenheid en de zakelijke dienstverlening te laten groeien. Die andere regio's hadden dus dezelfde problemen. Wat heeft Haarlem dan niet wat die andere regio's wel hebben?

Op het kaartje met de bruggen en dergelijke die gerepareerd zijn, ontbreekt naar ons idee de Nagtzaambrug. Waarom wil de wethouder die hoge brug toch voor zichzelf houden?

Wil hij die misschien gebruiken als springschans naar de volgende periode?

Ik wil ook even reageren op wat de VVD zojuist heeft gezegd. Ik constateer dat de VVD naarmate we dichterbij de verkiezingen kwamen, steeds kritischer is geworden over het Stadskantoor. Verder verbaast het mij dat, terwijl de VVD het achterstallig onderhoud...

De heer MOLTMAKER: Is het het CDA niet opgevallen dat de Rekenkamer in de tussentijd een rapport heeft uitgebracht waarin toch wel heel duidelijk tot uiting komt, dat de situatie zo langzamerhand onhoudbaar is?

De heer CATSMAN: Dat sluit wat ik zojuist zei niet uit.

De heer MOLTMAKER: U moet dan toch wel begrijpen waarom wij kritisch zijn.

De heer CATSMAN: Verder is het mij opgevallen dat de VVD, hoewel het achterstallig onderhoud haar zozeer ter harte gaat dat ze een paar vergaderingen geleden alle

kredietvoorstellen eigenlijk van de agenda wilde hebben, toch stemt voor beschikbaarstelling van € 22 miljoen voor de Stadsschouwburg.

Mevrouw RAEVEN: Dat is achterstallig onderhoud, mijnheer Catsman, dat zou u moeten weten!

De heer CATSMAN: Sluit u zich aan bij de VVD? Dat is een interessante!

De heer MOLTMAKER: Als de heer Catsman zich toen bij de VVD zou hebben aangesloten, zouden die voorstellen van tafel zijn geweest en zouden we dat geld hebben kunnen besteden aan achterstallig onderhoud. U vond echter dat we er wel een besluit over konden nemen en toen zijn die voorstellen gewoon ter tafel gekomen.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Ze waren ook niet goed genoeg!

De heer CATSMAN: Daarop wil ik nog wel even reageren. De VVD viel het CDA behoorlijk aan toen wij akkoord gingen met een soberder versie van de Stadsschouwburg, we werden daarvoor haast gehoond, en laten we wel wezen...

De heer LANTINK: Ik wil u even nu toch onderbreken, want u maakt heel wonderlijke opmerkingen. De vertraging met betrekking tot de Stadsschouwburg is ook aan interne discussie van het CDA te danken. Wij hebben steeds heel helder aangegeven dat wij ook uit exploitatieoogpunt voor de verbouw waren en verder hebben wij altijd gezegd, dat de renovatie van de Stadsschouwburg onder het hoofdstuk achterstallig onderhoud valt. Ik zou als ik u was eerder aan mijn eigen positie denken dan dat ik ten aanzien van dit dossier naar de VVD zou uithalen.

De heer CATSMAN: Wij zijn akkoord gegaan met een goedkopere versie, zoals u heel goed weet. Ik kan u ook nog herinneren aan de lobby richting provincie. Wij hebben aan alle kanten aan bezuiniging én extra financiering gewerkt en dat kan ik van de VVD niet zeggen.

De heer OASS: Mijnheer de voorzitter. Ik was eigenlijk niet van plan over dit punt het woord te voeren en wilde alleen maar verwijzen naar de algemene beschouwingen bij de verschillende begrotingsbehandelingen, waarbij ik namens GroenLinks uitvoerig heb aangegeven wat het college allemaal voor elkaar heeft gekregen, maar na het betoog van de VVD wil ik toch kort iets over de verantwoording over het beleidsprogramma zeggen. Inderdaad werd het college bij zijn aantreden in 2002 geconfronteerd met behoorlijk veel achterstallig onderhoud, achtergelaten door het vorige college waarin de VVD zitting had.

De heer MOLTMAKER: Inderdaad € 76 miljoen, dat heb ik ook gezegd, maar dat bedrag is in de afgelopen jaren alleen maar opgelopen, dat weet u ook.

De heer OASS: Aan het begin van deze periode was dat dus precies hetzelfde...

De heer MOLTMAKER: Het was € 76 miljoen en nu is het € 87 miljoen.

De heer OASS: ...en dat betekent dat de VVD in twintig jaar het achterstallig onderhoud heeft laten oplopen, dus onder uw verantwoordelijkheid.

De heer MOLTMAKER: Zo lang hebben wij niet in het college gezeten, u kunt beter even naar de PvdA kijken.

De heer OASS: Ik spreek u hier nu even op aan.

De heer MOLTMAKER: Ik heb erop gewezen dat het met het achterstallig onderhoud in de afgelopen vier jaar erger is geworden, terwijl uw coalitie zei...

De heer OASS: Wat hebt u aan het achterstallig onderhoud gedaan in de periode dat u in het college zat? Dat heb ik u niet horen vertellen.

De heer MOLTMAKER: Ik heb alleen maar gezegd dat de problematiek in de afgelopen vier jaar ernstiger is geworden en van € 76 miljoen naar € 87 miljoen is opgelopen, terwijl uw coalitie hiervan een topprioriteit had gemaakt. U zou dit wel eens even gaan aanpakken. Het gaat nu over de verantwoording over het coalitieprogramma en daarover heb ik dan ook gesproken.

De heer OASS: Daarnaast was er nog een achterstand van € 7 miljoen aan bezuinigingen, die door het vorige college niet waren gerealiseerd. Dat moest dit college doen. Vervolgens werden we geconfronteerd met € 20 miljoen aan bezuinigingen door het kabinet van VVD en inderdaad CDA en D66, die allemaal zijn opgeruimd. Voorts wijs ik erop dat met heel veel grote projecten, de cultuurprojecten et cetera, in de vorige periode onder verantwoordelijkheid van de VVD is gestart en dat toen ook niet over de exploitatie is nagedacht. Wilt u dat nu dit college verwijten?

De heer MOLTMAKER: Ja, want dit college heeft het mooie boekje "Gewoon gedaan" over de afgelopen vier jaar uitgebracht en daarover hebben we het nu.

De heer OASS: Ik geef het college daarvoor een compliment!

De heer MOLTMAKER: Ik constateer dat in de afgelopen vier jaar niets is gedaan om alle ellende, die het college naar u zegt heeft aangetroffen, te verbeteren. Integendeel: het is alleen maar erger geworden.

De heer OASS: Er is € 7 miljoen en vervolgens nog eens € 20 miljoen aan bezuinigingen weggewerkt.

De heer MOLTMAKER: Hoeveel bezuinigingen komen nu als tegenvallers in de rapportage terug? De bezuinigingen die dit college denkt te hebben gerealiseerd, worden op dit moment in de rapportage als tegenvallers geboekt. Als we dat accepteren...

De heer OASS: De VVD heeft...

De VOORZITTER: Het lijkt mij verstandig dat de heer Oass nu gewoon doorgaat.

De heer OASS: De VVD moet geen struisvogelpolitiek bedrijven. Het is te gek voor woorden dat de VVD in de afgelopen vier jaar over het Stadskantoor vijf tot zes keer van standpunt is veranderd. Mijnheer Van Velzen en mijnheer Moltmaker zijn niet geloofwaardig, maar onbetrouwbaar.

De heer VAN VELZEN: Over deze uitspraak moet u straks tijdens het koffiedrinken nog maar even nadenken. Als u mensen onbetrouwbaar noemt, moet u dat kunnen uitleggen.

De heer OASS: Ik wil dat best aantonen aan de hand van de standpunten die u in de afgelopen jaren over het Stads kantoor hebt ingenomen. Daaruit zal blijken dat u daarover iedere maand van standpunt bent veranderd en dat noem ik onbetrouwbaar.

De heer HAGEN: Wij wachten op uw uitleg.

De heer OASS: In de vorige periode was de VVD de grootste voorstander van centrale huisvesting, in het EKP of op het Stationsplein. U liep met uw wethouder vooraan in de besluitvorming daarover.

De heer MOLTMAKER: Centrale huisvesting is iets anders dan het Stads kantoor dat nu voorligt, zoals u weet.

De heer OASS: Daarop zal ik nog nader ingaan, ik spreek nu over centrale huisvesting op één locatie. De VVD was voorstander van nieuwbouw op het Stationsplein, die vele malen duurder zou uitvallen dan nieuwbouw op locatie 023. Aan het begin van deze periode liet de VVD het principe van centrale huisvesting varen en was ze tegen de op dat moment voorliggende locatiekeuze voor 023, maar drie à vier maanden geleden is de VVD alsnog akkoord gegaan met realisering van centrale huisvesting op 023. Een maand geleden ging de VVD echter achter het idee over het belastingkantoor aan en nu verlaat ze blijkens de laatste uitspraak van de heer Van Velzen toch weer het principe van centrale huisvesting en wil ze de huisvesting opnieuw gespreid hebben. Kortom, hoe betrouwbaar is de VVD nog?

De heer MOLTMAKER: Dit vraagt toch om een heel korte reactie. De VVD heeft wat het Stads kantoor betreft destijds inderdaad gepleit voor centrale huisvesting, omdat op dat moment aantoonbaar was dat daarmee voordelen zouden zijn te behalen, maar het moet wel realistisch blijven. Als je op een gegeven moment constateert dat je als stad in redelijkheid niet met een dergelijk project kunt starten - dat is toch naar mijn mening voor iedereen wel duidelijk op dit moment -, moet je op je schreden durven terugkeren. Wij zijn als VVD inderdaad niet te groot om te zeggen dat we weliswaar graag centrale huisvesting zouden realiseren, maar dat dat niet haalbaar is gebleken en bijna even goede alternatieven denkbaar zijn waarmee in ieder geval de problemen kunnen worden opgelost. Als die alternatieven voor de helft van het investeringsbedrag kunnen worden gerealiseerd, laten wij als VVD het hoge principe van centrale huisvesting vallen om toch nog iets te kunnen doen aan de schuld die we met elkaar aan de stad hebben.

De heer OASS: Dat is het hele probleem met de VVD: ze heeft geen lange-termijnvisie. Nogmaals, u verandert iedere maand van standpunt en daarom noem ik u...

De VOORZITTER: Nu treedt u in herhaling. U hebt duidelijk verteld wat u wilde zeggen, dat is goed overgekomen en daarop is gereageerd.

De heer KAATEE: Ik wil ook nog een vraag aan de heer Oass stellen. Voor het eerst in deze gemeenteraad is nu door de VVD erkend dat het niet waar is, dat door het niet bouwen van het Stads kantoor een bedrag van € 87 miljoen voor het achterstallig onderhoud beschikbaar komt. De VVD heeft dat echter wel voortdurend uitgestraald, ook in haar campagnemateriaal en daarom is het mijns inziens goed dat we de heer

Moltmaker nu voor het eerst in de gemeenteraad klip en klaar hebben horen zeggen dat dat inderdaad onzin is. Ik ben benieuwd of de heer Oass het met mij eens is dat we in de campagne daarover nog wat verder moeten praten.

De heer OASS: Dat ben ik helemaal met u eens.

De heer LANTINK: Mijnheer de voorzitter, ik heb...

De VOORZITTER: Nee, dit is een interruptie van de heer Kaatee richting de heer Oass. U mag daarnaar kijken en luisteren, maar niets anders.

De heer LANTINK: Ik wil een punt van orde...

De VOORZITTER: Niets daarvan, u hebt nu genoeg over dit onderwerp naar voren gebracht en moet begrijpen dat ook anderen willen interrumpen. We houden ons aan de regels van het debat. De heer Kaatee heeft de heer Oass geïnterrupteerd, waarop alleen de heer Oass kan reageren.

De heer OASS: Ik ben het helemaal eens met de heer Kaatee. Het moge duidelijk zijn dat...

De heer MOLTMAKER: Mag ik de heer Oass ook nog even interrumpen?

De VOORZITTER: Nee! U bent zelf begonnen met dit interruptiedebat en moet nu accepteren dat we het netjes volgens de spelregels afronden. U krijgt straks trouwens nog een tweede termijn, waarin u kunt zeggen wat u wilt. Overigens is dit punt in feite ver buiten de orde, omdat het gaat over iets nieuws en niet over het bestaande.

De heer MOLTMAKER: Met alle respect voor de manier waarop u...

De VOORZITTER: Met alle respect ben ik bijna genoodzaakt u de zaal uit te zetten als u zo doorgaat, want zo gaat het niet. Ik bepaal hier de orde, waaraan u zich hebt te onderwerpen. Anders kunnen we hier niet goed werken.

De heer MOLTMAKER: Ik wil graag een punt van orde naar voren brengen, niet over dit onderwerp, maar over wat u zojuist de heer Kaatee hebt toegestaan, namelijk het tijdens het betoog van de heer Oass plegen van een interruptie die heel duidelijk niet op de heer Oass was gericht, maar op de VVD. Als u dat als voorzitter toestaat, moet u niet vreemd opkijken als de VVD daarop inhoudelijk wenst te reageren.

De VOORZITTER: Ik kijk daar ook helemaal niet gek van op, maar volgens de spelregels kunt u hierover verder niets zeggen.

De heer MOLTMAKER: Ik mag toch wel hopen dat u in dit debat niet meer zult toestaan dat mensen op die manier...

De VOORZITTER: Ik kan de raadsleden niet voorschrijven tot wie zij hun interrupties moeten richten, dat zou mij niet passen.

De heer OASS: Ik ben het helemaal eens met de heer Kaatee. Het moge duidelijk zijn dat de VVD bezig is met kiezersbedrog en haar verkiezingsposters de prullenbak in kunnen.

De VOORZITTER: Dat was dus gericht tot de Kaatee, dat is duidelijk, want die vroeg daarom.

De heer ELBERS: Mijnheer de voorzitter. Ik constateer dat alle sprekers weliswaar op hun eigen gelijk zitten, maar geen gelijk hebben. Dit college is bij het scheiden van de markt met deze verantwoording gekomen, waarin het een analyse geeft van de gang van zaken in de gemeente, waarin structureel van alles mis is. Het college heeft bij elkaar gezeten en heeft uiteindelijk een nieuw plan gemaakt om de bestaande structuur, die een jaar of tien tot vijftien heeft bestaan, te ontmantelen. Die bestaande structuur, waarin de Partij van de Arbeid, de VVD en het CDA centraal stonden, heeft allerlei signalen afgegeven over fouten van financiële en juridische aard. Het college heeft al die fouten toegegeven en dat is heel goed van het college, want het is juist een berouwvolle zondaar die in de hemel de meeste vreugde geeft. Dat is wat we nu eigenlijk moeten zeggen. Nadat dit college was aangetreden, duurde het twee jaar voordat de zaak op orde was. Eerst kwam er een brief, daarna volgde een tweede, vervolgens verscheen een conceptbrief en tenslotte kwam het beleidsstuk. Hoe wordt bestuurd, hangt eigenlijk af van de besluitvaardigheid van de personen die aan het roer staan. Over hen zouden we van alles kunnen zeggen, maar over wethouder Grondel hoef ik niet meer te spreken - zijn wijze van besturen spreekt voor zichzelf - en ook niet over wethouder Visser, die nu met het Stadskantoor zit. De enige die eigenlijk constant besluitvaardig is geweest, is mevrouw Rietdijk. Zij is een bestuurder van formaat en heeft heel nadrukkelijk bestuurd. Over een aantal sociale vraagstukken stond zij weliswaar niet aan onze kant, maar als bestuurder was zij buitengewoon goed. Uit de Woonvisie, die we straks zullen behandelen, blijkt dat zij gelukkig een aantal stappen in onze richting heeft gedaan. Misschien had zij dat zo'n anderhalf jaar geleden al moeten doen, dan zou zij hier waarschijnlijk zijn blijven zitten.

De heer VREUGDENHIL: Mijnheer de voorzitter. Laat ik vooropstellen dat wij natuurlijk heel blij zijn met wat tot stand is gekomen, om vervolgens aan te komen bij wat niet is gelukt en niet goed is gegaan. Het hele stuk straalt een beetje uit "dit hebben wij als college gedaan!", terwijl er volgens mij toch heel wat oppositiepartijen zijn die niet bij voorbaat elk voorstel van de coalitie afschieten, maar gewoon inhoudelijk bekijken of een voorstel goed is en dan al of niet meedoen met het college en met het regeren van de stad, waarbij zij ook met voorstellen en ideeën komen. Ik vind dit stuk dan ook wat eenzijdige hallelujalofzang op de coalitiepartijen, terwijl we mijns inziens toch met z'n allen een bescheiden bijdrage aan het besturen van de stad hebben geleverd. Ingaand op de dingen die minder goed zijn gegaan, begin ik met het financieel beleid. We kunnen er niet omheen dat de provincie ons met argusogen gadeslaat en onze financiële ruimte heel beperkt is. Als raad moeten we zelfs met voorstellen komen die we niet met plezier indienen, maar omdat we de realiteit onder ogen willen zien. Wellicht zullen we ook de lasten voor de burgers in de toekomst moeten verhogen. De Rekenkamer heeft heel goede rapporten uitgebracht waaruit de toestand voor wat betreft de financiën en het onderhoud van de stad heel duidelijk naar voren is gekomen. Er zijn onderzoeken ingesteld bij de afdeling SO en de afdeling Vastgoed en er loopt nog steeds een enquêteonderzoek, waarvoor de reden niet is dat het allemaal zo goed gaat. De juridische controle laat te wensen over en ook de luchtkwaliteit is een punt. Aan laatstgenoemd probleem kunnen we niet alleen als Haarlem iets doen, dat moeten we met z'n allen aanpakken, maar het is in elk geval iets dat onze aandacht blijft vereisen. Ook aan problemen als het vuil op straat en met betrekking tot verkeer, vervoer en

bereikbaarheid van de stad hebben we onvoldoende kunnen doen om ze adequaat op te lossen en evenmin is het gelukt de verbinding van oost naar west te realiseren. Van de samenwerking met de omringende gemeenten, waarbij ik denk aan de Haarlemmermeer, hadden we heel wat meer kunnen maken.

Er ligt nu een visie op drugsbeleid, maar dat beleid bevindt zich nog in een beginstadium, omdat nog een heel uitwerkingsprogramma op basis van die visie moet worden gerealiseerd.

U wilt de koopzondagen niet alleen handhaven, maar als ik het in het Haarlems Dagblad goed heb gelezen, zelfs uitbreiden naar elke zondag. Dat lijkt ons echt helemaal te gek en wij willen dat dan ook ten zeerste ontraden.

De brandweer heeft grote tekorten. In de brandweer moet veel meer worden geïnvesteerd, maar de gemeente heeft geen middelen.

Voor bevordering van de werkgelegenheid doen we ons best, maar ook op dat punt schieten we nog tekort.

Kortom, het college heeft het een en ander gerealiseerd, maar wij denken dat het eigenlijk verstandiger zou zijn geweest als het college een lager ambitieniveau zou hebben gehad en meer gewone dingen goed zou hebben gedaan en afgemaakt, want dan heb je het goed gedaan.

Mevrouw VAN HOEIJEN: Mijnheer de voorzitter. Ik heb op een aantal punten vergelijkingen gemaakt tussen het coalitieprogramma en de verantwoording over het huidige beleidsprogramma.

In het coalitieprogramma lees ik over “Duurzaam Haarlem”: “De afgelopen vier jaar zijn de ernst en omvang van de achterstand in het onderhoud, wegen, straten, bruggen, kades en groen ons duidelijk geworden.” Als ik zie dat die achterstand destijds € 76 miljoen bedroeg en nu € 87 miljoen bedraagt, vraag ik me af wat er eigenlijk duidelijk is geworden. Hierbij wil ik opmerken dat wij als raad ook de hand in eigen boezem mogen steken, omdat wij dit hebben laten gebeuren, al hebben we wel moties ingediend, zoals motie 62/63, waarmee geld is vrijgemaakt. Tijdens de laatste begrotingsbehandeling heeft de motie van de ChristenUnie met het voorstel jaarlijks € 625.000,- vrij te maken, het helaas niet gehaald. Op dit moment is het beroerd gesteld. Naar ik meen eergisteren stond een foto in de krant van de Melkbrug, waarbij stond vermeld dat de hekken op de brug tot 2009 zullen blijven staan. Zoiets lezend, denk ik: wat een treurigheid! Voor het overige is over het achterstallig onderhoud al genoeg gezegd.

Ik wil wethouder Rietdijk complimenteren voor het aantal woningen dat in deze periode tot stand is gekomen, maar ik heb in haar richting wel een punt van kritiek voor wat betreft de participatie in de herstructureringswijken, met name in Delftwijk. We zijn de vorige week in Delftwijk op bezoek geweest, waar veel onvrede over de inspraak en participatie blijkt te leven. Daarom wil ik de wethouder meegeven dat goed moeten worden omgegaan met de communicatie met de bewoners.

Op bladzijde 25 komen de bijzondere groepen aan de orde en wordt gesproken over een gerichte aanpak van veelplegers. In dat verband wordt verteld dat het Leger des Heils is gestart met het zogenaamde Domusproject, waarover ik graag een uitleg wil horen, omdat ik niet precies weet wat dat is. Ik ben kort geleden bij die organisatie geweest, die mij te kennen heeft gegeven dat men de wens heeft tot betere samenwerking met de gemeente Haarlem te komen. Op bladzijde 34 wordt een aantal vormen van samenwerking genoemd, waarbij het Leger des Heils niet is vermeld. Hoe komt dat?

Op dezelfde bladzijde lezen we dat de indruk bestaat dat het aantal daklozen in de afgelopen jaren is gegroeid. Ik verwijs naar het artikel van Hans Groenendijk dat gisteren in de krant stond, waaruit naar voren komt dat het aantal daklozen maar blijft stijgen. Dit is dus meer dan een indruk, wat het college zou moeten weten. Ik kom nog even terug op

de samenwerking met het Leger des Heils, dat een belangrijke speler in het veld is als het gaat om hulp aan dak- en thuislozen. Er wordt nu gewerkt aan het hostel voor verslaafden, waarmee ik heel blij ben, maar er zijn, zoals ik bij een ander punt al zei, 25 bedden voor nachtopvang, waarop zeker in de wintermaanden veertig mensen een beroep doen, zodat een aantal mensen moet worden geweigerd. Er is dus niet voldoende nachtopvang voor dak- en thuislozen gerealiseerd, dat mis ik in de verantwoording over het beleidsprogramma. Er is niet alleen hulp nodig voor verslaafden die overlast geven, maar ook voor dak- en thuislozen die geen overlast geven.

Ik ben blij dat de gebruikersruimte, een speerpunt uit het coalitieprogramma, is gerealiseerd en ik ben ook zeer positief over de vijftig heroïnebehandelseenheden die Haarlem krijgt.

Het is prima dat er nu 24-uursbereikbaarheid is voor huiselijk geweld.

Op het gebied van kinderopvang lopen we naar mijn mening een beetje achter. Vrouwen werken niet meer van 9.00 uur tot 5.00 uur en we moeten dan ook naar 24-uurskinderopvang toe, wat in de volgende periode een aandachtspunt moet zijn.

Op bladzijde 39 gaat het over zwerfjongeren. Het initiatiefvoorstel van de VVD en mijzelf is door de raad aangenomen, maar ik vrees dat het nooit zal worden uitgevoerd. Ik hoop dat het in ieder geval heeft bijgedragen tot verbetering van de jeugdhulpverlening in het algemeen, het slechten van schotten en dat soort zaken en ook hoop ik dat de wethouder door ons initiatief meer geld vanuit de provincie zal krijgen. Ik betreur het wel dat, juist nu het aantal voortijdige schoolverlaters stijgt, dit raadsbreed gedragen initiatiefvoorstel geen vervolg dreigt te krijgen. Opnieuw dring ik aan op samenwerking met het Leger des Heils. Aanstaaende vrijdag zijn we overigens uitgenodigd voor de opening van een woonvoorziening voor zwerfjongeren in Hoofddorp.

Het laatste punt waarover ik wil spreken is het openbaar vervoer. Door het inperken van de dienstregelingen kunnen sommige mensen de winkels in de binnenstad, waarop we zo trots zijn, niet goed meer bereiken, ondanks het feit dat in het coalitieprogramma duidelijk staat dat het OV een belangrijke rol moet houden. Uitgangspunten bij het treffen van oplossingen zouden zijn: reguleren van rijtijden, realiseren van transferia, fijnmazige verbindingen tussen woonwijken en nog een aantal van dat soort dingen. Deze doelstelling is niet gehaald. Als u in een volgend college terugkomt, bent u dan van plan dat aan te pakken?

De heer DE VRIES: Mijnheer de voorzitter. Als wij van Partij Sparnestad terugkijken naar de vier jaren die achter ons liggen en nagaan wat prachtig is gelukt, zien we dat de nodige cultuurpodia zijn gerealiseerd en aan één nog wordt gewerkt, maar zoals we allemaal weten is dat natuurlijk wel ten koste gegaan van het achterstallig onderhoud. Het geld dat in de cultuurpodia is gestoken is weliswaar niet weg en we mogen natuurlijk trots op die podia zijn, maar wij vinden wel dat hieraan in een te korte tijd veel te veel geld is uitgegeven ten koste van het onderhoud van onze stad.

Je zou kunnen hopen en verwachten dat, als de vernieuwing van de cultuurpodia achter de rug is, het achterstallig onderhoud zal worden aangepakt. Daarom vinden wij van Partij Sparnestad het zo bovenmatig vreemd dat dit college en de dames en heren die aan de overkant zitten weer zo gemakkelijk met grote nieuwe risicovolle projecten zijn gestart. Dankzij de oppositie hebben we het nieuwe Stadskantoor gelukkig voorlopig over de verkiezingen heen kunnen tillen, maar dat overgrote risicovolle project Schoteroogbrug - we hebben het de laatste tijd daarover even niet gehad - baart onze Partij Sparnestad nog heel grote zorgen en zou u allemaal grote zorgen moeten baren. Ik noem ook de Raaks, waarvan nog steeds niemand weet wat daar zal komen, en het nieuwe stadion, waarmee wij ook helemaal niet blij zijn.

Kortom, de nieuwe raadsperiode zal onzes inziens een heel zorgelijke worden, omdat we een situatie hebben gecreëerd met grote financiële problemen, waarin desondanks toch weer grote nieuwe risicovolle projecten zijn opgestart. Schande!

Mevrouw RAEVEN: Mijnheer de voorzitter. De coalitie heeft het beleidsprogramma volgens het coalitieakkoord uitgevoerd. Op zich is daar niets tegen, maar men kan niet rücksichtslos een programma uitvoeren zonder naar de veranderende omstandigheden te kijken. De coalitie is in een juichstemming, maar ik vind dat daarvoor geen reden is. Als de omstandigheden en de financiële middelen veranderen, moet je je programma bijstellen, dat getuigt van realiteitszin en durf en niet van onbetrouwbaarheid. Er zijn toch nog wel gunstige dingen te noemen. De cultuurpodia zijn bijna gereed en de Woonvisie Haarlem vind ik ook wel iets om trots op te zijn.

Mevrouw BLESGRAAF: Mijnheer de voorzitter. Ik heb vorige week iets gehoord over logica en dacht toen hoe fijn het zou zijn als in de politiek enige logica zou kunnen komen, want aan logica ontbreekt het. We spreken hier over beleid, en als ik dan naar het college kijk en zie dat één wethouder het beleid volledig heeft ingevuld zoals dat is afgesproken en zoals zij dat ook bestuurlijk moest doen, vraag ik me af waar de logica is gebleven. Uiterekend deze vrouwelijke wethouder, mevrouw Rietdijk, komt in de volgende periode niet terug, terwijl juist zij als één van de weinigen het beleid dat vier jaar geleden is afgesproken, heeft ingevuld. Ik vind dat totaal onlogisch.

Voor het overige vind ik dat Haarlem helemaal niet trots kan zijn op de afgelopen vier jaar. We zitten op de rand van de afgrond, we hebben geen geld meer en kunnen niets. Een ander punt waarover afspraken zijn gemaakt, de bouw van een depot voor het Frans Hals Museum, is niet waargemaakt. Ons cultureel erfgoed gaat naar de bliksem. Goh, wat mogen we blij zijn met deze vier jaar! Maar niet heus.

De heer MARSELJE: Mijnheer de voorzitter. Het moet mij van het hart dat ik hoopte dat deze terugblik geen verkapt verkiezingsdebat met veel populistische trekjes zou worden, maar dat was het zo nu en dan duidelijk wel, voor zover het althans een debat kon worden, wat in feite niet echt kon. Aangezien het gesprokene hier en daar tot populisme verwerd, mag ik misschien wel blij zijn dat ik het nodig vond namens mijn partij een tijdje op de gang te verblijven om reden dat er geen debat kon worden gevoerd, in elk geval geen debat waaraan wij konden deelnemen.

Er moet mij nog iets anders van het hart. Mevrouw Raeven merkte op dat de coalitie in een juichstemming verkeert, maar ik denk dat geen van de coalitiepartijen blij is geweest met het kader waarbinnen we in deze vier jaar als raad moesten regeren, omdat de omstandigheden in het eerste jaar van deze periode in rap tempo verslechterden, wat voor een belangrijk deel te maken had met externe factoren. Dat het programma zoals dat door de raad is vastgesteld afweek van het coalitieprogramma en veel later tot stand kwam, had zeker te maken met het feit dat de omstandigheden onverwacht snel verslechterden. Daarvan uitgaande vind ik dat deze coalitie en deze raad het naar verhouding goed hebben gedaan, maar niet ontkend kan worden dat er hier en daar natuurlijk best wat pijnpunten waren, dingen die niet zijn gerealiseerd maar die we wel graag gerealiseerd zouden hebben gezien en zo nu en dan ook punten waarover we geen afspraken hadden gemaakt en die wel eens tot een kleine botsing leidden. Dat komt echter in ieder goed huwelijk voor en over het algemeen hebben wij ons als D66 uitstekend thuis gevoeld in deze coalitie.

De heer DE VRIES: Nou, dat was niet te merken!

De heer MARSELJE: De heer De Vries zal waarschijnlijk nooit tot de coalitie toetreden, omdat hij niet merkt wanneer het goed of slecht gaat.

De heer DE VRIES: Hoe weet u dat zo goed? Het is mij opgevallen dat D66 niet altijd helemaal paste in de coalitie, of de coalitie niet bij D66, hoe je het ook bekijkt. Het was in elk geval helemaal geen mooi legpuzzeltje.

De heer MARSELJE: Een enkel keertje heeft zich dat inderdaad voorgedaan...

De heer DE VRIES: Misschien paste het een enkel keertje wel, maar meestal niet!

De heer MARSELJE: ..., daarop heb ik zoëven ook gewezen. Als je als vork en lepel in één bed ligt, merk je dat de vorm weliswaar gelijk is, maar er toch verschillen zijn. Zo moet u het ongeveer zien, maar...

De heer DE VRIES: Laat dat bestek nou maar thuis.

De heer MARSELJE: ...we lagen wel warm toegedekt.

Ik wil niet op veel concrete zaken ingaan, om de doodeenvoudige reden dat de tijd daarvoor ontbreekt en de vorm van dit debat daar ook niet naar is, omdat echt op elkaar reageren niet mag.

De heer ELBERS: We hebben tijd genoeg.

De heer MARSELJE: Om u geen plezier te doen, mijnheer Elbers, ga ik kort in op de twee moties van de VVD. Uit mijn verhaal zal al duidelijk zijn geworden dat wij de motie van treurnis zeker niet steunen, hoewel daarin één punt staat dat inderdaad tot enige treurnis aanleiding geeft, namelijk punt 8. We hadden ons voorgenomen een parkeergarage aan de oostkant van de stad te bouwen, wat niet is gelukt en gezien het programma van de PvdA voor de komende vier jaar, zal dat als het aan de PvdA ligt in de komende vier jaar opnieuw niet lukken. Wij vinden dat geen goede zaak.

Voor de motie over het Willem Dreesplantsoen hebben wij op zich sympathie, maar zoals ik gisteren tijdens het forum over het Ramplaankwartier heb gezegd, heeft het college, zich baserend op een bestemmingsplan van nauwelijks drieënhalftot vier jaar oud, als eigenaar van de grond zakelijk stappen ondernomen richting een woongroep en mogelijk ook richting mensen die in de voet van het gebouw voorzieningen willen treffen. Ik vind het op dit moment, nu we nog niet weten hoe die situatie exact ligt, niet aan de orde uit te spreken dat het bestemmingsplan moet worden gewijzigd. Ik zie de wethouder knikken, waaruit ik begrijp dat ik hierin gisteravond gelijk had. Daarom steunen wij deze motie niet, dat dus niet omdat zij onze sympathie niet heeft, maar puur omdat de ontwikkelingen daar misschien al een stap te ver zijn om een dergelijke oproep aan het college te kunnen doen. Ik zou graag willen dat de VVD deze motie zou terugnemen en in de commissie hierop zou terugkomen, zodat de wethouder dan kan toelichten hoe het hiermee staat en wij als gemeenteraad kunnen bezien wat mogelijk en onmogelijk, wenselijk en onwenselijk is, maar ik ga er in ieder geval van uit, gelet op de geluiden die ik voor deze week al had vernomen, dat al het een en ander juridisch vastligt.

De heer MOLTMAKER: Als deze motie door de raad wordt aangenomen, zal de wethouder naar ik aanneem sowieso in de commissie uitleggen wat er vervolgens moet gebeuren.

De heer MARSELJE: Daarvoor heb ik geen motie nodig.

De heer MOLTMAKER: Wat mij betreft is die wel nodig.

De heer MARSELJE: Ik denk dat de oproep die meerdere partijen in deze raad gisteren hebben gedaan voor de wethouder duidelijk genoeg is om in de commissie hierop terug te komen.

De heer MOLTMAKER: Deze motie is een oproep aan die partijen hier dezelfde duidelijkheid te geven die zij in fora denken te kunnen verschaffen.

De heer MARSELJE: Iedereen gaat op zijn eigen wijze met zoiets om. Wij waren zeker van plan in de commissie hierover nadere informatie te vragen en zoals gezegd, hebben wij daarvoor geen motie nodig. Wij hebben dat gisteren ook duidelijk gemaakt.

(Mevrouw Funnekotter is ter vergadering gekomen)

De VOORZITTER: Ik zal namens het college op een paar punten ingaan, maar u zult begrijpen dat ik dat kort zal doen, omdat het de vraag is of het inhoudelijke debat dat u voerde wel of niet past bij dit stuk.

We hebben nu voor het eerst een stuk als dit uitgebracht, zoals we dat met elkaar hadden afgesproken, en het is nog een beetje zoeken - dat blijkt ook wel uit deze behandeling - wat we hieraan kunnen hebben en waartoe het moet leiden. Wij hebben geprobeerd zo objectief mogelijk op te schrijven wat er is gebeurd en ook wat niet is gelukt. Naar ons idee is het geen juichend stuk en wekt het ook niet de indruk dat we trots zijn op het gevoerde beleid. Natuurlijk zijn wij in zekere mate tevreden over wat er is gebeurd, maar het moest geen bravourestuk worden. Dat hebben we uitdrukkelijk niet gewild en daarvoor zou ook helemaal geen reden zijn geweest.

In heel veel stukken wordt het beleid per jaar vastgesteld, onder andere in de begroting die u jaarlijks vaststelt, zodat alles wat in dit stuk staat is gesanctioneerd door de gemeenteraad. De heer Vreugdenhil heeft natuurlijk gelijk met zijn opmerking dat wat in de afgelopen vier jaar is gebeurd niet alleen het werk van het college is, maar alle partijen in de raad daaraan hebben meegewerkt. In het voorwoord staat ook dat partijen met wisselende meerderheden hebben meegewerkt aan dit hele pakket van werk. We kunnen dit stuk zien als het resultaat van het beleid van het gemeentebestuur van Haarlem in vier jaar. Daaraan is vooral uitvoering gegeven door het college dat door deze gemeenteraad is samengesteld, maar dat wil niet zeggen dat het college dat alleen heeft gedaan, de raad heeft er achter gestaan.

Het stuk is op een andere manier geformuleerd dan onze andere stukken. Gezocht is naar een systematiek die herkenbaar is, maar de formulering is vooral gericht op resultaten naar de buitenkant, naar wat je in de stad kunt zien. Het interne proces van worstelen met financiën en bezuinigingen, waarop de heer Kaatee duidde, heeft zeer gedomineerd, dat is duidelijk, maar wij hebben dat niet als resultaat naar buiten gebracht. Dat was een proces van een andere orde, waarvan het resultaat was dat we vanwege de noodzaak tot bezuiniging sommige dingen niet konden doen en dergelijke.

Op deze manier hebben wij geprobeerd een overzicht te geven en een zekere verantwoording af te leggen, natuurlijk niet met de illusie dat we nog dingen kunnen veranderen, dat moge duidelijk zijn. Welk onderwerp ik ook ter sprake zou brengen, u zou er meteen op inschieten en vertellen hoe daarmee in de toekomst zal moeten worden omgegaan, maar dat kan nu niet aan de orde zijn, omdat voor alle onderwerpen geldt dat

ze óf zijn afgerond, óf door een nieuwe gemeenteraad verder zullen moeten worden gebracht.

Men kan zich afvragen wat je eigenlijk hebt aan zo'n stuk, maar ik denk toch dat het iets toevoegt aan wat we verder aan rapportages uitbrengen. Dit stuk kan naar mijn mening langer een waarde hebben en ook een rol spelen bij het opstarten van de nieuwe gemeenteraad, waarover ook opmerkingen zijn gemaakt. U hebt het college ertoe opgeroepen na te denken over de ambities en de financiële positie en de voornemens zodanig te formuleren, dat daarvan in vier jaar zo veel mogelijk kan worden waargemaakt. In die zin kunnen we terugkijkend lering trekken uit hoe het is gegaan. We kijken in het algemeen niet zo vaak terug, zeker niet over een langere periode en de zegswijze is ook dat besturen vooral vooruitzien is, maar zo'n reflectie is toch wel eens goed en zo moet dit stuk mijns inziens ook worden gebruikt. Het moet geen aanleiding zijn met elkaar te kiften over bijvoorbeeld het achterstallig onderhoud, waarop ik ook zeker niet zal ingaan. We weten allemaal precies waarover het daarbij gaat en hoezeer dat in de gemeente Haarlem in de afgelopen jaren, het afgelopen jaar en de afgelopen weken heeft gespeeld, maar de kunst is nu dit probleem in de volgende vier jaar op een nieuwe manier op te pakken, waarvoor dit stuk zijn waarde kan hebben. Daarom zal ik namens het college niet op alle genoemde onderwerpen ingaan. We zouden daarmee ook niet veel opschieten, omdat ze toch op andere fronten verder moeten worden opgepakt. Ik hoop dat het u in ieder geval bevalt dat u nu beschikt over een stuk waarin samenvattend vermeld staat wat zelfs deze raad met het huidige college als uitvoerend orgaan in de afgelopen vier jaar heeft gedaan.

Ik stel voor het nu hierbij te laten en over vier jaar opnieuw te bekijken hoe aan een dergelijke verantwoording vorm kan worden gegeven, daarbij ook nog eens goed kijkend naar de door de heer Kaatee ingebrachte vraag hoe zo'n stuk zich verhoudt tot de andere stukken.

Tenslotte nog iets over de twee moties. De eerste, een motie van treurnis, raadt het college natuurlijk af en de tweede motie, over het Willem Dreesplantsoen, is eigenlijk buiten de orde. Je zou aan de hand van dit stuk van alles ter sprake kunnen brengen, maar de suggestie van de heer Marselje het onderwerp van deze motie in de commissie aan de orde te stellen en daar te bezien wat mogelijk is, lijkt mij een heel verstandige.

De heer MOLTMAKER: Als de motie het haalt, is er mijns inziens sowieso aanleiding voor het college dit onderwerp in een commissie te bespreken, maar ik wil hierover in ieder geval een uitspraak van de raad hebben.

Mevrouw RIETDIJK (wethouder): Mijnheer de voorzitter. Ik wil iets zeggen over deze wat curieuze motie, curieus omdat het bestemmingsplan nog niet zo lang geleden onherroepelijk is verklaard en we de afspraak hebben gemaakt dat we dan niet meer met artikel 19 werken. Bovendien is de bebouwing van het Willem Dreesplantsoen acht jaar lang onderwerp van discussie in de raad geweest voordat daarover eindelijk een besluit is genomen. Dit is een convenantlocatie in het kader van de afspraken met de corporaties, waarvoor Pre Wonen een plan gaat ontwikkelen dat wij zullen faciliteren, zodat deze motie ook wettelijk niet uitvoerbaar is. Deze motie had niet nu, maar acht jaar geleden moeten worden ingediend. Ik hoef in de commissie niet op dit onderwerp terug te komen, nog los van het feit dat de commissie niet meer vergadert, omdat het voorstel in de motie niet aan de orde kan zijn.

De heer MOLTMAKER: Mijnheer de voorzitter. Natuurlijk blijven er commissies, want er is continuïteit van bestuur. Als deze motie wordt aangenomen, is dat een aanleiding om hierover in de commissie te spreken. Ik hoop dat mijn collega's de motie zullen steunen.

De VOORZITTER: Het college heeft uitgelegd dat de gedachte in de motie op zich goed kan zijn, maar we er gewoon niets mee kunnen.

De heer CATSMAN: Mijnheer de voorzitter. Deze motie is gisteren ontsproten aan een verkiezingsdebat in het Ramplaankwartier. Ik heb daarvan als enige spreker gezegd dat het zo niet gaat en hierover al besluiten zijn genomen, zodat we daar niets meer te doen hebben. Ik sta volledig achter de opmerkingen van de wethouder. Nogmaals: ik was op dat moment de enige spreker die deze mening had. Dat nu mensen gaan draaien, verbaast mij buitengewoon.

De heer OASS: Mijnheer de voorzitter. De heer Moltmaker doet alsof hij een beetje dom is. Wat hij in deze motie voorstelt, slaat echt helemaal nergens op en is alleen maar verkiezingsretoriek. Inderdaad hebben we hierover een paar jaar geleden al besloten en dan net voor de verkiezingen daarop terugkomen... Neemt u andere mensen in de maling, mijnheer Moltmaker!

Mevrouw VAN DER MOLEN: Mijnheer de voorzitter. Gezien de discussie die gisteravond in het Ramplaankwartier is gevoerd, vind ik het prima dat dit onderwerp ooit weer eens in een commissievergadering ter discussie wordt gesteld, maar met alle respect, mijnheer Moltmaker, moet ik de voorzitter wel enigszins gelijk geven. Dit onderwerp wordt er nu ingefietst op een manier die niet kan. Niemand heeft hierover kunnen overleggen en ik vind deze motie dan ook voorbarig. Als SP zouden wij hierover in ieder geval nog uitvoerig moeten praten.

De heer VREUGDENHIL: Mijnheer de voorzitter. We hadden gisteren een verkiezingsbijeenkomst en dergelijke bijeenkomsten zijn altijd buitengewoon interessant als ze over moeilijke problemen gaan. Aan de mensen in het forum, waarin onder anderen de heren Kaatee, Marselje en Catsman zaten, werd de vraag gesteld of zij eventueel zo'n besluit zouden willen terugdraaien. Als men mij blanco de vraag stelt of ik ooit iets wil terugdraaien en ik niets weet van lopende onderhandelingen, zeg ik natuurlijk "ja", maar ik heb daarbij gezegd - de heer Catsman was dus niet de enige die daarop duidde - dat, als er al plannen zijn, in het kader van het gewekte vertrouwen de lopende onderhandelingen moeten worden afgemaakt. Mijn opvatting is natuurlijk niet dat overeenkomsten in wording zomaar kunnen worden doorbroken.

De heer VERHAGEN: U had naar mijnheer Catsman moeten luisteren, die heeft uitgelegd hoe het daar zit. U hebt hem echter niet gevolgd, maar uw eigen lijn getrokken.

De heer VREUGDENHIL: Ik heb inderdaad mijn eigen lijn gevolgd en gezegd dat, als sprake zou zijn van een blanco situatie, dus als geen onderhandelingen gaande zouden zijn en niemand belangstelling zou hebben voor bouw aldaar, die plek wat mij betreft groen zou mogen blijven. In dat geval zou ik de motie van de heer Moltmaker hebben gesteund, maar nu is dat niet mogelijk.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Overigens lijkt het mij vrij natuurlijk dat partijen in een verkiezingsdebat hun eigen lijn volgen.

De heer VREUGDENHIL: Met deze relativering van de opmerkingen van de heer Catsman en de heer Verhagen, ga ik niet met de motie van de heer Moltmaker mee.

De heer MARSELJE: Mijnheer de voorzitter. Ik voel mij ten onrechte aangesproken door de heer Catsman. Dat zal hem verrassen, maar als ik reconstrueer hoe het gisteren is gegaan zal hij het met mij eens moeten zijn. Ik heb gisteren in het geheel geen standpunt uitgesproken, maar gezegd dat de mogelijkheid van uitvoering van deze wens afhangt van de juridische en financiële bindingen die wel of niet zijn aangegaan. Verder heb ik op de suggestie van mevrouw Zoon dit plan in de ijskast te stoppen gereageerd met de vraag – die vraag is misschien uitgelegd als een standpunt mijnerzijds tegen bebouwing - of zij in feite tegen bebouwing is en daartegen stappen wil ondernemen. Dat is echter iets anders dan ik dat zelf zou willen. Ik heb nadrukkelijk geen enkele uitspraak over dit punt gedaan, omdat ik vind dat we eerst zowel de financiële als de juridische implicaties moeten uitzoeken. Dat heb ik ook gezegd.

Mevrouw BLESGRAAF: Mijnheer de voorzitter. Ik betreur het zeer dat gisteren geen video-opname van het verkiezingsdebatje is gemaakt, dan hadden we nu allemaal kunnen beoordelen wat er is gezegd. Ik vind het niet aan de orde dat in de gemeenteraad van Haarlem een verkiezingsdebatje wordt overgedaan.

De VOORZITTER: Ik stel motie 6, de motie van treurnis, aan de orde.

De heer ELBERS: Mijnheer de voorzitter. Het gaat bij dit punt om het uitspreken van een finaal oordeel over het collegeprogramma voordat we een nieuwe start maken. Hier past eigenlijk maar één conclusie: geen bezoek, geen bloemen, gaarne heilige mis.

De heer DE VRIES: Mijnheer de voorzitter. Partij Spaarnestad concludeert dat we er vier jaar geleden financieel vele malen beter voor stonden dan nu. Er wordt in dit stuk iets gezegd over voortschrijdend inzicht, maar juist daaraan ontbreekt het bij dit college nogal. Men heeft blijkbaar niet willen ingrijpen en daarom is de situatie momenteel zo moeilijk.

De door de heer Moltmaker ingediende motie 6 wordt bij handopsteken in stemming gebracht en verworpen, waarbij door de fracties van de VVD, Partij Spaarnestad, Lijst Raeven en HLL wordt voorgestemd.

De door de heer Moltmaker ingediende motie 7 wordt bij handopsteken in stemming gebracht en verworpen, waarbij door de fractie van de VVD wordt voorgestemd.

De VOORZITTER: De vergadering is geschorst voor de pauze.

Schorsing

De VOORZITTER: De vergadering is heropend.

23. FRICTIEKOSTEN MUZIEKCENTRUM ZUID-KENNEMERLAND ALS GEVOLG VAN BEZUINIGINGEN (Gedrukt stuk nr. 37/Grondel)

De heer ÖZCAN: Mijnheer de voorzitter. Zoals dat vaker gebeurt, is het onderwerp frictiekosten MZK in twee commissies besproken: in de commissie Cultuur en in de commissie CMC. Van het culturele aspect weet ik niet zo veel af, dat moet u mij maar vergeven, maar bij de discussie is het ons als Partij van de Arbeid wel opgevallen dat een sociaal plan was toegezegd dat aan de commissie CMC zou worden aangeboden in

vervolg op de discussie die in de commissie Cultuur is gevoerd, wat echter niet is gebeurd. Wij zijn daarover een beetje teleurgesteld.

Wat het besluit betreft, is onze vraag of het voor iets minder kan. Wij hebben daarover in de commissie CMC met de wethouder gesproken, die hierover een aantal belangrijke opmerkingen heeft gemaakt, onder andere dat het budget zoals dat nu is bepaald uitgaat van een zogenaamd “worst case”-scenario. In het ergste geval zou de maximale bijdrage van de gemeente ter realisatie van de bezuiniging € 502.500,- zijn. Met name het feit dat is uitgegaan van het “worst case”- scenario heeft ons er als Partij van de Arbeid toe gebracht, gesteund door GroenLinks, het CDA en D66, een amendement in te dienen om de hoogte van het budget te beperken tot € 250.000,-. Dat bedrag willen wij beschikbaar stellen voor het realiseren van deze bezuinigingen, wat voor het overige dient te gebeuren op de basis die het college voorstelt, door declaraties in te dienen.

Dit wil niet zeggen dat wij als Partij van de Arbeid geen oog hebben - dat zeg ik er nog maar even heel duidelijk bij - voor de verantwoordelijkheden en verplichtingen die voortvloeien uit de gemeenschappelijke regeling, waarvan we onderdeel uitmaken. Hiermee wil ik zeggen dat, als over een aantal maanden mocht blijken dat het MZK de bezuinigingen van € 400.000,- structureel niet kan realiseren met de frictiekosten waarvoor wij vandaag € 250.000,- beschikbaar willen stellen, aanvullend op de € 137.000,- die al eerder is verstrekt, het college natuurlijk gewoon bij ons kan terugkomen met dat verhaal...

De heer ELBERS: U weet toch dat binnen de gemeenschappelijke regeling van de muziekschool drie gemeenten met elkaar hebben besloten niet de maximale frictiekosten te vergoeden en over het in dit voorstel genoemde bedrag overeenstemming hebben bereikt? Dat is een godswonder. Als er geen gemeenschappelijke regeling zou zijn, zou men het volle pond hebben geëist, zodat de gemeente eigenlijk spekkoper is. U wilt nu het overeengekomen bedrag nog verder verlagen, waarmee u juridisch gezien in grote moeilijkheden komt, omdat het bestuur van de muziekschool met de drie gemeentes tot dit bedrag heeft besloten. Juridisch hebt u geen poot om op te staan.

De heer ÖZCAN: Ik laat mij niet leiden door uw juridische kennis, mijnheer Elbers,...

De heer ELBERS: Ik heb dit ook gezegd toen het over de Volksuniversiteit ging en toen had ik gelijk.

De heer ÖZCAN: ...maar wel door het stuk dat ik heb ontvangen en door wat ik weet en wij als Partij van de Arbeid weten over gemeenschappelijke regelingen. Het is helemaal geen godswonder dat overeenstemming is bereikt. Het MZK is een soort verlengstuk van de gemeente Haarlem, waarvoor wij voor 97% verantwoordelijk zijn, dus zo'n godswonder is het niet dat we tot overeenstemming konden komen over een frictiebudget.

De heer ELBERS: Het is wel te danken aan het feit dat dit een gemeenschappelijke regeling is. Als het zou gaan om een stichting, zoals bijvoorbeeld de Volksuniversiteit, zouden we niet zover zijn gekomen, maar daarover moet u waarschijnlijk nadenken.

De heer ÖZCAN: U kunt wel twee instellingen vergelijken die helemaal niets met elkaar te maken hebben, maar dat bevordert deze discussie volgens mij helemaal niet. Ik begrijp echt niet welk punt u nu probeert te maken.

Het voorstel dat wij doen is volkomen legitiem en past binnen de juridische kaders die zijn vastgesteld. Daarbij zeggen wij als Partij van de Arbeid nadrukkelijk dat, als over enige tijd blijkt dat de voorziene bezuinigingen niet met € 250.000,- kunnen worden

gerealiseerd, het college naar ik aanneem gewoon zal terugkomen bij de gemeenteraad om dat te melden. Wij vinden echter dat het MZK in ieder geval de inspanningsverplichting heeft het voor dit bedrag te proberen. Lukt dat niet, dan zal het MZK ongetwijfeld een goed verhaal hebben om aan te tonen waarom men meer geld nodig heeft.

De heer ELBERS: Ik wacht het antwoord van de wethouder met een gerust hart af.

De heer ÖZCAN: Dat doen wij allemaal, maar dit is ons verhaal.

Door de heer Özcan c.s. is de volgende motie ingediend.

Amendement frictiekosten MZK

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 15 februari 2006; overwegend:

- ☐ dat de gemeenteraad een budget ‘Niet Uitvoerbare Bezuinigingen’ heeft bestemd voor kosten, die voortvloeien uit bezuinigingsmaatregelen;
- ☐ dat de hoogte van het frictiebudget gebaseerd is op de totaal in 2006 te effectueren bezuinigingen;
- ☐ dat een mogelijke overschrijding van het frictiebudget voor rekening zal komen van de Algemene Reserve;
- ☐ dat het voorstel m.b.t. de totale frictiekosten verband houdende met de het MZK opgelegde bezuiniging uitgaat van een zgn. ‘worst case scenario’;
- ☐ dat de gemeente Haarlem in het kader van het MZK deel uitmaakt van een gemeenschappelijke regeling en gehouden is aan de daaruit voortvloeiende verplichtingen en verantwoordelijkheden;

besluit:

voor de overige frictiekosten voor het MZK een bedrag beschikbaar te stellen ter hoogte van € 250.000,- te vergoeden op basis van in te dienen declaraties en deze te voorzien van een accountantsoordeel;

en gaat over tot de orde van de dag.” (amendement nr. 8)

Mevrouw DE JONG: Mijnheer de voorzitter. Ik wil iets zeggen over het amendement van de PvdA, dat mede door ons is ondertekend. Zoals wij dit amendement interpreteren, maakt het eigenlijk een knip in de ruim € 500.000,- die beschikbaar moet zijn voor het geval alle afvloeiingsregelingen en wachtgeldregelingen ten volle worden benut, dus als het “worst case”-scenario werkelijkheid wordt. Wij realiseren ons dat we verplicht zijn ervoor te zorgen dat de contractueel vastgelegde overeenkomsten met het personeel voor honderd procent worden uitgevoerd. Het kan echter zijn dat niet alle personeelsleden volledig van hun rechten gebruik hoeven te maken, omdat zij een andere baan accepteren, zodat niet de totale som voor frictiekosten nodig is. Daarom steunen wij het amendement met het voorstel voorlopig de helft van het bedrag ter beschikking te stellen. Indien het MZK meer geld nodig heeft, kan men daarvoor op declaratiebasis aanvragen indienen.

De heer ELBERS: Dan maakt het voor de begroting dus ook niet uit of we het volledige bedrag van ruim € 500.000,- nu wel of niet beschikbaar stellen, omdat we het in ieder geval zullen moeten reserveren.

Mevrouw DE JONG: Wij gaan voorlopig uit van de helft, in de hoop dat zo weinig mogelijk gebruik van deze middelen hoeft te worden gemaakt.

De heer KAATEE: Volgens mij is er een algemeen budget frictiekosten gereserveerd en dat potje blijft even groot, maar met dit amendement labelen we daarbinnen minder geld voor het muziekcentrum.

Mevrouw DE JONG: Precies, en het voordeel daarvan is dat er in de frictiekostenpost meer overblijft, waardoor we nog geld beschikbaar hebben voor het geval dit jaar nog andere frictiekosten op ons af komen. Wij denken dat er pas volgend jaar redelijke duidelijkheid zal zijn over de totale frictiekosten van het MZK. Vandaar dat wij dit amendement steunen.

De heer VREUGDENHIL: Mijnheer de voorzitter. Als er nog geld nodig is, zou ik dat beschikbaar willen stellen uit de pot voor niet te realiseren bezuinigingen. Ik heb vervolgens een punt van orde. Ik constateer dat de Stadspartij nog twaalf minuten spreektijd over heeft en stel voor die spreektijd te verdelen over de fracties die aanwezig zijn, zodat elke fractie er één minuut bij krijgt.

De heer DE VRIES: Dat is akkoord!

De heer VREUGDENHIL: Ik ga akkoord met het voorstel, omdat ik denk dat het juridisch zo moet, maar als het op juridische gronden niet noodzakelijk is meteen het totale bedrag beschikbaar te stellen, kan het inderdaad getemporeerd worden toegekend.

De heer GRONDEL (wethouder): Mijnheer de voorzitter. We hebben mijns inziens in de beide betrokken commissies goed over dit voorstel gesproken en geconcludeerd dat het hierbij niet gaat om een niet te realiseren bezuiniging - ik zeg dat met name in de richting van de heer Vreugdenhil -, maar om frictiekosten die voortvloeien uit het realiseren van een bezuiniging. De bezuiniging is te realiseren, hoewel het echt knarsen en piepen is bij de muziekschool, maar dat wisten we toen we hieraan begonnen. Willen we een fatsoenlijke nieuwe organisatie overhouden die kan doen wat wij willen, dan zit daaraan een plan van aanpak vast, waaruit kosten voortvloeien.

Ik wil nog even een misverstand wegnemen, dat in de commissie CMC ook aan de orde was. Ik heb de PvdA niet toegezegd dat het sociaal plan zou worden voorgelegd, want dat plan is er nog niet. Mijn toezegging aan de PvdA was dat ik de onderbouwing van de berekening van dit bedrag zou voorleggen. Het sociaal plan, dat nu op basis van ons besluit zal worden uitonderhandeld met de bonden, houdt in dat op individueel niveau het wat, hoe, waar en wanneer zal worden bekeken, in de zin van, om een concreet voorbeeld te noemen, "kan deze harpiste van boven de 50 nog worden herplaatst als accountant, of moet zij wellicht een afkoopsom krijgen?" Ik kan dus niet hebben toegezegd dat een sociaal plan aan de commissie zou worden getoond, omdat dat plan er nog niet is, maar ik kan de commissie wel de onderbouwing van de berekeningen laten zien. Als het anders is opgevat, is dat een misverstand tussen ons tweeën.

De heer DE LANGE: In het commissiestuk staat: "Vertrouwelijk kunnen de onderliggende stukken aan de commissie worden toegezonden." Dat is niet gebeurd.

De heer GRONDEL (wethouder): Dat zijn de stukken die vertrouwelijk voor de commissie CMC ter inzage hebben gelegen.

De heer DE LANGE: Nee, in reactie op mijn bijdrage is expliciet gesproken over het sociaal plan en het onderliggende stuk dat tot de berekening heeft geleid.

De heer GRONDEL (wethouder): Ik heb gezegd dat er nog geen sociaal plan is, maar kennelijk is hierover een misverstand ontstaan. We zullen het er waarschijnlijk over eens zijn dat ik iets dat er niet is niet aan u kan toezenden. Het gaat erom wat de basis is van de berekening van het college op grond waarvan is geconcludeerd, dat geld beschikbaar moet worden gesteld.

In de commissie is ook gezegd dat we niet aan deze uitgave ontkomen. Dit is bijna een tak van dienst, waarvoor wij verantwoordelijkheid dragen. Stellen wij dit geld niet beschikbaar, dan zullen we toch de rekening gepresenteerd krijgen, of we krijgen de bonden op onze nek.

De heer DE RIDDER: Hoorde ik de wethouder in een bijzinnetje zeggen dat het sociaal plan afhangt van het budget dat beschikbaar wordt gesteld?

De heer GRONDEL (wethouder): Echte afspraken met mensen op basis van een sociaal plan kun je pas maken als je weet dat het daarvoor benodigde geld beschikbaar is.

De heer DE RIDDER: De bedoeling is dat de bezuiniging geheel wordt gerealiseerd. Alleen als dat niet lukt, is geld beschikbaar uit het frictiekostenpotje.

De heer GRONDEL (wethouder): Nee, dat is nu juist het misverstand. Voor een bezuiniging die niet wordt gerealiseerd, hebben we een pot niet te realiseren bezuinigingen. Deze bezuiniging wordt wel gerealiseerd, maar daaruit vloeien frictiekosten voort, waarvoor we in onze begroting een buffer frictiekosten hebben opgenomen. Bij de bezuiniging gaat het om een structureel bedrag, dat zal worden gehaald, maar daarvoor moeten mensen worden ontslagen en dat kost geld.

De heer DE RIDDER: Dat begrijp ik allemaal wel, maar het is de bedoeling dat de frictiekosten zo laag mogelijk blijven.

De heer GRONDEL (wethouder): Natuurlijk.

De heer DE RIDDER: Dan is het toch raar dat het sociaal plan afhankelijk wordt gesteld van wat voor frictiekosten beschikbaar is?

De heer GRONDEL (wethouder): Nee, echt niet. De definitie van een sociaal plan zoals dat bij het MZK wordt gehanteerd, is een invulling op het niveau van mensen van wat er concreet met hen gaat gebeuren. We kunnen dat zien als een heel gedetailleerd sociaal plan. Een sociaal plan kan ook een kader zijn waarbinnen wordt geopereerd en dat ligt al voor u.

De heer DE RIDDER: Dat begrijp ik. Ik stel mij voor dat, gegeven de bezuinigingstaakstelling, een sociaal plan wordt gemaakt.

De heer GRONDEL (wethouder): Dat gebeurt.

De heer DE RIDDER: Daaruit vloeien op een gegeven moment frictiekosten voort, maar men zal proberen die zo laag mogelijk te houden. Dan is dat sociaal plan toch helemaal niet afhankelijk van een budget dat beschikbaar wordt gesteld? Dat begrijp ik gewoon niet.

De heer GRONDEL (wethouder): We draaien in cirkels om elkaar heen, wat wel vaker gebeurt in dit soort debatten. Er is ingezet op beperking van de formatie, zodanig dat die beperking leidt tot de opbrengst die noodzakelijk is in het kader van de bezuiniging. Beperking van de formatie leidt tot minder personeelskosten, de berekening daarvan hebt u in de commissie CMC kunnen zien, maar leidt ook tot kosten. Hoe de kosten precies zullen uitpakken, hangt af van het concrete aantal mensen dat zal worden ontslagen of minder uren zal gaan draaien, waarover zal worden onderhandeld. Sommige mensen zullen wachtgeld krijgen, in de hoop dat zij een andere baan zullen vinden, wat één van de mogelijkheden is waardoor de frictiekosten lager kunnen uitvallen. Voor wie onmiddellijk een andere baan vindt, vervalt het wachtgeld. Dat is de beste oplossing voor beide partijen, maar in andere gevallen wordt het een afkoopsom en daarvoor hangen we gewoon. Het zal een kwestie worden van met elkaar afwegen.

Ik keer terug naar de kern van het debat. In de commissie heb ik uitgebreid toegelicht dat het ook wat het college betreft gaat om een maximumbedrag en we nadrukkelijk de vinger aan de pols willen houden bij de feitelijke invulling. Hoe wij tegenover het amendement staan, hangt af van hoe dat is bedoeld. Essentieel voor deze operatie is dat het bestuur de ruimte heeft om te zeggen dat met de bezuiniging kan worden doorgegaan zoals wij dat willen. Dat betekent vermindering van de formatie met nadere invullingen en daarvoor moeten wij met elkaar weten, dat de maximumconsequentie van die operatie het in het voorstel genoemde bedrag is. Als u mij verbiedt daarmee rekening te houden, ontstaat een ongelooflijke breuk met de bonden en kunnen we niet verder. Ik heb echter van de indieners van het amendement begrepen dat het college meer krediet krijgt als het kan laten zien dat het z'n stinkende best heeft gedaan om de frictiekosten te beperken en als er een sociaal plan is waarin concreet is ingevuld hoe de zaken liggen. Als dat de betekenis is van het amendement, is dat prima. U zegt overigens dat de declaratiebasis niet alleen bij het college ligt, maar ook bij de raad en u ervan uitgaat dat het college bij de raad zal terugkomen met een uitleg als het onontkoombaar is meer geld voor frictiekosten beschikbaar te stellen. Dat vind ik een ordelijke verhouding, waarmee ik kan leven, want ook het college beschouwt het bedrag in het voorstel als het maximumbedrag.

De heer ÖZCAN: Mijnheer de voorzitter. Ik dank de wethouder voor zijn beantwoording. Te zijner geruststelling kan ik hem mededelen dat de laatste interpretatie die hij van het amendement gaf, overeenkomt met wat wij bedoelen. In eerste termijn heb ik al gezegd dat wij als Partij van de Arbeid niet weglopen voor de verantwoordelijkheden en verplichtingen die voortvloeien uit de gemeenschappelijke regeling, waarvoor trouwens ook niet valt weg te lopen. Wij gaan ervan uit dat u weer bij ons zult aankloppen als de frictiekosten hoger uitvallen dan € 250.000,-.

Een ander element in de discussie is natuurlijk dat het budget waarvan nu gebruik wordt gemaakt, beperkt is van omvang en dat we dit jaar nog een aantal andere bezuinigingsmaatregelen moeten nemen, waaruit eventueel ook frictiekosten kunnen voortkomen. Wij proberen als Partij van de Arbeid voor die eventuele tegenvallers nog wat ruimte te behouden om te voorkomen dat we daarvoor meteen weer uit de algemene reserve zullen moeten putten. Ook dit is een essentiële reden waarom wij tot indiening van dit amendement hebben besloten.

De heer VREUGDENHIL: Mijnheer de voorzitter. Ik ga akkoord met het voorstel van het college met inachtneming van de toezegging van de wethouder, dat hij er al het mogelijke aan zal doen om de kosten te beperken.

Ik heb nog geen antwoord gekregen op mijn vraag in eerste termijn of de twaalf minuten van de Stadspartij kunnen worden verdeeld.

De VOORZITTER: Daarop kan ik u snel antwoorden: die minuten krijgt u niet.

De heer DE VRIES: Wat doen we dan wél met die mooie tijd?

De heer GRONDEL (wethouder): Mijnheer de voorzitter. Ik denk dat we eruit zijn met het amendement. Dit is een duidelijk afspraak die we met elkaar maken.

Ik herhaal dat de inzet de onderliggende formatiebeperking is, waarvoor het college de ruimte neemt, ook als bestuur. Op die manier gaan wij hiermee aan de slag en ik zal u zeker op de hoogte houden van de feitelijke invulling. Ik kan u zeggen dat in het MZK heel creatief wordt nagedacht over de nieuwe organisatiestructuur die de besparing op de formatie moet opleveren, zodanig dat de kwaliteit van het onderwijs, waarvoor we tenslotte nog steeds een buitengewoon fors bedrag betalen, gewaarborgd zal blijven, want daar doen we het toch voor.

Met deze kanttekeningen heeft het college geen bezwaar tegen het amendement.

het door de heer Özcan c.s. ingediende amendement wordt bij handopsteken in stemming gebracht en aangenomen, waarbij door de fracties van de VVD, HLL, Lijst Raeven, Partij Spaarnestad, CU-SGP en de SP wordt tegengestemd.

De Raad besluit overeenkomstig het geamendeerde voorstel.

24. WOONVISIE HAARLEM (Gedrukt stuk nr. 41/Rietdijk)

Mevrouw VAN DER MOLEN: Mijnheer de voorzitter. De heer Elbers zei vanmiddag al dat mevrouw Rietdijk in de afgelopen periode echt heeft bestuurd, maar dat wij het inhoudelijk niet altijd met haar eens waren. Dat geldt echter zeker niet voor het geheel van deze woonvisie, waarvan wij grote delen onderschrijven, bijvoorbeeld over gedifferentieerde wijken.

Voordat ik over de nota zelf iets ga zeggen, wil ik opmerken dat het ons een beetje bevreemdt dat een nota die nog de inspraak in moet al in de gemeenteraad wordt vastgesteld. Dat is niet de normale gang van zaken en dat betreur ik. Aangezien in de commissie hierover ook al iets is gezegd en de wethouder heeft verteld dat dit kan, waarmee iedereen verder akkoord is gegaan, wil ik dit nu maar laten rusten en op de inhoud ingaan.

Laat ik beginnen met een compliment aan het college voor het optrekken van de kernvoorraad van 14.000 naar 18.000. Dat is heel positief. Wij hebben hiervoor in de afgelopen tijd argumenten aangevoerd en zijn hiermee echt blij, maar wij willen nog wel weten welke consequenties het heeft voor de sloopprogramma's die nu op stapel staan als het aantal is opgekrikt. Kunt u daarover iets zeggen?

Verder willen wij een aantekening maken tegen de verkoop van goedkope ruime eengezinswoningen. Deze woningen zijn met rijkssubsidie gebouwd en moeten nu dienen als bron voor het slopen van huizen, voor het tijdelijk betaalbaar maken van huren van nieuwbouw en voor het opknappen van de omgeving. Wij vinden dat niet kunnen en zijn er voorstanders van flats die constructief goed in elkaar zitten op te knappen, eventueel te kleine wooneenheden te verhelen en de woonomgeving op te knappen. Het klopt wel dat bepaalde flats er niet meer uitzien, maar dat komt mede door ontzettend veel achterstallig onderhoud van de kant van de corporaties. Wij blijven pleiten voor renovatie waar dat kan en sloop waar dat moet. Als echt een bouwkundige noodzaak tot sloop kan worden aangetoond, moet sloop gewoon en ook als de meerderheid van de bewoners voor sloop is - daarvoor staat 70% - respecteren wij de mening van die bewoners, maar het punt is wel dat, als daarvoor 50% betaalbare woningen terugkomen, de huurprijs daarvan vaak al

tegen de € 600,- bedraagt en de huur nog veel hoger zal worden nadat de eerste bewoners het huis hebben verlaten en de huur wordt geharmoniseerd. Uiteindelijk zal het aantal betaalbare woningen dus toch verminderen en dan uitgaande van 18.000, terwijl er nu 20.000 zijn. Wij willen graag van de wethouder horen hoe zij de voornemens op dit punt voor elkaar wil krijgen, waarbij het ook de vraag is wat betaalbaar is.

De VOORZITTER: U moet nu afronden, want u bent door uw tijd heen.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Ik wil nog één vraag stellen. Op een aantal terreinen, van de Maria Stichting, Deo, Ripperda en Raaks, zijn grote ontwikkelaars aan het werk, die alle sociale woningbouw uit hun ontwerpen hebben verbannen. Is er een mogelijkheid voor het college ook ontwikkelaars ertoe te verplichten een deel goedkope huur in hun plannen op te nemen? U wilt streven naar differentiatie in wijken, maar op deze plekken ontstaan weer heel exclusieve eilandjes.

De heer VAN VELZEN: In het plan voor de Raaks zitten tien sociale huurwoningen.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Laten we afwachten of die inderdaad worden gebouwd, want in de ontwerpen voor de andere plekken die ik noemde zijn ze er allemaal uitgehaald. Overigens vinden wij 10% eigenlijk niet voldoende. Wij zouden liever een hoger percentage sociale huurwoningen gerealiseerd zien.

De heer VAN VELZEN: Het is geen 10%, het zijn er tien.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Van de hoeveel?

De heer VAN VELZEN: Mijnheer de voorzitter. Ik wil iets voorlezen uit het VVD-verkiezingsprogramma, overigens zonder daarvoor reclame te willen maken. Daarin staat dat Haarlem een constante druk op de woningmarkt kent, dat de koop- en huurprijzen hoog zijn waarvan starters de dupe zijn en dat daarom prioriteit moet worden gegeven aan betaalbare woningen voor onder meer starters, aan doorstroming enzovoort. Dat vinden wij voor een groot gedeelte terug in deze woonvisie, die daarom onze steun heeft.

De heer DE LANGE: Mijnheer de voorzitter. In de commissie hebben wij deze nota uiteraard ook besproken, waarbij de complimenten de wethouder om de oren vlogen. Zelf heb ik het een huzarenstukje genoemd dat de wethouder deze woonvisie voor elkaar heeft gekregen. Velen willen in Haarlem wonen, maar het is best lastig in Haarlem het wonen en de woonbehoefte op het peil te krijgen dat wij met elkaar voor ogen hebben. Een langdurig proces van betrokkenheid en inspraak heeft uiteindelijk geleid tot deze nota, die wordt gekwalificeerd als helder, transparant en gebaseerd op inbreng van velen, vanuit vele visies en invalshoeken. Het is een hele kunst dat alles op deze manier te verwoorden en daarom nogmaals de complimenten van onze fractie voor het college en de wethouder in dezen.

Ik heb in de commissie ook gezegd dat we elkaar zo lang het om visies gaat misschien uiteindelijk wel kunnen vinden, maar dat pas bij de uitvoering zal blijken of hetgeen we ons hebben voorgenomen ook te realiseren is. Bij de uitvoering zie je toch vaak pijn ontstaan en dat zal ongetwijfeld ook in dit geval gebeuren, maar ik denk wel dat de raad, ook de toekomstige raad, en het college met deze woonvisie goed uit de voeten kunnen. De afgelopen jaren hebben we al ervaring opgedaan met grootschalige renovatie en wijkvernieuwing, bijvoorbeeld in Delftwijk, en dat zal in de komende tijd nog meer gebeuren als het aan dit stuk ligt. We moeten ons realiseren dat dergelijke ingrijpende

herstructureringen, veranderingen en verbeteringen van het woonklimaat in Haarlem altijd op veel problemen kunnen rekenen. Daarvoor moeten we niet weglopen, maar we moeten de problemen wel beheersbaar houden, niet alleen als college, maar ook als partijen die in het hele proces een rol spelen. Zulke ontwikkelingen zijn omvangrijk en complex, waardoor mensen wel eens de boot kunnen missen als het gaat om de stand van zaken. Er gebeurt veel en er moet met veel partijen worden gepraat, die misschien niet altijd weten wat de laatste stand van zaken is. Dat geeft vaak onnodige onrust, die we graag willen voorkomen, omdat anders het doel uit het oog wordt verloren. Samenvattend zeg ik tegen het college dat dit een prima stuk is, maar de uitvoering ervan een hele kluit zal worden. Daarbij moet u zich realiseren dat de communicatie over dit soort plannen een heidens karwei is, waarbij u er altijd alert op moet blijven dat dit een gevoelige materie blijft, wat we ook doen. De manier waarop het college in Delftwijk van start is gegaan en wat daar allemaal mogelijk is, geeft soms aanleiding tot problemen, maar nogmaals, daarvoor moeten we niet weglopen: we moeten ze oplossen.

De heer KLAASSEN: Is de Partij van de Arbeid nog steeds van mening, dat de groene longen rond Haarlem met rust moeten worden gelaten?

De heer DE LANGE: U hebt deze vraag in de commissie ook gesteld. Persoonlijk ben ik nog steeds van mening dat we niet aan de groene longen moeten tornen, gezien ook in het perspectief van de ontwikkelingen in de Randstad. Ik voorspel u dat over twintig jaar de Randstad er anders zal uitzien dan nu. Daarom is het een goede zaak tussen de steden groene zomen te houden, wellicht in de vorm van stadsparken of misschien een dertigtal Centerparcs-vestigingen in de Randstad.

De heer CATSMAN: Mijnheer de voorzitter. Ook het CDA wil de wethouder en het college complimenteren met dit buitengewoon leesbare stuk. Ik heb vanuit meer gremia gehoord dat men hiermee buitengewoon ingenomen is en dit stuk ook werkelijk te volgen is voor iemand die niet iedere dag met deze materie bezig is.

Ik was ook heel gelukkig met het voorbereidingstraject, dat heel breed was. Ik heb daar zelf veel van opgestoken.

Wij willen de nadruk leggen op de sociaal-economisch gemengde wijken. We zouden per saldo moeten mikken op een verhouding 30:60:10 in opklimmende duurtte, om het zo maar even te noemen.

Wij prijzen ook de positieve zakelijke relatie met de corporaties, die daardoor zover konden worden gebracht dat zij ook projecten steunen met een onrendabele top.

Tenslotte willen wij toch nog eens een lans breken voor woongroepen, zoals de groep met een plan voor het Willem Dreesplantsoen.

De heer KLAASSEN: Mijnheer de voorzitter. Over slopen, waarop door de SP werd ingegaan, hebben we in de commissie heel lang gesproken. Op een gegeven moment heb ik de SP iets voor de voeten gegooid waar ik nog steeds achter sta, namelijk dat het wel heel erg gemakkelijk is op dit ogenblik, met de verkiezingen in zicht, tegen sloop te zijn en daarvan een issue te maken.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Wij zijn al jaren tegen sloop. Dat is in ons geval geen verkiezingsitem, maar gewoon ons standpunt.

De heer KLAASSEN: Slopen van huizen ligt moeilijk rond de verkiezingen en juist dan is het zaak de rug recht te houden. Het bezwaart ons vooral dat de SP angst aanwakkert in wijken waar natuurlijk een maatschappelijke impuls moet plaatsvinden en moet worden

vernieuwd. In de krant wordt melding gemaakt van een onderzoek waaruit blijkt dat 90% van de mensen die in het begin tegen sloop van hun woning waren, nu erg gelukkig zijn, tot tranen toe, met de nieuwe situatie. Misschien kan de SP lezen en doet ze daar iets mee.

De heer ELBERS: Hoe kan dat nou! Uit de gegevens blijkt dat na sloop en nieuwbouw 20 tot maximaal 30% van de oorspronkelijke bewoners terugkeert. Zou de 70% die dat niet doet gelukkig zijn?

De heer KLAASSEN: De wethouder van Rotterdam zal ongetwijfeld een valide onderzoek hebben aangehaald.

Wij zijn blij dat wij in de PvdA vrienden hebben gevonden voor wat betreft het behoud van de groene rand rond Haarlem. Daarvoor willen wij de fractie complimenteren. Het college heeft aangegeven dat het met een groot probleem zit, dat natuurlijk een probleem van ons allen is. Haarlem heeft economisch gezien absoluut potentie, maar we zitten met ruimtegebrek, waardoor het heel moeilijk kiezen is. Dat heeft de wethouder heel goed verwoord in de nota. Ik wil in dit verband nogmaals stellen, nadat ik dat in de commissie al heb gedaan, dat we in de nabije toekomst samenwerking of samengaan met de Haarlemmermeer echt op de politieke agenda moeten zetten. Haarlem kan wat dit betreft niet op slot en het behoud van groen voor de kwaliteit van wonen is ook een terechte zorg. Wij hopen dat hiervoor in de toekomst op een goede manier aandacht zal worden gevonden.

Mevrouw RIETDIJK (wethouder): Mijnheer de voorzitter. Afgelopen donderdag hebt u in de commissie een pittige discussie gevoerd...

Mevrouw VAN DER MOLEN: Over me heen gekregen!

De heer KLAASSEN: En terecht!

Mevrouw RIETDIJK (wethouder): U hebt inderdaad een pittige discussie over u heen gekregen, mevrouw Van der Molen, maar wie stelling neemt moet met tegenweer rekening houden en wie kaatst moet de bal verwachten. U kunt daar echter wel tegen. Ik heb die discussie vooral geïnteresseerd gadeslagen, terwijl ik tegelijkertijd kon vaststellen dat het draagvlak voor de woonvisie die nu ter besluitvorming voorligt heel breed en heel groot is en zij ook op steun van de SP kan rekenen, zij het met behoud van haar eigen karakteristieken en accenten. Het zal mij niet meer lukken de SP nog te overtuigen van mijn inzichten, want dat heeft z'n tijd nodig. Wie weet echter, mevrouw Van der Molen, mocht u nog eens tot dit prachtige ambt worden geroepen, dan zal dit inzicht u ongetwijfeld vanzelf komen aanfladderen. Dat kan niet anders in de realiteit. In de woonvisie staat zeer nadrukkelijk en niet ten onrechte vermeld - dit is ook een antwoord aan de SP - dat de corporaties een grotere verantwoordelijkheid krijgen bij het realiseren van de woningbouwopgave in deze regio. Ik noem met name de regio, omdat we het op dit gebied als stad niet alleen kunnen. Ik vind het erg belangrijk dat de raad dat vaststelt. In die zin vind ik dit zelf een even belangrijk stuk als bijvoorbeeld het structuurplan, of de in de vorige periode vastgestelde nota "Funderingsaanpak, nu of nooit". De heer De Lange heeft gelijk, want inderdaad: the proof of the pudding is in the eating. Wij gaan nu naar ik aanneem de kaders vaststellen, wat betekent dat de raad bij de uitwerking aan dit stuk als kader zal kunnen vasthouden, ook op momenten dat het moeilijk is. De raad heeft mij de afgelopen vier jaar bij herhaling horen vertellen dat herstructurering en vernieuwing van wijken heel moeilijke processen zijn, waarmee heel veel en heel begrijpelijke emotie gepaard gaat, omdat het gaat over het huis en de buurt

van mensen. Deze kadernota is een goede achtergrond om de raad daarbij te ondersteunen.

Mevrouw Van der Molen sprak over de grote woningbouwprojecten en het teloor gaan van de sociale woningbouw aldaar. Zij heeft op dat punt niet helemaal gelijk, maar ook niet helemaal ongelijk. De afgesproken tien sociale huurwoningen in de Raaks komen er. Mevrouw Van der Molen vindt dat weinig, maar volgens mij gaat het er uiteindelijk om dat in de regio als geheel of in geheel Haarlem een bepaald percentage sociale huur, waaronder nieuwbouw, en goedkopere koopwoningen wordt gerealiseerd, waarover we keiharde afspraken met de corporatie hebben gemaakt. We moeten ons niet altijd per locatie volstrekt vastleggen op aantallen, omdat we onszelf daarmee ook de das kunnen omdoen. In Haarlem is binnenstedelijk bouwen nu eenmaal heel erg ingewikkeld en kom je heel vaak voor heel onverwachte problemen te staan, waardoor een bepaald segment gewoon niet meer kan worden waargemaakt.

Mevrouw VAN DER MOLEN: De corporaties staan voor de opgave sociale woningbouw te realiseren, maar projectontwikkelaars kunnen daar gewoon onderuit. Daarom is mijn vraag of het gemeentebestuur een mogelijkheid heeft ook projectontwikkelaars te dwingen een substantieel aandeel goedkope woningen te realiseren.

Mevrouw RIETDIJK (wethouder): Het uitgangspunt voor de stad moet naar mijn mening zijn dat een bepaald percentage goedkope woningbouw wordt gerealiseerd. De corporaties zijn daarin uiteraard de belangrijkste partij, maar het is niet zo dat projectontwikkelaars dat nooit zullen doen. Wij moeten hen daartoe verleiden, maar we moeten ook de corporaties ertoe verleiden bepaalde prestaties te halen, omdat we dat als overheid niet eenzijdig kunnen opleggen. Er zijn projectontwikkelaars die ook goedkope woningen bouwen, wat bijvoorbeeld gebeurt in het project Maria Stichting: daarin wordt een segment goedkope woningen gerealiseerd. Ik wijs bijvoorbeeld ook op de toplocatie tegenover de Lange Brug, waar naast koopwoningen ook sociale huurwoningen voor ouderen zijn gebouwd, waarvan de huur onder de huursubsidiegrens ligt. Het lukt in Haarlem dus wel degelijk die ambitie waar te maken, wat ook in de Damaststraat weer is gelukt. De heer Elbers merkte bij interruptie op dat slechts 20% van de bewoners na sloop en nieuwbouw terugkeert, maar in de Damaststraat en de Spaarnoogstraat is meer dan...

De heer ELBERS: Ik sprak niet over de Damaststraat, maar over Delftwijk.

Mevrouw RIETDIJK (wethouder): U moet me even laten uitpraten. In de Damaststraat en het Thorbeckekwartier is meer dan 80% van de bewoners teruggekeerd. Delftwijk blijft overwegend een huurwijk en het grote voordeel daarvan is dat ook huurders in goedkope woningen in Delftwijk een wooncarrière zullen kunnen maken, waarmee de mensen in Delftwijk ook blij zijn. Dit is zo afgesproken en in deze visie vastgelegd, waaraan wij ons zullen houden. Er komt daar geen heel grote slag met heel dure woningen. Het aantal dure woningen in Delftwijk is uitermate beperkt, namelijk minder dan 10%.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Als bijvoorbeeld de bewoners die naar de Thorbeckebuurt zijn teruggekeerd hun woning daar verlaten, worden de huren van die woningen geharmoniseerd en op dat moment zijn het geen goedkope huurwoningen meer.

Mevrouw RIETDIJK (wethouder): De huurliberalisatie is een discussie apart en ik denk dat we die discussie niet in het kader van de woonvisie moeten voeren.

D66 is ongelooflijk blij dat de PvdA heeft aangegeven niet in de groene zoom te willen bouwen, maar de raad heeft de afgelopen zomer het structuurplan vastgesteld, waarin de

afsprake is vastgelegd dat de groene zoom groen zal worden gehouden. Dat heeft helemaal niets met verkiezingsprogramma's te maken, daartoe heeft raad al besloten en dat is ook goed.

Ik dank de raad voor de complimenten, die ik wil teruggeven, omdat ik vind dat de raad vanavond een belangrijk kaderstellend stuk zal vaststellen.

Nogmaals zeg ik tegen mevrouw Van der Molen dat dit stuk nu kan worden vastgesteld, ook al is het nog tot 9 maart in de inspraak. Er zijn tot nu toe geen reacties binnengekomen en omdat er zo'n uitgebreid participatietraject is geweest, verwachten wij dat het goed zal gaan, maar er is nog een mogelijkheid om de woonvisie op onderdelen aan te passen.

De Raad besluit overeenkomstig het voorstel.

Voortzetting van de behandeling van:

21. BESTEDINGEN UPC GELDEN 2006 (Gedrukt stuk nr. 32/Grondel)

De VOORZITTER: Ik wijs u erop dat door de heer Nieuwenburg een nieuw amendement in plaats van amendement 1 is ingediend.

Door de heer Nieuwenburg is het volgende amendement ingediend.

Amendement besteding UPC-gelden Digitaal Praathuis

'De gemeenteraad van Haarlem, bijeen op woensdag 15 februari 2006;

overwegende:

- ☐ dat het college met zeven voorstellen komt voor besteding van UPC-gelden in 2006;
- ☐ dat deze voorstellen goed passen in de daarvoor gestelde criteria voor besteding van deze gelden;
- ☐ dat voor project 6-toegankelijkheidsfonds Cultuurparticipatie een bedrag groot € 25.000,- wordt gereserveerd;
- ☐ dat de gemeenteraad het van belang vindt dat deze gelden in 2006 direct kunnen worden aangewend;
- ☐ dat het college inzake bestedingsvoorstel 6 stelt dat nu nog moet worden onderzocht hoe dit fonds kan worden aangewend;
- ☐ dat de gemeenteraad de afgelopen maanden kennis heeft genomen van het dringende verzoek van Haarlems Dagblad en participanten in Haarlem-Oost om een beperkte gemeentelijke bijdrage om de zgn. Digitale Wijkkrant het komend jaar te continueren;
- ☐ dat dit nu noodzakelijk is omdat zonder deze bijdrage dat niet het geval zal zijn en de Digitale Wijkkrant zal ophouden te bestaan;
- ☐ dat deze krant het afgelopen jaar aantoonbaar waardevol is geweest voor nieuwsuitwisseling in en met de buurten in Haarlem-Oost en het de bedoeling van participanten is dit initiatief te verbreden in de buurten en daarbuiten;
- ☐ dat besteding van deze gelden tevens voldoet aan de daarvoor geldende criteria voor besteding van UPC-gelden;

besluit:

- ☐ het gereserveerde voor project 6 een bedrag groot € 25.000,- te korten tot € 12.500,-;
- ☐ project 6 nogmaals te betrekken bij de bestedingsvoorstellen voor UPC-gelden in 2007 voor een dan nader te bepalen bedrag na onderzoek naar de wijze waarop de toegankelijkheid van culturele activiteiten kan worden bevorderd overeenkomstig

15 februari 2006

107

de beschreven ambities in de cultuurnota 2005-2008 en te bezien of regelingen daarvoor noodzakelijk zijn;

- ☐ de overige € 12.500,- te besteden aan een directe bijdrage aan de Digitale Wijkkrant Haarlem-Oost;
- ☐ de resterende benodigde € 12.500,- voor te financieren uit het totale impulsbudget voor het overgangsjaar 2006;
- ☐ actief meerdere sponsors te werven uit bedrijfsleven, projectontwikkelaars en zorginstellingen die actief zijn in het kader van maatschappelijk ondernemen;
- ☐ een aantal naar oordeel van de wijkraden daartoe geschikte vrijwilligers op te laten leiden tot webmaster, zodat op den duur het project zonder al te veel gemeentelijke bijdrage kan doordraaien;

en gaat over tot de orde van de dag.” (amendement nr. 9)

De VOORZITTER: Ik wil eerst amendement 2 in stemming brengen. Dat is het amendement van de VVD dat over het hele pakket gaat en daarmee het meest vergaande is. Daarna volgt stemming over amendement 9, dat in de plaats is gekomen van amendement 1 van de PvdA en anderen en motie 3 van de SP. Tenslotte zal ik de amendementen 4 en 5 in stemming brengen.

De heer GRONDEL (wethouder): Mijnheer de voorzitter. Ik wil namens het college iets zeggen over het nieuwe amendement 9. Met betrekking tot de laatste twee punten van het besluit in dit amendement moet worden opgemerkt dat ze een advies inhouden aan de initiatiefnemers van de Digitale Wijkkrant en wat daar staat kan niet door het college worden uitgevoerd. De raad besluit hiermee iets ten behoeve van een ander, maar in feite gaat het eerder om een advies en een verzoek aan deze initiatiefnemers dan om een besluit van de raad. Sponsors zoeken is hun taak, evenals het opleiden van vrijwilligers. Dat zijn geen taken van het college. Met die kanttekening heeft het college geen bezwaar tegen dit amendement.

Het door de heer Hagen ingediende amendement 2 wordt bij handopsteken in stemming gebracht en verworpen, waarbij door de fracties van de VVD, Lijst Van Hoeijen en Partij Spaarnestad wordt voorgestemd.

Het door de heer Nieuwenburg c.s. ingediende amendement 9 wordt bij handopsteken in stemming gebracht en aangenomen, waarbij door de fracties van de VVD, HLL, D66, Lijst Raeven, Partij Spaarnestad en CU-SGP wordt tegengestemd.

De heer MARSELJE: Mijnheer de voorzitter. Ons amendement 4 is vervallen, omdat met de aanvaarding van amendement 9 het geld is uitgegeven.

De heer VREUGDENHIL: Hetzelfde geldt voor amendement 5.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de amendementen 4 en 5 zijn ingetrokken.

De Raad besluit overeenkomstig het geamendeerde voorstel.

26. HANDHAVINGSPROGRAMMA 2006 (Gedrukt stuk nr. 35/Pop)

De heer NIEUWENBURG: Mijnheer de voorzitter. Aanvankelijk wilden wij dit punt als hamerstuk met stemverklaring afdoen, maar in de afgelopen week, ook na de beraadslagingen in de commissie ABZ, hebben wij als fractie nog eens gesproken over de

accenten die het college legt. Het handhavingsprogramma zelf is goed doordacht en het is ook goed dat we als raad op deze manier een doorkijk krijgen naar de prioriteiten die in de komende tijd zullen worden gesteld. Daarvoor grote complimenten, want zo werkt het niet in elke stad. Als Partij van de Arbeid-fractie hebben wij hiervoor grote waardering. Zoals wij in de commissie al hebben gezegd, hebben wij als Partij van de Arbeid, gezien uw ambities op het gebied van handhaving in deze collegeperiode, geconstateerd dat u wat afstand neemt van iets dat echt een prioriteit is, namelijk het tegengaan van verloedering en vervuiling van de openbare ruimte. Dit is een integrale prioriteit, maar dat deze prioriteit echt als een beleidsprioriteit en als project wordt opgepakt en actief naar de stad wordt gecommuniceerd, vinden wij te weinig in dit document terug. Daarom dienen wij een motie in, die deze prioriteit nog eens duidelijk onder de aandacht brengt. Ik hoop dat u daarvoor begrip hebt. Wij staan op zichzelf achter de keuzen die zijn gemaakt en wij willen die keuzen ook niet inwisselen, maar ook in het kader van de discussie die wij als raad met het college over het achterstallig onderhoud van de stad hebben gevoerd, zien wij het mede als een taak van de stad zelf zich hiervoor in te zetten en vinden wij dat we als lokaal bestuur veroorzakers van problemen in de openbare ruimte daarop moeten aanspreken.

De heer Marselje zal straks een motie indienen over handhaving na vaststelling van nieuwe bestemmingsplannen, die wij eveneens zullen ondersteunen. Met een bestemmingsplan beschikken we over een goed kader waarbinnen kan worden gehandhaafd. Wij willen als PvdA-fractie dat het college ook daarop accent legt en dit eveneens als handhavingprioriteit opneemt in het Handhavingprogramma 2006.

De heer OASS: U ondersteunt de prioriteiten van het college, maar u wilt daaraan nog enkele prioriteiten toevoegen. Zal dat ook niet meer geld gaan kosten?

De heer NIEUWENBURG: Daarop wil ik straks graag een reactie van de portefeuillehouders horen. Onze inschatting is dat dit niet per definitie het geval hoeft te zijn.

De heer OASS: Maar stel dat het zo is?

De heer NIEUWENBURG: Dan spreken we elkaar nader, maar vooralsnog hebben wij de overtuiging dat dat niet het geval zal zijn.

Door de heer Nieuwenburg is de volgende motie ingediend.

Motie handhavingprogramma

“De gemeenteraad van Haarlem, bijeen op woensdag 15 februari 2006; overwegende:

- ☐ dat het college de gemeenteraad voorstelt bij de vaststelling van het handhavingprogramma 2006 te kiezen voor enkele handhavingprioriteiten: integrale handhaving in de Waarderpolder, handhaving rond evenementen, controle van onderwijsgebouwen op kerstversiering en enkele speerpunten rond bedrijfsvoering bij handhaving;
- ☐ dat deze handhavingprojecten inderdaad herkenbaar zijn, echter niet allemaal recht doen en in verhouding staan tot de prioriteit van het gemeentebestuur in 2002 te kiezen voor integrale handhavingprioriteit openbare ruimte en vervuiling daarvan;

□ dat niet de suggestie mag worden gewekt, dat in het licht van aanpak achterstallig onderhoud in de stad dit geen prioriteit meer verdient, omdat daarbij inzet, betrokkenheid van burgers van belang is en handhaving dus ook noodzakelijk is; besluit:
naast de genoemde projecten de handhaving in de openbare ruimte en vervuiling apart te benoemen tot herkenbaar handhavingproject in 2006 en dit met de stad en inwoners te blijven communiceren;
en gaat over tot de orde van de dag.” (motie nr. 10)

De heer MARSELJE: Mijnheer de voorzitter. In de commissie ABZ hebben we uitvoerig over dit handhavingprogramma gesproken, wat we hier niet moeten overdoen. Tot de punten die zijn overgebleven, behoort onder andere het punt van handhaving in de openbare ruimte, dat zeer terecht door de Partij van de Arbeid ter sprake is gebracht. Het gevoel van veiligheid en zelfs de werkelijke veiligheid in de openbare ruimte hangt in sterke mate samen met de manier, waarop zorg wordt besteed aan het openbaar gebied. Iets anders is dat we geen regels moeten stellen die we niet kunnen of niet willen handhaven. In de commissie heb ik gesteld dat, als we een nieuwe regeling vaststellen, zoals een nieuw bestemmingsplan, tegelijkertijd wetend dat er in het betreffende gebied heel veel aan de hand is, onder andere in de vorm van heel veel illegale bestemmingen, en de burger veel verwacht van het nieuwe bestemmingsplan, een dergelijk gebied op dat moment prioriteit moet krijgen in de handhaving. Hierover heeft D66 een door vrijwel de gehele raad ondertekende motie opgesteld. Alleen de heer De Vries heeft de motie niet ondertekend, wat echter niet wil zeggen dat hij er tegen is. Aan de hand van de beraadslagingen wil hij de motie opnieuw bekijken.

De heer DE VRIES: Dank u wel!

De heer MARSELJE: Ik ben netjes, hoor!

Door de heer Marselje c.s. is de volgende motie ingediend.

Motie handhaving nieuwe bestemmingsplannen

“De raad van de gemeente Haarlem, in vergadering bijeen op woensdag 15 februari 2006; kennis nemende van het raadsstuk ‘Handhavingprogramma 2006’;
van mening dat:

- het stellen van nieuwe regelgeving door de gemeente alleen zinvol is als die regels daarna (kunnen) worden gehandhaafd;
- zij die met nieuwe regelgeving van de gemeente te maken krijgen het recht hebben op duidelijkheid over de (mogelijkheden van) uitvoering ervan;
- dit in hoge mate ook geldt voor nieuwe bestemmingsplannen, zeker daar waar een grote mate van illegale bestemmingen bestaan en bij inwoners door het nieuwe kade hoge verwachtingen zijn gewekt dat dit zal worden aangepakt;

spreekt uit:

- dat handhaving in gebieden met een nieuw bestemmingsplan tot de hoogste prioriteit van het handhavingbeleid behoort in de komende jaren, met name daar waar sprake is van een grote mate van illegale bestemmingsn;
- dat het Handhavingprogramma 2006 in die zin wordt aangepast;

en gaat over tot de orde van de dag.” (motie nr. 11)

De VOORZITTER: Hoewel ik de tekst van de door de heer Nieuwenburg ingediende motie nog niet ken, durf ik al bijna te zeggen dat ik er volledig achter sta, ook gezien de

discussie die we in de commissie hierover hebben gevoerd. U wilt op het aspect van handhaving in de openbare ruimte meer accent zien gelegd. Wij zeggen dat we daarmee al bezig zijn en ermee doorgaan, maar als u dat op deze manier nog eens wilt onderstrepen, ben ik daar blij mee, omdat dit echt ook een prioriteit van het college is en onze aanpak op dit punt in de stad blijkt te werken. Ik adviseer de raad dan ook aan deze motie te ondersteunen, omdat het college haar heel graag uitvoert.

Mevrouw RIETDIJK (wethouder): Mijnheer de voorzitter. Op illegaal bouwen kan altijd worden gehandhaafd, daarvoor hebben we geen bestemmingsplan nodig, en met een nieuw bestemmingsplan kunnen we niet wat eerder is vergund ongedaan maken, ook niet als het niet in het nieuwe bestemmingsplan blijkt te passen. Het komt dus voor dat hetgeen in het verleden is vergund op grond van een nieuw bestemmingsplan voor het betreffende gebied in het vervolg niet meer vergund zal worden.

De heer MARSELJE: Daarover gaat onze motie niet, die motie gaat over bestemmingen die al illegaal zijn voordat het nieuwe bestemmingsplan ingaat en niet over dingen die vergund zijn of die op basis van gewoonterecht niet meer kunnen worden teruggedraaid.

Mevrouw RIETDIJK (wethouder): Ik ben het met u eens dat een nieuw bestemmingsplan aanleiding kan zijn nog eens heel goed naar het gebied te kijken. We hebben nu voor wat betreft ruimtelijke handhaving gekozen voor een projectmatige aanpak, die blijkt te werken. Ik denk dat we hetgeen waar in de motie om wordt gevraagd, daarin zullen moeten inpassen en we per bestemmingsplan zullen moeten bekijken waar handhaving het hardst nodig is. Ik kan me voorstellen dat dit bijvoorbeeld in Bos en Vaart na de vaststelling van het bestemmingsplan heel wat minder nodig is dan...

De heer MARSELJE: U kent de tekst van de motie nog niet en daarom wil ik even opmerken dat in de motie een bepaalde volgorde wordt gesuggereerd, namelijk: gebieden waarvoor een nieuw bestemmingsplan wordt vastgesteld en sprake is van een grote mate van illegale bestemmingen.

Mevrouw RIETDIJK (wethouder): Ik deel uw intentie, maar ik kan niet zomaar uw uitspraak omarmen dat bij de vaststelling van nieuwe bestemmingsplannen altijd sprake is van gebieden met een grote mate van illegale situaties. Dat wordt projectmatig onderzocht en dan blijkt het soms mee te vallen, zoals we al in een aantal gebieden hebben kunnen vaststellen.

De heer MARSELJE: Dan geldt de motie voor zo'n gebied niet, maar dat is uitvoering en die laten wij graag aan het college over. Wij stellen het kader, het college zorgt voor de uitvoering.

Mevrouw RIETDIJK (wethouder): De intentie wordt door mij onderschreven.

De VOORZITTER: Het gaat bij dit punt over de prioritering van handhaving. Het simpele feit dat een nieuw bestemmingsplan wordt vastgesteld, houdt op zich geen prioritering in van een gebied waarin heel sterk moet worden gehandhaafd, maar heeft te maken met andere dingen. Wel is de vaststelling van een nieuw bestemmingsplan een interessant moment, omdat dan met een schone lei wordt begonnen en vervolgens moet worden geprobeerd de situatie goed bij te houden. We kunnen echter niet zonder meer stellen dat gebieden waarvoor een nieuw bestemmingsplan wordt vastgesteld voortaan

voorgaan, ook ten opzichte van situaties die veel erger zijn, maar toevallig in een gebied met een eerder vastgesteld bestemmingsplan liggen.

De heer MARSELJE: Ook daarmee zijn wij het eens en ook daarin voorziet de tekst van de motie.

De VOORZITTER: Dan zijn mevrouw Rietdijk en ik het helemaal met u eens en denk ik dat met uw motie goed te werken valt, al hebben wij de tekst nog niet gezien. Het zou wat slordig zijn te stemmen over moties die u nog niet in uw bezit hebt. We zullen de besluitvorming over dit punt even uitstellen.

HAMERSTUKKEN MET STEMVERKLARING

27. BELEIDSKADERS EN UITGANGSPUNTEN HERZIENING CONVENANT GEMEENTE EN CORPORATIES (Gedrukt stuk nr. 42/Rietdijk)

De Raad besluit overeenkomstig het voorstel.

9. PROTOCOL ACTIEVE INFORMATIEPLICHT (Gedrukt stuk nr. 36/Pop)

De heer CATSMAN: Mijnheer de voorzitter. In de commissie ABZ hebben we er al even over gesproken dat, als de raad een bestemmingsplan vaststelt, het college de bevoegdheid heeft met toepassing van artikel 19 daarvan ontheffing te verlenen. Dat betekent in feite dat het college iets kan regelen zonder dat daartoe door de raad is besloten, terwijl de raad met het vaststellen van een bestemmingsplan toch een kader heeft gesteld. Wij hebben bij de Vereniging van Nederlandse Gemeenten nog eens nagevraagd hoe dit zit. Volgens de Wet Ruimtelijke Ordening is er een drietal ontheffingsmogelijkheden: een zware, een middelzware en een lichte. De zware zou volgens de Vereniging van Nederlandse Gemeenten een bevoegdheid zijn van de raad, terwijl de middelzware en de lichte een bevoegdheid van het college zijn. Wij hebben begrepen dat het aan de raad is vast te stellen waar de grens ligt tussen een zware en een middelzware ontheffing en dat punt willen wij in de volgende raadsperiode aan de orde stellen.

De VOORZITTER: Op een stemverklaring wordt niet gereageerd, maar ik verwijs even naar de discussie die in de commissie over dit punt is gevoerd, waarbij is medegedeeld dat er een eerder in deze periode verschenen notitie ligt waarin dit punt is uitgewerkt. Mede aan de hand daarvan kan met de nieuwe gemeenteraad worden bekeken hoe we dat zullen interpreteren.

De Raad besluit overeenkomstig het voorstel.

INTERPELLATIE VAN DE FRACTIE VAN DE VVD INZAKE VOORNEMEN VERKOOP SCHILDERIJEN FRANS HALS MUSEUM

De heer LANTINK: Mijnheer de voorzitter. Van interpellaties moet je gebruik maken voor ernstige feiten en de VVD maakt dan ook altijd zeer spaarzaam gebruik van dit middel, maar ernstige feiten liggen nu wat ons betreft in drievoud voor. Ten eerste is naar onze opvatting de informatieplicht aan de raad geschonden. Ik zal daarop terugkomen.

Ten tweede vinden wij het een ernstig feit dat het depot van het Frans Hals Museum, al heel lang onderwerp van discussie, niet is gerealiseerd. Het gaat ons ook zeer aan het hart dat het Frans Hals Museum de risee van de museumwereld lijkt te worden. Men had zich vooraf moeten realiseren dat de omstreden verkoop van kunst niet kan worden gebruikt voor hardware als een depot. Verkoop van kunst is wel mogelijk ten behoeve van restauratie en andere zaken betreffende collectie.

Nu dreigt verlies van de registratie, wat wij een heel ernstig punt vinden. Het Frans Hals Museum is geen eiland, maar opereert in een internationaal web. Verlies van de registratie zal grote problemen kunnen opleveren voor internationale tentoonstellingen en voor verzekeringen. Dat laatste is voor het Frans Hals Museum toch al een moeilijk punt, gezien de inbraken van een aantal jaren geleden.

We zijn in dit dossier weer in een impasse verzeild geraakt. Het moet mij van het hart dat de wethouder van cultuur zeker talenten heeft, maar helaas ook het talent om bestuurlijke processen te laten verzanden. Het woord “moeras” komt in dit verband naar boven. Ik wijs op de UPC-affaire, maar ook op het vervolg van de Cultuurnota. We hebben in de afgelopen vergadering van de commissie Cultuur een historisch moment meegemaakt, in die zin dat het stuk over de subsidiëring van amateurkunst, dat al in de inspraak was gegaan, door de hele commissie is afgewezen en opnieuw moet worden geschreven. Wij vinden ook de PR rond dit hele dossier rampzalig. Keer op keer hebben de media de regie gevoerd, wat tot het laatste moment, tot het afbreken van de onderhandelingen met het Rijksmuseum, is doorgegaan.

Ik wil onze vragen kort toelichten.

Vraag 1 gaat over een naar onze mening ernstig feit. Afgelopen vrijdagmiddag, toen we in de commissie Cultuur twee uur vergaderden over een voornemen tot verkoop - wat dat betreft was het college al op zijn schreden teruggekeerd -, had het Rijksmuseum het college al gemeld dat de onderhandelingen waren afgebroken. Ik vind het een verbijsterend feit dat het college de commissie daarvan toen niet op de hoogte heeft gesteld en roep het college daarvoor ter verantwoording.

Vraag 2 stellen wij omdat wij hebben begrepen dat de museumregistratie aanvankelijk voorwaardelijk was en in 2004 is verleend onder de belofte dat het nieuwe depot zou worden gerealiseerd. Waarom heeft het college ons dat niet medegedeeld?

Vraag 3 gaat over het punt van de schenkingen. Het is sowieso niet ethisch werken die zijn geschonken door te verkopen. Realiseert u zich dat het eventueel in de toekomst doen van schenkingen aan het Frans Hals Museum hierdoor ernstig wordt bedreigd?

Voor wat betreft het schilderij van West getuigt het naar onze opvatting van niet meer dan fatsoen dit schilderij terug te geven aan de erven. Het college heeft maanden de tijd gehad om te onderzoeken of er überhaupt sprake was van een schenking. Ik heb al eerder gewezen op de internationale discussie over het verkrijgen van kunst in oorlogsomstandigheden. Ik viel dan ook van mijn stoel van verbazing toen het college zelfs aankwam met de optie van bewaarloon voor dit schilderij, dat waarschijnlijk ook nog beschadigd is als gevolg van slecht beheer.

Onder punt 3 stel ik ook een vraag over de Sweerts. Het is naar mijn mening onmogelijk dit schilderij nog aan publieke musea in Nederland en België te verkopen. Graag ook daarop uw reactie.

Vraag 4 luidt wat het college gaat doen om de schade aan het imago van Haarlem en het Frans Hals Museum te herstellen. Je kunt over deze zaak van mening verschillen, maar ik wil de raad en het college voorhouden dat in ieder geval imagoschade is opgetreden.

Vraag 5 gaat over het feit dat de wethouder in de media heeft geroepen dat wordt teruggegaan naar plan B. Ons is trouwens nog steeds niet officieel medegedeeld dat de onderhandelingen met het Rijksmuseum zijn afgebroken. Dat ze zijn afgebroken, kan ik u overigens verzekeren. Beseft u wat voor rampkoers u nu inzet? U weet dat de

staatssecretaris het besluit kan vernietigen. Alle ellende die we al aan publiciteit hebben gekend, zal gewoon z'n voortgang vinden.

Vraag 6 tenslotte is of u wel een echt plan B hebt. Het moge duidelijk zijn dat we genooddakt zijn alternatieve financiering te vinden.

Ik wil het in eerste termijn hierbij laten, met de aankondiging dat ik na de beantwoording door de wethouder een korte schorsing wil, om met mijn fractie te overwegen of we nog een vierde motie indienen na de drie ik nu indien. De eerste motie, die zich uitspreekt tegen verkoop van het schilderij van Sweerts, is naast de VVD ondertekend door Partij Spaarnestad, Haarlem Liberaal Lokaal en mevrouw Raeven. De tweede motie, over teruggave van het schilderij van West, is mede ondertekend door de heer Vreugdenhil, mevrouw Raeven, Haarlem Liberaal Lokaal en Partij Spaarnestad, en de derde motie, over het depot van het Frans Hals Museum, dienen wij samen met de SP in. Ook deze motie is mede ondertekend door Partij Spaarnestad, Haarlem Liberaal Lokaal en mevrouw Raeven.

Door de heer Lantink c.s. zijn de volgende moties ingediend.

Motie geen verkoop Sweerts

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 15 februari 2006, sprekende over het voornemen tot verkoop van twee schilderijen uit de collectie van het FHMuseum, waaronder het schilderij “De Academie” van Michael Sweerts, voor de financiering van een nieuw depot;

overwegende dat het schilderij van Sweerts tot de topstukken uit de collectie van het FHM behoort en voor het Nederlandse culturele erfgoed behouden dient te worden; overwegende voorts dat verkoop ter financiering van een nieuw depot in strijd is met de museale Leidraad en het beleid van de staatssecretaris van Cultuur en dat verkoop aan musea in Nederland en België op die gronden al uitgesloten is;

draagt het college op het voornemen tot verkoop van het schilderij van Sweerts te staken en een zorgvuldig “ontzamelbeleid” te ontwikkelen van het FHM met respect voor de collectie en museale gedragsregels;

en gaat over tot de orde van de dag.” (motie nr. 12)

Motie teruggave schilderij van West

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 15 februari 2006, sprekende over het voornemen tot verkoop van twee schilderijen uit de collectie van het FHMuseum, waaronder het schilderij “Phaëton vraagt zijn vader Helios de zonnwagen te leen” van Benjamin West;

overwegende dat de verkrijging van kunstwerken in de periode rond de Tweede Wereldoorlog (1939-1947) internationaal verhevigd ter discussie staat; constaterende dat de verkrijging van het schilderij ten tijde van de Tweede Wereldoorlog door de moeilijke oorlogsomstandigheden vele vragen oproept en de gemeente Haarlem niet onomstotelijk heeft kunnen vaststellen dat het hier zelfs om een schenking gaat; draagt het college op om het schilderij van Benjamin West aan de erven van mevr.

Guépin-van der Niepoort onverwijld terug te geven; en gaat over tot de orde van de dag.” (motie nr. 13)

Motie depot FHM

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 15 februari 2006, sprekende over het voornemen tot verkoop van twee schilderijen uit de collectie van het FHMuseum voor de financiering van een nieuw depot;

overwegende dat een nieuw depot dringend noodzakelijk is, alleen al gezien de financiële waarde die de collectie in het depot vertegenwoordigt;
constaterende dat het omstreden voornemen tot verkoop de realisatie van het depot ernstig heeft vertraagd en de realisatie van het depot nog steeds niet in zicht is en de mogelijkheden van extra fondsen nog niet ten volle onderzocht zijn;
constaterende voorts dat bij de (her)huisvesting van de gemeente financiële en praktische mogelijkheden zijn de realisatie van het depot te betrekken;
draagt het college op zo spoedig mogelijk externe fondsen te werven voor de realisatie van het depot en de realisatie van het depot te betrekken bij de (her)huisvesting van de gemeente;
en gaat over tot de orde van de dag.” (motie nr. 14)

De heer GRONDEL (wethouder): Mijnheer de voorzitter. Zoals verwacht toen wij in de commissie bespraken of wij deze weg zouden opgaan, is dit een onderwerp waarover de emoties hoog opblazen. Dat hebben wij met elkaar besproken en dat is ook gebeurd. Het lijkt mij dan ook goed heel zakelijk te zijn - ik waardeer overigens de terughoudendheid van de VVD bij dit punt - over waar we nu zijn en daarbij de positie van de gemeente en het Frans Hals Museum, en geen andere zaken, voorop te stellen. Ook wil ik in dit interpellatiedebat een heel scherp onderscheid te maken tussen enerzijds de vraag of de koers, die het college op verzoek van de raad en met instemming van de commissie heeft ingezet om de mogelijkheid van verkoop te verkennen, een goede is en anderzijds de punten die in de vraagstelling worden aangeraakt rondom de vraag of de gemeenteraad voldoende is geïnformeerd, omdat ik denk dat een en ander anders in de discussie nogal door elkaar zal gaan lopen.

Met de ingeslagen koers om de mogelijkheid van verkoop te verkennen, is de vragensteller het duidelijk niet eens. Hij heeft dat indertijd ook heel nadrukkelijk laten blijken in de commissie, waar dat echter geen meerderheidsstandpunt was. De ingezette lijn is gebaseerd op een motie die in de zomer van 2003 is aangenomen, is aangekondigd in een notitie in de commissie Cultuur in de zomer van 2005 en in de commissie is besproken in het najaar van 2005, waarbij de meerderheid van de commissie heeft uitgesproken dat we deze weg zouden kunnen verkennen. Ik stel voor dat we dat debat gewoon stallen. U kunt daarover moties indienen, maar ik moet de meerderheid van de raad die destijds het college steunde sterk afraden in een tussentijdse situatie, waarin u informatie krijgt maar nog lang geen eindoordeel kan worden geveld, te besluiten hiermee te stoppen. Het is aan de raad daarover te beslissen, maar ik houd u voor dat dit ernstig zou afwijken van een keuze die eerder is gemaakt en werd gedragen.

Wat het punt van de registratie betreft, betreur ik ernstig dat ik afgelopen vrijdagmiddag ziek was. Ik werd weliswaar zeer adequaat vervangen, maar wel door wethouders die op dat moment niet alle details konden kennen. Over de informatie van het Rijksmuseum wil ik in algemene zin twee dingen zeggen en daarna zal ik de vragen afpellen.

De heer Lantink heeft gevraagd waarom ik nooit eerder heb gemeld dat de registratie voorwaardelijk was. Ik denk dat dit geen feit zou hebben toegevoegd aan de urgentie die wij allen voelen voor wat betreft het zorgen voor een depot. U hebt de brief gekregen van mevrouw Lokin, die wij hebben gevraagd nog wat nader toe te lichten hoe de zaken liggen. Zoals uit deze brief blijkt en ook is bevestigd, kan men op geen enkele manier de registratie intrekken als wij een schilderij verkopen - overigens gaat de museumvereniging daar niet over, maar een aanpalende Stichting Registratie -, maar wel kan men de registratie intrekken als we geen depot hebben. We hebben de registratie indertijd dan ook gekregen omdat we aan de realisering van een depot werkten. Vanmorgen hebben we in de krant kunnen lezen dat vrij veel musea een probleem hebben

met hun depot, dus als men die koers zou inslaan, zouden er interessante dingen gebeuren.

Is het een heel erge ramp als we de registratie verliezen? Dan ontstaat een niet gezellige situatie, maar de registratie is niet bedacht voor musea als het Frans Hals. Die is bedacht voor musea als bijvoorbeeld het Bijbels Museum of het Klokkenmuseum op de Veluwe. Daarbij gaat het om onduidelijke situaties waarbij je je moet afvragen of ze als een echt museum zijn aan te merken dat je als zodanig serieus moet nemen, waaraan je subsidies kunt verlenen en waaraan je spullen kunt uitlenen. Er is een discussie gaande over opwaardering tot een feitelijke accreditatie, maar daarvan is nog lang geen sprake. Het is bijvoorbeeld absoluut onjuist dat, zoals wel eens in de media is gesuggereerd, subsidies niet meer aan het Frans Hals Museum worden verleend als de registratie wegvalt. In de discussie daarover spelen adviezen en andere zaken een rol, waarbinnen musea hun eigen netwerken hebben. Mijn antwoord op de vraag waarom ik de voorwaardelijke registratie nooit eerder heb gemeld, is dus dat dit naar mijn mening nooit een extra argument had kunnen zijn, omdat we allang weten dat we een goed depot moeten hebben. Voor ons als goede huisvaders is dit, zoals we vaak tegen elkaar hebben gezegd, een buitengewoon akelige situatie, waarin we inmiddels al zo'n vijftien jaar zitten. Ik sprak vanmorgen een oud-wethouder die elf jaar geleden al in het college aankaatte dat er iets aan het depot van het Frans Hals Museum moest worden gedaan. Dit is een verantwoordelijkheid die we met elkaar delen, want we hebben dit debat al meerdere malen met elkaar gevoerd en deze zaak in de orde en volgorde der dingen steeds weer even verschoven. De weg die we zijn ingeslagen was dan ook, nogmaals herhaald, een noodgreep, om te proberen dit probleem geforceerd eerder op te lossen dan wanneer we in het investeringsplan hiervoor het volledige bedrag vrij kunnen krijgen.

Dan de vraag waarom het college afgelopen vrijdagmiddag niet heeft gemeld dat de onderhandelingen met het Rijksmuseum zijn afgebroken. De onderhandelingen zijn echter niet afgebroken, het Rijksmuseum heeft een conclusie bereikt over een intentieverklaring die wij samen hadden opgesteld, namelijk de conclusie dat niet zal worden voorgesteld het aankoopfonds te benaderen, maar dat is ons nog niet formeel gemeld. Ik had donderdagochtend Ronald de Leeuw aan de lijn en heb hem, gehoord wat hij overwoog, voorgesteld alvorens een definitieve conclusie te trekken eerst nog te overleggen met het ministerie, omdat wij samen hadden geconstateerd dat het in deze situatie noodzakelijk is iets te doen. Zijn antwoord was dat hij daarover zou nadenken, maar inmiddels blijkt er een mailtje van een medewerker te zijn binnengekomen, dat ik pas maandag heb gezien, met de mededeling dat men een conclusie heeft getrokken en een brief zal schrijven, alsmede de vraag met elkaar over de publiciteit te spreken. Dat vervolgens hier en daar mensen zich kennelijk niet aan afspraken houden, wat in deze kwestie wel vaker speelt, en meteen de media hebben ingelicht over dingen die in ontwikkeling zijn, kan het college niet worden verweten.

Voorts iets over de status van de bespreking van afgelopen vrijdagmiddag. Het ging daarbij helemaal niet over een voornemen van het college werken te verkopen. Wij hebben met u afgesproken dat u een afgewogen stuk zult krijgen waarin we de informatie op een rij zullen zetten, met de voor- en nadelen van de verschillende scenario's, op basis waarvan de raad kan beslissen. Vrijdagmiddag is een tussenstand gegeven, die gebaseerd was op de situatie van een dag of tien daarvoor, want zo ligt dat met stukken die naar de commissies gaan. Overigens heeft mijn collega Divendal, die had begrepen dat er inmiddels iets in de krant stond, volgens zijn woorden in de commissie letterlijk gezegd: "Het Rijksmuseum kiest in dit onderhandelingsproces zo zijn eigen weg, onder andere via de media, en dat zou vandaag ook wel weer eens kunnen blijken." Het feit dat dit op dat moment speelde, is u dus gemeld. Ik ben van mening dat het college zijn best doet de raad op dit punt te blijven bijpraten. Ik herhaal dat u geen beslissing is voorgelegd zonder

dat u over de volledige informatie beschikte, omdat u helemaal geen beslissing is voorgelegd. Wij houden u op de hoogte van een voortgaand traject en vinden dat we op dit moment nog niet zo ver zijn dat wij u een voorstel kunnen voorleggen.

Dan zal ik nu ingaan op de vragen.

De eerste vraag, waarom het college de commissie niet op de hoogte heeft gesteld, heb ik inmiddels beantwoord.

De tweede vraag, over de registratie, meen ik in mijn algemene inleiding al beantwoord te hebben.

Vraag 3, waarom het college geen rekening heeft gehouden met het feit dat het bij beide schilderijen om een schenking gaat, hoort volgens mij bij het eerste deel van de discussie, namelijk de discussie over de vraag of we überhaupt deze weg op willen. Dit aspect is uitgebreid aan de orde geweest in de vertrouwelijke stukken, die daarna dankzij het lekken niet meer zo vertrouwelijk waren. Wij hebben dat aspect juist wel bewust meegewogen. Er is een ernstige fout gemaakt bij het onderzoek naar de nabestaanden van mevrouw Guépin, wat eveneens uitgebreid is besproken. Daarvoor zijn excuses aangeboden, wat ook erg nodig was, en inmiddels hebben we met deze familie een heel net traject opgezet voor de wijze waarop we verder zullen gaan. Ik kan u melden dat de stadsadvocaat bijna zijn conclusies heeft afgerond, die wij aan de familie zullen melden. Het verbaast mij erg dat de heer Lantink al concludeert dat op geen enkele wijze kan worden aangetoond dat het in dat geval om een schenking gaat, omdat onze stadsadvocaat daarover heel anders denkt. Dat kan ik u alvast verklappen. Verder kan ik melden dat het idee van bewaarloon niet van het college komt, maar van de familie Guépin.

Vervolgens vraag 4, die gaat over schade die aan het Frans Hals Museum is toegebracht, maar mijns inziens in eerste instantie aan de gemeente. Als iemand te kijk staat is dat de gemeente Haarlem, die niet in staat is bedragen uit te trekken voor een depot. Dat is juist, dat weten we allemaal en daarover voelen we ons ook erg belazerd. Hetzelfde geldt voor nog veel meer achterstallig onderhoud in deze stad, waarover eerder vandaag al is gesproken. Dat zorgt voor imagoschade voor de gemeente, maar het Frans Hals Museum lijdt geen imagoschade. Voor iedereen is duidelijk dat men dit punt in ieder geval goed op de agenda heeft gekregen.

Een heel belangrijk element is voorts - we hebben daarover nog met mevrouw Lokin en anderen gesproken - dat een discussie gaande is over de vraag of het überhaupt mogelijk is schilderijen te verkopen voor niet alleen actieve conservering, zoals het in het jargon heet, namelijk een schilderij dat beschimmeld is weer schoonmaken, maar ook voor passieve conservering, namelijk voorkomen dat het gaat schimmelen. Deze discussie wordt op de agenda gezet van de organisaties die zich hiermee bezig houden, waaronder de Museale Gedragscodecommissie, omdat die discussie op dit moment leeft, niet alleen door ons, maar wel mede door ons. Het is een reële discussie en wij vinden dat we het recht hebben die te voeren. Als die discussie tot conclusies leidt, zullen wij als college en u als raad die conclusies moeten meewegen in onze uiteindelijke afweging met betrekking tot de vraag of, en zo ja onder welke condities, deze schilderijen eventueel zullen worden verkocht. Als je je nek uitsteekt, krijg je altijd tegenwind, maar als je dat op een integere manier probeert te doen, lijdt dat niet altijd tot imagoschade.

Over de noodzaak van het realiseren van een depot zijn we het allemaal met elkaar eens. Plan B houdt in dat wij, zoals ik in de media heb gezegd, hebben ingezet op verkoop. De commissie heeft gevraagd dit proces zo mogelijk in een openbare situatie te laten verlopen en wij onderzoeken of dat kan. De staatssecretaris heeft ons verzocht nog één keer te verkennen of verkoop aan het Rijksmuseum mogelijk is, wat wij hebben gedaan. Dat spoor lijkt vast te lopen, maar wij willen nog één keer met de staatssecretaris over de consequenties daarvan spreken. Plan B bestaat nog steeds en plan C is natuurlijk dat we,

als het benodigde geld ooit in de gemeentebegroting kan worden gevonden, het depot gewoon op reguliere wijze zullen financieren. Dat lijkt mij glashelder. Ik meen hiermee de vragen te hebben beantwoord.

De heer LANTINK: Ik verzoek u om een korte schorsing, mijnheer de voorzitter.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

Schorsing

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer LANTINK: Mijnheer de voorzitter. De wethouder heeft letterlijk gezegd dat het geen gezellige situatie is als we de registratie verliezen, maar ik denk dat dan een heel ernstige situatie ontstaat. Het Frans Hals Museum heeft de laatste jaren met succes internationale tentoonstellingen van oude kunst georganiseerd, waarvoor bereidheid van andere musea nodig is. Naar dit element wordt echt met argusogen gekeken, ook in het buitenland. Wat de wethouder hierover heeft gezegd, deel ik dan ook niet.

Heel belangrijke informatie die de wethouder nu aan de raad heeft gegeven, is dat de stadsadvocaat zich bezighoudt met de kwestie van het schilderij van West. Wat ons betreft is dit ook een morele kwestie. Als over de verkrijging van een stuk in oorlogstijd zoveel onduidelijkheid bestaat, is teruggeven aan de erven de enige optie. Dat lijkt ons de enige weg die over is, maar het college laat die weg in zijn stuk slechts als een heel kleine optie open.

Iets anders vind ik nog veel ernstiger, mijn verzoek om schorsing hield met name daarmee verband. Ik ga u vertellen wat mijn informatie is en, omdat het om een ernstig punt gaat, kan ik mij voorstellen dat naar aanleiding daarvan aan het eind van de vragenronde nog een schorsing zal worden gehouden, zodat ook de andere partijen deze informatie op zich kunnen laten inwerken. Gelezen hetgeen over deze kwestie in de krant stond, heb ik afgelopen maandag met het Rijksmuseum gebeld, omdat ik dat eerst wilde verifiëren voordat ik daarover zelf in de media dingen zou gaan zeggen. Mij is door bevoegde instanties van het Rijksmuseum - ik noem geen namen, maar ik heb dat echt gecheckt - gemeld dat er donderdagmiddag contact is geweest met de ambtenaar die het dossier behandelt, waarbij klip en klaar is gezegd dat de onderhandelingen zijn afgebroken. Daarvan mocht ik uitgaan. De wethouder zegt hierover nu opeens iets ingewikkelds en de heer Divendal, die hem afgelopen vrijdag in de commissie verving, heb ik horen zeggen dat het Rijksmuseum zo zijn eigen weg kiest, wat bij mij nog meer vragen oproept. Het kan toch niet zo zijn dat dergelijke informatie ons niet wordt medegedeeld? De desbetreffende ambtenaar was fysiek aanwezig bij de vergadering van de commissie Cultuur. Het is voor mij een groot raadsel hoe dit kan en ik wil hierover dan ook een uitleg van de wethouder horen, waarna ik nogmaals schorsing wil.

De heer OASS: Hebt u dit allemaal op papier, mijnheer Lantink?

De heer LANTINK: Volgens mij is het tijdens een interpellatie niet gebruikelijk elkaar te interromperen.

Ik zeg gewoon eerlijk wat ik heb gehoord en wat ik heel vervreemdend vind. We hebben vrijdagmiddag twee uur lang gesproken over een stuk waarin de optie met het Rijksmuseum open stond. Het college is toen heel nadrukkelijk gevraagd of het nog geduld had. Er is natuurlijk sprake van een heel ander scenario nu blijkt dat het Rijksmuseum de onderhandelingen op dat moment al had afgebroken. Het kan zo zijn dat

er nog geen formele brief ligt, maar dit is wel of de een of andere manier formeel aan het college medegedeeld en het is de doornormaalste zaak van de wereld dat het college in een discussie over dit onderwerp in de commissie Cultuur hiervan mededeling doet. Het is voor mij echt een raadsel waarom dat niet is gebeurd en ik vind dit ook een heel ernstig punt. Daarom wil ik het college nog een mogelijkheid geven om dit op te helderen en wil ik straks een schorsing om de reactie van de wethouder te wegen.

Verder heb ik begrepen dat het Haarlems Dagblad al wel over deze informatie beschikte, wat weer een typisch voorbeeld is van iets dat de raad later weet dan de media. Wat dat betreft ontwikkelt zich een soort patroon.

Ik vind het ook niet buitengewoon chic van het college te stellen dat het Rijksmuseum zo zijn eigen weg zoekt. Daarmee wordt een sneer uitgedeeld aan een museum dat echt zijn best heeft gedaan om werkelijk zijn nek uit te steken. Naar mijn mening zijn we op die manier niet goed bezig en is ook dit weer iets dat valt onder het hoofdstuk imagoschade, waarover ik eerder sprak.

De heer DE LANGE: Mijnheer de voorzitter. Voordat we met de tweede ronde beginnen, wil ik graag een reactie van het college horen op wat de heer Lantink nu heeft gedeputeerd.

De heer MARSELJE: Dat steun ik.

De heer GRONDEL (wethouder): Mijnheer de voorzitter. Het is curieus hoe informatie kan lopen. Zoals ik heb verteld, heb ik zelf afgelopen donderdagmorgen gebeld met de directeur van het Rijksmuseum, die mij mededeelde dat men overwoog van aankoop af te zien. Ik heb in reactie daarop gevraagd, alvorens daartoe definitief zou worden besluiten, eerst nog eens samen naar het ministerie te gaan. Op dat moment was dus nog niet definitief besloten niet tot verkoop over te gaan. Die middag is, heb ik achteraf begrepen, een mailtje naar ons gestuurd - er was geen sprake van telefonisch contact, want de betreffende ambtenaar was er toen niet -, waarin staat: "Wij komen tot de conclusie..." en: "Wij komen daar in een brief op terug". Dat waren twee aparte berichten, die mij op dat moment niet hebben bereikt en ook niet bij de heer Divendal terecht zijn gekomen, omdat de betreffende ambtenaar pas vlak voor de commissievergadering terug was. Dat was dus geen echt heel harde communicatie. Afgelopen vrijdagmiddag was in de commissie een notitie aan de orde waarin stond dat we nog aan het onderhandelen zijn, een notitie die niet de bedoeling had een raadsbesluit uit te lokken, maar waarmee u alleen op de hoogte werd gesteld van de voortgang. Vindt u dat elke oprisping in de communicatie, waarbij van heel veel gevoeligheden sprake is, moet worden gemeld? Dat is een afweging, maar omdat ik ziek was...

De heer LANTINK: U kunt dat toch geen oprisping noemen!

De heer GRONDEL (wethouder): Met alle respect, wij hebben met het Rijksmuseum – overigens waardeer ik het buitengewoon waardeer dat men daar de nek heeft uitgestoken – op een aantal manieren contact gehad. Ik wil graag een door het Rijksmuseum geschreven brief zien, ook in reactie op mijn vraag nog eens samen te overleggen die ik bij het telefonisch contact van afgelopen donderdagmorgen met de directeur van het Rijksmuseum heb gesteld, voordat ik zeg dat de onderhandelingen daadwerkelijk zijn afgebroken. Ik snap niet waarom de heer Lantink hier zo'n ongelooflijk punt van maakt. Voor mij is het enige punt van irritatie de manier waarop de media door het Rijksmuseum worden ingelicht. Hoewel in de brief van het Rijksmuseum letterlijk staat dat we misschien nog even moeten overleggen over de wijze waarop we met de pers zullen

omgaan, wordt tegen een krant die het Rijksmuseum belt onmiddellijk gezegd dat de onderhandelingen zijn afgebroken, vóórdat wij dat weten! Daaraan kan ik echt niets doen, hoor. Als de krant iets van het Rijksmuseum te horen krijgt dat mij nog niet is medegedeeld, moet u als raad niet verbaasd zijn dat u het nog niet weet.

De heer LANTINK: Dan speelt u stommetje in de commissie, wilt u zeggen.

De heer GRONDEL (wethouder): Ik was er niet, dus ik heb niets gedaan, maar de heer Divendal heeft...

De heer LANTINK: Het college speelde stommetje.

De heer GRONDEL (wethouder): Je kunt hier een enorm nummer van maken, maar het ging afgelopen vrijdagmiddag om niet meer dan tussentijdse informatie en het college heeft het recht zich even te bezinnen op een situatie die nog niet finaal is geworden. Het spijt me, maar ik heb niet het gevoel dat er iets verkeerd is gegaan in de actieve informatieplicht. Als u echt van dag tot dag alles wilt weten wat er rondom onderhandelingen speelt, wens ik u veel sterkte, want dat gaat op en neer en heen en weer. Daarbij proberen wij steeds weer de goede dingen te doen. Wat mij betreft hebt u hiermee echt geen punt.

De heer DE LANGE: Mijnheer de voorzitter. Van de kant van de VVD is opgemerkt dat sprake is van imagoschade die, als ik de heer Lantink goed begrijp, naar zijn mening vooral is veroorzaakt door het college, in casu de wethouder. Het betoog van de wethouder naar aanleiding van de interpellatie van de VVD goed beluisterd hebbend, komt bij mij echter de vraag op wie hier nu eigenlijk verantwoordelijk is voor imagoschade. Ik heb het donkerbruine vermoeden dat ik richting de VVD moet kijken als het om dit dossier gaat, omdat ik het idee heb dat het college met de uitspraken die de raad hierover eerder heeft gedaan te goeder trouw aan de slag is gegaan. Dat dit dossier moeilijk is, is duidelijk en dat hierbij emoties spelen is evenzeer duidelijk.

Ik grijp even terug naar de opmerkingen die in de afgelopen commissievergadering zijn gemaakt door de voorzitter van de Museumvereniging, in het dagelijks leven directeur van het Gemeentemuseum Delft, die in de commissie insprak ter toelichting van de brief van de Museumvereniging van december 2005. Uit die toelichting kwam het beeld naar voren dat hetgeen de gemeente Haarlem zich voorneemt niet ethisch zou zijn volgens de normen van de Museumvereniging, waarbij werd gedreigd met intrekken van de registratie, moeilijkheden in verband met verzekeringen en dergelijke. De brief zelf is evenwel een stuk genuanceerder en ik denk dat we het maar bij die brief moeten houden, waarin ook wordt gezegd dat in de museumwereld nog heftig wordt gediscussieerd over de wijze waarop moet worden gehandeld met verkoop van schilderijen en de opbrengst daarvan. Wat mij betreft kan het overigens nooit zo zijn dat een particuliere vereniging zich een oordeel aanmeet over hetgeen wij als gemeentebestuur, verantwoordelijkheid dragend voor dit museum zoals het rijk verantwoordelijkheid draagt voor het Rijksmuseum, in dezen beslissen. Wij zijn zeer wel in staat op grond van een belangenafweging te bepalen welk cultuurbeleid en museumbeleid wij willen voeren, hoe wij met een en ander zorgvuldig kunnen omgaan en hoe wij aan instandhouding van het museum en alles wat daarbij hoort gestalte kunnen geven. Kortom, ik laat mij niet dicteren door een vereniging van musea, omdat wij mans genoeg zijn om zelf een oordeel te vellen over wat er moet gebeuren en hoe dat moet.

Ik ben van mening dat de VVD, alvorens meteen heftig interpellaties te organiseren, zich eerst beter op de hoogte had moeten stellen van de feiten en zij het college, zeker gehoord

de beantwoording van zojuist, de ruimte moet geven om te doen wat wij kennelijk allemaal willen en als noodzakelijk ervaren, namelijk het depot van de grond krijgen.

De heer MARSELJE: Mijnheer de voorzitter. Als we hetgeen mevrouw Lupin van de Nederlandse Museumvereniging in de commissie naar voren heeft gebracht mogen geloven, zou het wegvallen van een registratie door haar vereniging desastreus zijn voor het Frans Hals Museum. Inderdaad is de brief van de Nederlandse Museumvereniging een stuk genuanceerder, zoals de heer De Lange zei, maar ik wil daar nog een nuance overheen leggen: het is de vraag wat zo'n registratie nog waard is op het moment dat het Frans Hals Museum geen registratie heeft. Ik ben zeer nieuwsgierig naar de waarde en de impact van een dergelijke registratie, wat in de commissie ook door het college is gezegd. In de commissie heb ik nadrukkelijk aanbevolen dit niet bij belanghebbenden na te vragen, maar ook eens bij mensen die buiten dat belang staan, omdat ik bang ben dat hier sprake is van een aantal belanghebbenden die elkaar graag de bal toespelen om ervoor te zorgen, dat men financieel gesproken naar verhouding zo goed als mogelijk is uit deze discussie komt.

Ik ga heel kort terug naar het begin van deze collegeperiode en naar het begin van de discussie over het mogelijk afstoten van deze twee schilderijen. We hebben in het begin van deze periode na een korte discussie en een motie van mijn kant, ondersteund door een aantal partijen waaronder het CDA, uitgesproken dat een deel van de oplossing van de depotproblemen zou kunnen bestaan uit het afslanken van het depot voor zover het niet de kerncollectie betreft of zaken die van groot belang kunnen zijn voor de positie van het Frans Hals Museum in het uitleenproces. Ik citeer nu de tekst van die motie plus hetgeen daaraan mondeling is toegevoegd. Dat heeft zich nu vertaald in onder andere deze twee voorstellen. Door het college is met de raad een afspraak gemaakt over de stappen die hierin zijn te ondernemen, waarop de wethouder in zijn beantwoording wees.

In de concrete situatie waarin we ons nu bevinden, kan ik kort zijn over de moties van de VVD. Ze zijn strijdig met de zorgvuldigheid en met de afspraken die we naar aanleiding van de ontstane problemen hebben gemaakt. Er is op dit moment een juridisch onderzoek gaande. Nu al overgaan tot het teruggeven van één van de schilderijen, zou strijdig zijn met de zorgvuldigheid en met de instemming met het in gang zijnde onderzoek, terwijl de motie die gaat over het niet verkopen van een schilderij strijdig is met de afspraken die we eerder hebben gemaakt. Ik wil eerlijk zeggen dat ik zeer ongelukkig was - we hebben dat trouwens eerder allemaal uitgesproken - met de situatie die was ontstaan na het slechte onderzoek naar de herkomst van één van de twee schilderijen, maar voor het overige zijn de moties gewoon strijdig met hetgeen we met elkaar hebben afgesproken. Ik weet niet waaruit deze opstelling van de VVD voortkomt en of zij wel of niet met de verkiezingen te maken heeft, maar als D66 zijn wij hiermee in ieder geval niet gelukkig. Het voorgaande laat overigens onverlet dat er, hoe dit ook afloopt, met spoed iets aan het depot moet worden gedaan, ook als er geen geld uit verkoop van schilderijen of afspraken met het Rijksmuseum beschikbaar komt.

De heer ELBERS: Mijnheer de voorzitter. De SP is buitengewoon bitter gestemd. In 2001 is op initiatief van de SP de grote actie voor het Frans Hals Museum, "Verjaag de rot, Frans Hals gaat kapot!", gevoerd die in heel brede lagen van de bevolking, van de VVD tot de PvdA, en zowel van mensen van het museum als van enorm veel anderen in de stad steun ondervond. Er zijn duizenden handtekeningen aangeboden en tenslotte is als beleidsdoel uitgesproken, toentertijd door Jan Haverkort, dat alle intenties zouden worden uitgevoerd om het depot te realiseren. U hebt vier jaar lang de kans gehad dat te doen, maar het is er niet van gekomen en tenslotte hebt u hiervoor een voorstel gedaan dat zeer slecht is voorbereid. De basis daarvan was natuurlijk al buitengewoon verkeerd. Het is

alleen een kwestie van damage control, meer niet, en verder is het de vraag op welke wijze met "Den Haag" en met het Rijksmuseum kan worden gepraat. De SP in de Tweede Kamer heeft op 21 november 2005 over deze kwestie vragen gesteld aan de staatssecretaris, waaronder de vraag of de verantwoordelijkheid voor een aantal zaken betreffende het Frans Hals Museum misschien kan worden overgenomen door het Rijksmuseum, waarop de staatssecretaris antwoordde dat haar helemaal niets bekend was van belangstelling van de gemeente voor invloed van het rijk. Zij stelde: "Het Frans Hals Museum is een gemeentelijk museum. Mij is niet bekend dat de gemeente daarin verandering zou willen brengen." Hoe kan dat? Het zou toch een geweldig idee zijn de prachtige collectie van het Frans Hals Museum, die van Europese en misschien zelfs mondiale waarde is, onder het Rijksmuseum te brengen? In de brief met de antwoorden, die op 12 december is gepubliceerd, staat ook een heel duidelijk standpunt over de leidraad. Overigens wil ik opmerken dat de Museumvereniging natuurlijk in feite een soort accreditatie-instituut is en het dan ook heel belangrijk is wat zij hiervan vindt. Ik vind deze hele gang van zaken werkelijk allerbelabberdst. Het begin was verkeerd en dat geldt ook voor de afwerking, met allerlei besloten vergaderingen, openbare vergaderingen en brieven die bij nacht en ontij binnenkomen. Er is in deze kwestie buitengewoon slordig gehandeld, wat bovendien heel schadelijk is voor het vertrouwen in de wijze waarop wordt omgegaan met collecties die mensen in het verleden aan het museum ter beschikking hebben gesteld.

Mevrouw RAEVEN: Mijnheer de voorzitter. Ik ben niet van plan alles te herhalen wat al over deze kwestie is gezegd, want ik denk dat zo langzamerhand iedereen naar huis wil, maar één zeer belangrijk punt wil ik nog aan de orde stellen, omdat nog niemand daarover heeft gesproken. Inderdaad is in de commissie Cultuur besloten eventueel verkoop van depotstukken te overwegen. Ik was het daarmee niet eens, omdat ik vind dat we voor het nemen van een besluit daarover eerst een beleid moeten hebben om te kunnen bepalen wat in de collectie hoort, wat echter - dat is het belabberde - een zeer subjectieve zaak is. In dit verband wijs ik erop dat alle museumdirecteuren voor de heer Schampers één van deze stukken in de lopende collectie hadden. Dat feit is niet gemeld door de heer Schampers zelf, maar in de krant door een mevrouw die dertig jaar bij het museum heeft gewerkt.

Wat hier gebeurt vind ik ethisch niet juist, nog afgezien van het feit dat een stad die zich cultuurstad noemt geld beschikbaar behoort te stellen voor een depot. Maar goed, dat hebben we al vaker geconstateerd en de wethouder kan er ook niets aan doen dat dat geld er niet is. Dat is iets waarvoor de stad en met name de PvdA zich moet schamen, want dit is echt jezelf voor gek zetten, wat ook wordt gezegd. Ik heb een conservator van de Uffizi in Florence horen opmerken dat hij niet graag iets aan het Frans Hals Museum in Haarlem zou uitlenen, in de eerste plaats al niet omdat hier nogal gemakkelijk kan worden gestolen en voorts omdat dit museum een slecht depot heeft.

De heer GRONDEL (wethouder): Mijnheer de voorzitter. In motie 1 wordt gevraagd om een principe-uitspraak, waarover ik in eerste instantie al iets heb gezegd. Zo'n uitspraak mag men natuurlijk doen, maar die wijkt wel af van een afspraak die met de commissie is gemaakt en wordt dan ook door het college ontraden.

Wat betreft motie 2, over teruggave van het schilderij van West, kan ik me best de emoties voorstellen die hierbij spelen en natuurlijk sterker zijn geworden door de Goudstikker-affaire. Het standpunt dat het kabinet in die zaak heeft ingenomen is een nieuw feit voor wat betreft de wijze waarop wordt gekeken naar kunst die in oorlogstijd is verworven en dat zullen we ook meewegen. Op dit moment is het echter te vroeg om in deze zaak een oordeel te vellen, omdat het dossieronderzoek - ik zeg het nogmaals - vrij

ondubbelzinnig is en de vraag in hoeverre dit past in een vergelijkbare situatie echt nog serieus aan de orde is. Het college ontraadt daarom op dit moment een uitspraak als in deze motie wordt voorgesteld en vraagt de raad ons de ruimte te geven voor een zorgvuldige voorbereiding alvorens tot een eindoordeel te komen dat goed kan worden besproken, waarover overigens ook goed overleg met de familie plaatsvindt. In motie 14 wordt naar ik begrijp in feite gezegd, zij het wat verstopt, dat het depot in het nieuwe Stadskantoor moet worden gemaakt of dat eventuele besparingen op het Stadskantoor moeten worden gebruikt om een depot te realiseren, wat betekent dat geld dat beschikbaar is voor de huisvesting van ambtenaren wordt gebruikt voor de huisvesting van kunst. Dat kan, maar het is wel een lastige, gezien eerdere uitspraken van deze raad. Het werven van geld uit externe fondsen is - dit lijkt een flauwe grap, maar het is wel waar - één van de dingen die we aan het doen zijn met deze actie. Op zich is deze oproep in de motie prima, maar hij voegt niets toe, omdat dit al één van onze hoofddoelstellingen is. Zoals u echter vanmorgen nog in de krant hebt kunnen lezen, is het ontzettend lastig voor iets dergelijks sponsors te vinden, omdat je hierop moeilijk je bord kunt schroeven. Wij zijn nadrukkelijk bezig met pogingen geld te verkrijgen voor het depot, onder andere via verkoop, maar ook door hiervoor aandacht te vragen. Het college ontraadt dus ook deze motie.

Ik hoorde de heer Lantink tussen neus en lippen door zeggen dat het nieuwe informatie zou zijn dat de stadsadvocaat deze zaak onderzoekt, maar dat is niet waar. De raad wist dat al, omdat het ook in de tussenrapportage staat.

Ik kom nog even terug op het punt van de accreditatie. Als ik de suggestie heb gewekt dat die niets voorstelt, gaat dat te ver. Ik heb willen aanduiden wat het essentiële belang hiervan is. Dat het Frans Hals een museum is met een grote status, staat buiten discussie, los van de registratie, maar die registratie heeft de bedoeling heel duidelijk aan te geven wat van een goed museum kan worden verwacht en daarom ondersteunen wij ook zeker het proces van accreditatievorming. Hierbij wijs ik er nogmaals op dat, zoals uit de brief blijkt en ook mondeling is bevestigd, de registratie niet ter discussie staat als we eventueel verkopen. De registratie staat wel ter discussie als we uiteindelijk het depot niet op orde hebben.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Naar ik heb begrepen staat de registratie wel ter discussie als we verkopen en de opbrengst daarvan inzetten voor een depot.

De heer GRONDEL (wethouder): Nee, dat is niet juist en dat staat ook in de brief. In museumland wordt wel gediscussieerd over de doelen waarvoor gelden verkregen door verkoop kunnen worden aangewend, wat eveneens in de brief staat, omdat niet alleen het Frans Hals Museum problemen heeft, maar overal musea met enorme knelpunten zitten door de noodzaak van het verbeteren van hun depot, maar bijvoorbeeld ook als gevolg van doorstijgende verzekeringspremies en energielasten.

De heer MARSELJE: In de commissie is door mevrouw Lupin wel de suggestie gewekt dat dit absoluut het geval zou zijn, maar de brief is inderdaad genuanceerder.

De heer GRONDEL (wethouder): Ik was niet bij de commissiebehandeling, maar naar ik heb begrepen is bij de verhitte debatten soms wat emotioneel gereageerd. Ik wil in ieder geval niet de indruk wekken dat de Museumvereniging en de accreditatie niet belangrijk zouden zijn. De accreditatie is wel belangrijk en we moeten ook naar dat soort helderheden streven, maar het is niet zo dat verlies van de registratie effecten heeft in de zin van verlies van subsidies en dergelijke.

Voor wat betreft imagoschade en signalen uit de buitenwereld wil ik nog opmerken dat bruikleen op dit moment nog buitengewoon veel voorkomt met buitengewoon interessante kunstwerken. Dat in de buitenwereld het beeld zou bestaan dat je niet bij het Frans Hals Museum moet zijn, is niet aan de orde, maar wel is het waar dat hierover een heftige discussie wordt gevoerd.

Ik ben wat verrast door de toon van de SP, die overigens wel het volste recht heeft er teleurgesteld over te zijn dat het in deze bestuursperiode niet is gelukt het depot af te maken. Ik wil echter wel claimen dat we ten aanzien daarvan in deze periode enorme stappen hebben gezet en hiermee heel wat verder zijn gekomen dan in alle jaren daarvoor. Er is zeer concreet aangegeven wat we precies nodig hebben en er ligt een concreet plan op de plank dat meteen kan worden uitgevoerd...

Mevrouw VAN DER MOLEN: Daarvoor hebben we € 3 miljoen nodig.

De heer GRONDEL (wethouder): Precies, maar we zijn wel verder dan vier jaar geleden. We hebben nu een concreet verhaal en we hebben onder druk van u vastgesteld wat eventueel niet in het depot kan worden opgeslagen...

De heer ELBERS: Het lijkt op het bijbelse verhaal van Jacob die Rachel tot bruid wilde, maar door zijn oom Laban steeds om de tuin werd geleid met allerlei nieuwe eisen.

De heer GRONDEL (wethouder): Zoals gezegd, ben ik toch wat teleurgesteld over de toon van de SP, maar het stelt mij ook teleur dat van die kant nu zo gemakkelijk wordt gezegd dat dit geen goede weg was, terwijl de SP in de commissie aangaf begrip te hebben voor het feit...

Mevrouw VAN DER MOLEN: Als u goed naar de ondertekening van de moties kijkt, ziet u dat de SP de twee moties over de schilderijen niet heeft ondertekend.

De heer GRONDEL (wethouder): Dat is heel duidelijk, maar ik reageer op de toon van het betoog.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Wij reageren hier op de inhoud, niet op de toon.

De heer GRONDEL (wethouder): Ik wel.

Dat één van de schilderijen in het museum heeft gehangen, zoals mevrouw Raeven zegt, is waar, zij het lang niet altijd. De vraag was kunstwerken te selecteren die niet in het profiel van het Frans Hals Museum passen. In dat profiel, dat helder is en in tien minuten tijd fantastisch door Karel Schampers kan worden uitgelegd, is schilderkunst uit de 16^e en 17^e eeuw, alsmede een verbinding met Haarlem cruciaal. Het bewuste schilderij, een interessant schilderij, is gekocht omdat men dacht dat daarop het atelier van Frans Hals is afgebeeld, wat echter niet het geval blijkt te zijn.

Mevrouw RAEVEN: Ik ken de hele voorgeschiedenis.

De heer GRONDEL (wethouder): Daarom maakt het nu geen onderdeel meer uit van de kerncollectie.

De heer LANTINK: Mijnheer de voorzitter. Ik wil nog een korte schorsing, zoals ik eerder heb aangekondigd.

De VOORZITTER: Dat kan, maar voor de duidelijkheid wijs ik erop dat we alle termijnen nu hebben gehad, zodat na de schorsing alleen nog de moties kunnen worden behandeld.

De heer LANTINK: Ik heb gezegd dat ik na de schorsing ook nog iets wil zeggen en eventueel een motie wil indienen.

De VOORZITTER: Volgens de richtlijnen kunt u op de drempel nog een motie indienen, maar de discussie is gevoerd.
De vergadering is geschorst.

Schorsing

De VOORZITTER: De vergadering is heropend.

De heer LANTINK: Mijnheer de voorzitter. Dit was een lastig debat, ook gezien het punt van de informatieplicht. Ik zou het op prijs stellen als het college de e-mail van het Rijksmuseum aan ons doet toekomen. Zo lang wij die niet kennen, kunnen wij daarover geen uitspraken doen en blijft het een discussie van het ene woord tegenover het andere. De wethouder heeft een aantal belangrijke opmerkingen gemaakt over het schilderij van West en stelde onder andere dat deze zaak ook door de Goudstikker-affaire in een ander daglicht is komen te staan. Ik zie dat als een soort toezegging dat dit aspect zal worden meegewogen en zal worden overwogen of het ethisch is op deze manier om te gaan met een schilderij dat onder dergelijke moeilijke omstandigheden is verkregen. Ik vraag u daar echt goed naar te kijken, ook gezien de repercussies die zo'n kwestie kan hebben, en tot een weloverwogen eindoordeel te komen. Ook daarom lijkt het mij niet verstandig de moties over de schilderijen nu in stemming te laten brengen, temeer niet omdat er geen meerderheid voor is. Ik wil ook dit debat als een tussenstand zien. De motie over het depot, waarin een aantal uitspraken staat, willen wij echter wel in stemming zien gebracht.

De VOORZITTER: Dan stel ik vast dat alleen motie 14 nog aan de orde is. Zoals de wethouder heeft uitgelegd, wordt deze motie door het college ontraden, gezien ook de koppeling die wordt gelegd met dingen die in onze ogen niet zo veel met de zaak zelf te maken hebben.

De heer OASS: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben ons niet in dit debat gemengd, maar ik heb er toch behoefte aan hierover iets te zeggen. Het is volgens mij heel duidelijk dat de VVD een te grote broek heeft aangetrokken, die volledig is afgezakt. Met deze motie probeert de VVD haar gezichtsverlies nog enigszins te beperken, maar de motie gaat echt helemaal nergens over.

Mevrouw RAEVEN: Het is heel duidelijk, mijnheer Oass, dat u hier geen barst verstand van hebt!

De heer DE LANGE: Ik heb eerder de vraag gesteld wie nu eigenlijk imagoschade heeft veroorzaakt. Zojuist hebben we moeten constateren dat dit debat als een nachtkaaars is uitgegaan. Ik weet nu wel waar ik de schuldige moet zoeken!

De door de heer Lantink c.s. ingediende motie 14 wordt bij handopsteken in stemming gebracht en verworpen, waarbij door de fracties van de VVD, de SP, HLL, CU-SGP, Partij Spaarnestad, Lijst Raeven en Lijst Van Hoeijen wordt voorgestemd.

Voortzetting van de behandeling van:

26. HANDHAVINGSPROGRAMMA 2006
(Gedrukt stuk nr. 35/Pop)

De VOORZITTER: Bij dit punt moet over twee moties worden gestemd. Motie 10 is wat ons betreft geen enkel probleem, maar over motie 11 wil ik nog een opmerking maken. Deze motie spreekt uit “dat handhaving in gebieden met een nieuw bestemmingsplan tot de hoogste prioriteit van het handhavingsbeleid hoort in de komende jaren, met name daar waar sprake is van een grote mate van illegale bestemmingen”. Als de woorden “met name daar waar” sterk mogen worden benadrukt, kunnen wij ook met deze motie leven, maar die koppeling moet wel worden gelegd.

De heer MARSELJE: Dat is inderdaad onze bedoeling.

De door de heer Nieuwenburg c.s. ingediende motie 10 wordt bij handopsteken in stemming gebracht en met algemene stemmen aangenomen.

De door de heer Marselje c.s. ingediende motie 11 wordt bij handopsteken in stemming gebracht en met algemene stemmen aangenomen.

De Raad besluit overeenkomstig het voorstel.

De VOORZITTER: Ik sluit de vergadering. (18.28 uur)

Vastgesteld in de vergadering van 15 maart 2006.

De griffier,

mr. B. Nijman

De voorzitter,

mr. J.J.H. Pop